

THOR

1927

1977

R.K. GYMNASTIEK- EN ATHLETIEKVERENIGING - ROOSENDAAL

Omslag: een ontwerp voor een klubbladomslag uit plm. 1952. Waarschijnlijk gemaakt door Kees
(met potlood:Chris) Brouwers

WOORD VOORAF.

Het voortbestaan van een vereniging is een proces waarbij, indien de vereniging zijn levensvatbaarheid behoudt, vanzelf een keer het moment komt waarop zij 50 jaar bestaat. Het zou daarom misplaatst zijn indien de eer van het 50-jarig bestaan van THOR opgeëist zou worden door de mensen, die momenteel verbonden zijn aan THOR.

Veeleer is het een voorrecht om lid te zijn van THOR op het moment dat zij haar 50-jarig bestaan viert. Immers, niet alleen de huidige leden hebben de vereniging naar 50 jaar bestaan gebracht, maar ook vele anderen die vanaf de oprichting in een continu proces de vereniging gebracht hebben naar het 50-jarig bestaan. Overigens mag in dit verband wel gesteld worden dat een aantal van de huidige leden reeds een groot aantal jaren (een groeiend aantal zelfs 25 jaar of meer) lid zijn en aldus een niet geringe bijdrage hebben geleverd tot wat THOR nu is.

Maar één ding mag hoe dan ook voorop staan. De voor ons liggende jubileumuitgave van 50 jaar THOR geeft een zeer boeiend overzicht van groei en bloei van THOR. En een dergelijke uitgave kan niet tot stand komen zonder zeer veel speurwerk in de geschiedenis en annalen van THOR. René de Kok, die het wel en wee van 50 jaar THOR vorm gaf in deze jubileumuitgave verdient dan ook zeker onze grote waardering voor zijn voortreffelijk werk.

Tenslotte hoop ik dat THOR tot in lengte van jaren zal blijven als wat zo duidelijk uit dit gedenkboek blijkt; eendrachtig en eigengereid, voortvarend en weerspannig, gemoedelijk en lastig, enthousiast en laconiek, prestatiegericht en ontspannend, Kortom dat hele scala van tegenstrijdigheden waaruit de vereniging is opgebouwd en haar juist zo levendig en voor ieder aantrekkelijk maakt.

P. LOFVERS,
voorzitter.

INLEIDING EN VERANTWOORDING.

THOR, vier letters als je het schrijft, niet meer dan drie als je het uitspreekt. De naam van de Germaanse dondergod, al vijftig jaar lang ook de naam van een Roosendaalse sportvereniging. Was eerstgenoemde het toonbeeld van kracht, de vertegenwoordigers/-sters van het tweede THOR bouwden een al even heldhaftige imago op en zij zijn daarmee nog steeds» doende. Want de westrijdgroep van dit moment kan met zijn jeugdige bestand bogen op vele successen, zowel in het individoele vlak als in groeps(competitie) verband.

Ook de beschikking over een meer dan eigentijdse kunststofaccommodatie springt dadelijk in het oog. Maar THOR is meer. Daarvoor moeten we teruggaan in de tijd. Naar de gouden vijftiger jaren waarvan de sporen in de recordlijsten nog altijd terug te vinden zijn. Of nog verder terug naar de oorlogsjaren. Helemaal mistig wordt het als we de jaren tussen oorlog en oprichting nader willen bezien.

Toch kende ook die eerste tijd jaren van bloei en de herinnering hieraan is bij vele oud-leden mogelijk verbleekt, maar zeker niet vergeten.

Anderzijds kende de vereniging ook dagen dat met moeite het hoofd boven water gehouden kon worden. Ze kende zwoegers die de top bereikten naast natuurtalenten die afhaakten, mensen die zich steeds belangeloos opofferden naast een enkeling die tevens het eigen belang zocht. Dat alles is THOR, een reeks grote en kleine gebeurtenissen, die samen één ondeelbaar geheel vormen.

Door de jaren heen is er steeds een behoefte geweest om de historie van dat geheel te leren kennen. Bij de herverschijning van het clubblad in 1947 schrijft één der leden van de eerste levensjaren "geen bal" af te weten, maar er toch wel benieuwd naar te zijn.

In 1975 wordt een nog directere uitdaging geplaatst het voorbij te vast te leggen. Is het alleen nieuwsgierigheid of heeft het werkelijk zin om het verleden vast te leggen. Dat laatste is zeker het geval. In atletiekkringen en in Roosendaal heeft THOR zich een goede naam en faam verworven. Het vertrouwen en gezag dat zij NU geniet is echter MEDE gebaseerd op wat VROEGER tot stand is gebracht. Anders gezegd, een lange reeks gebeurtenissen en beslissingen, oorzaken en gevolgen heeft THOR gebracht tot de atletiekvereniging die het nu is. Een grotere kennis van het verleden zal er zeker toe bijdragen dat wij het heden beter leren waarderen.

Dat doel hoop ik met deze studie te bereiken; dat bij de leden van nu het besef zal ontwaken dat het waard is om zich voor THOR in te zetten, dat de leden van toen overtuigd raken dat hun opofferingen niet voor niets zijn geweest, want.....er is iets waardevols tot stand gebracht.

Uiteraard is een vijftig jarig jubileum een bij uitstek geschikt tijdstip om de clubhistorie onder de loupe te nemen.

Als vereniging is THOR in de gelukkige omstandigheid dat er nog erg veel materiaal bewaard is gebleven, waarover ik heb kunnen beschikken:

- de vanaf de oprichting steeds voortreffelijk bijgehouden notulen van bestuurs-, leden- en jaarvergaderingen, alsmede de jaarverslagen, die steeds getrouw uit de pen van de achtereenvolgende secretarissen vloeiden. In zo'n 2500 bladzijden wordt ons een kijkje achter de schermen gegund.
- dat doen ook de stukken, afkomstig van het secretariaat. Van de eerste dertig jaar is dit materiaal in zijn geheel bewaard gebleven. Een woord van dank aan Johan van Reusel in deze is zeker op zijn plaats. Het zijn duizenden al dan niet officiële brieven, verzoeken, bondsmededelingen, later ook uitslagen enz. tesamen een papierstapel van een meter hoogte vormend.
Een uniek bezit,
- financiële stukken zijn systematisch bewaard gebleven vanaf 1940. Vóór die tijd geven een aantal begrotingen en wat verspreide gegevens een goede indruk van het geldelijke wel en wee van THOR,
- van 1946 af tot op heden verschijnt regelmatig een clubblad, dat in zo'n 5000 bladzijden een schat van gegevens oplevert,
- om het prestatie niveau van voor 1940 enigszins te kunnen beoordelen, ben ik aangewezen geweest op wat de plaatselijke pers te berichten had. Belangrijke gegevens (hoewel zeker niet alle) zijn naar boven gekomen tijdens talrijke verblijven in de stadsarchieven van Roosendaal en Breda.

Natuurlijk is het gebruik van mondelinge bronnen onmisbaar om aan het droge feitenmateriaal enige kleur te geven. Daarom heb ik een twintigtal leden en oud-leden bezocht uit alle perioden van het verenigingsleven die ik hierbij van harte wil bedanken voor hun vaak enthousiaste medewerking.

RENÉ DE KOK.

INHOUDSOPGAVE

WOORD VOORAF	1
INLEIDING en verantwoording	2
INHOUDSOPGAVE.....	4
I. TURNEN MET EEN VLEUGJE ATLETIEK (1927 – 1932).....	5
Hoe het allemaal begon.	5
Wat een naam kan vertellen	6
Een kijkje op het ledenbestand.....	8
Een moeilijk eerste jaar.	9
1928, een keerpunt.	10
Drie grootse manifestaties.	12
De atletiek in Roosendaal.	17
1929 – de lijn wordt doorgetrokken en....de eerste atletiek kampioen.	18
1930 – Ontsluiting van de Norbertusterreinen.	19
Den Anvers brengt internationaal succes.	21
1931, Dokter aan het roer.	22
Het eerste lustrum opent nieuwe wegen.	23
II. DE ATLETIEK NAAR EEN DOMINERENDE PLAATS. (1933-1936).....	26
Verenigingsleven en crisis.	26
De gymnastiek.....	28
De atletiek.....	29
III. HET TIJDPERK CHRIS VAN OSTA (1937 – 1939.).....	33
Sprinters, de elite van thor.	33
De boel staat op springen.....	36
IV. OORLOG EN VREDE (1940 – 1949).	38
Verenigingsleven 1940 – 1941.....	38
THOR opnieuw opgericht.	40
De laatste oorlogsjaren.....	42
De vrede wordt duur betaald.	44
Op kruistocht.	47
Enkele atleten/-s.	49
Een beetje romantiek.....	52
V. EEN GOUDEN TIJDPERK (1949 – 1958).	54
Wisseling van de wacht.	54
Een boerenclubje.....	57
Een kampioenclub.	61
Een tijd van estafettes.	68
Een loopclub?.....	69
VI A. MIDDEN/LANGE AFSTAND (1960 – heden).	72
Epiloog der ouden.	72
Een nieuwe kopman.	73
Goede junioren, maar.....	74
VI B. SPRINT en TECHNISCHE NUMMERS.	78
De eerste ervaring.....	78
Samenspel tussen trim en atletieksport.....	80
Het veldwerk.	82
Competitie En Kampioenen.	83
Ongunstig.....	85
VIC DAMES (1960 – heden).	88
Langzame opvang.	88
Het hoofdklassesyndroom.	90
Een kern van loopsters.....	92
TOT BESLUIT.....	96
TABELLEN:.....	97
TABEL I. Het dagelijks bestuur.....	97
TABEL II. Ledentallen.....	98
TABEL III. Financiële gegevens.	99
TABEL IV. Clubkampioenschappen.....	101

I. TURNEN MET EEN VLEUGJE ATLETIEK (1927 - 1932).

Hoe het allemaal begon.

Stapt u ook even mee binnen bij kapsalon Vreugde aan de Burgerhoutsestraat? Niet zo'n modern en zakelijk hair-styling-bedrijf, maar een echt ouderwets kapperszaakje waar duizenden-en-een, al dan niet belangrijke, onderwerpen de revue passeren. En als je dan een turnliefhebber bent, is de kans groot dat dát het onderwerp van gesprek wordt, want ook kapper Rinus Vreugde heeft in zijn jeugdjaren aan gymnastiek gedaan.

Roosendaal was voor de oprichting van THOR al eens een gymnastiekvereniging rijk geweest, maar deze club, Olympia geheten, ging rond 1917 ter ziele. Toch betekende dat niet het, einde van alle gymnastiekbedrijvigheid. In het Gildenhuis is daarna nog gymnastiek bedreven. Er waren daar enkele toestellen aanwezig en buiten in de tuin lag een zandbak waar voor de lol weleens vergesprongen werd.

Daarna vonden in de twintiger jaren turnactiviteiten alleen nog maar plaats in de besloten kring van het patronaatswerk. De voormalige Antoniusparochie liep daarbij voorop en naast een behoorlijk muziekkorps was het een goede turnafdeling rijk. Dit patronaatswerk werd geheel geleid door de geestelijkheid en was parochiegebonden. Je moest tot de St.Antoniusparochie behoren om lid te kunnen zijn van de betreffende patronaatsvereniging.

De onmiddellijke oprichting van THOR kwam dan ook niet vanuit dit deel van de stad, maar het centrum zou komen te liggen in de St.Jozefparochie waar zich ook de bovengenoemde kapsalon bevond. We zitten aan het beging van 1927.

Zoals gezegd had Rinus Vreugde in het Gildenhuis al eens aan gymnastiek gedaan en toen het gesprek weer eens hierover begon, ging dat op een gegeven moment zo ver dat een klant tegen hem zei: "Zeg Rinus, gij kunt wel een gymnastiekclub oprichten".

Of het als grapje bedoeld was of niet, er vormde zich een trio, bestaande uit Jan de Beer, een kantoorman, de onderwijzer Piet Schepers en Rinus Vreugde. De uitdaging werd aangenomen. Zij wisten enkele jongens op te trommelen en in de kapsalon van Rinus vond de eerste vergadering plaats. Een tiental liefhebbers besloten in principe lid te worden van een nieuw op te richten gymnastiekvereniging.

Het beging was gemaakt, maar voordat THOR daadwerkelijk draaide, zou nog een lange weg af gelegd moeten worden. Eerste taak was het vinden van een trainer. Het meest geschikt daarvoor achtte men dhr. W.J.Jansen, gymnastiekleraar aan het Norbertus-lyceum, in gesprekken met oud-leden steevast aangeduid als "meneer" Jansen.

Gedrieën gingen De Beer, Schepers en Vreugde hem eens polsen en, ervan overtuigd dat er in een plaats als Roosendaal een gymnastiekvereniging beslist thuishoort, verleende hij onmiddellijk zijn medewerking. In feite was er nog heel weinig om op verder te bouwen; een handjevol mogelijke leden en de toezegging van dhr. Jansen, die de eerste trainingsbijeenkomst gratis zou doen. De mogelijkheden leken hiermee uitgeput. Er moesten meer leden komen en een zaal met toestellen gevonden worden. Het geheel leek een bevestiging te worden, zodat het enthousiasme bij onze voormannen al snel begon te tanen. totdat..... Totdat Rinus Vreugde in contact kwam met Van Egeraat. Deze kwam uit Bergen op Zoom, waar hij 1^e graads turner was bij de Bergse vereniging U.d.I. Nu werkte hij in Roosendaal en toen hij van bovengenoemde plannen hoorde, besloot hij er zich volledig achter te zetten. Het gevolg was dat er in maart 1927 een poging ondernomen zou worden om de vereniging definitief op te richten. Jan de Beer typte een aantal convocaties (oproepen) uit die verspreid werden onder al degenen die tot dan toe enige belangstelling getoond hadden.

Zo vond op 25 maart 1927 de oprichtingsvergadering plaats in de biljartzaal van het Gildenhuis. De bijeenkomst werd door een 25-tal aanwezigen bezocht, die door het invullen van een formuliertje het definitieve lidmaatschap verwierven. Nadat de namen van de leden waren bekend gemaakt, ging men over tot het kiezen van een bestuur. Het behoeft geen verwondering dat Schepers, de Beer en Vreugde resp. voorzitter, secretaris en penningmeester werden. Voorts waren er twee commissarissen, waaronder van Egeraat. Daarnaast had ook de trainer toegang tot de bestuursvergaderingen. In dit geval dus W. Jansen, die als trainer zijnde de veelzeggende titel van "directeur" droeg. THOR had dus een voorzitter en een directeur Weliswaar had de directeur geen stemrecht, maar met zijn eisen en/of verlangens moest wel terdege rekening gehouden worden.

Wat een naam kan vertellen

De volgende daad van de vergadering was het kiezen van een naam. Verschillende voorstellen kwamen ter tafel zoals Olympia, Achilles, maar er was er geen bij die de algemene instemming vond. Het probleem werd verschoven naar de eerstvolgende vergadering, enkele weken later, en pas toen kreeg de club zijn naam:

R.K.Gymnastiek - en Atletiekvereniging T.H.O.R., wat zeggen wil Tot Hei1 Onzer Ribbenkas.

Als we nog eens goed naar de volledige naam kijken, zijn enkele bijzonderheden interessant. Allereerst de toevoeging R.K.. In zijn openingswoorden van de oprichtingsvergadering

had W. Jansen al benadrukt dat de op te richten vereniging R.K. moest zijn, aangezien men eenmaal in een rooms katholieke stad woonde.

Dhr. Jansen had dit zeker goed gezien, want zonder dit predikaat zou THOR weinig overlevingskansen hebben. Door de Deken, Dierckx, zou zij beslist niet geaccepteerd worden. En aangezien op cultureel gebied zijn wil wet was in Roosendaal, zou het gevolg geweest zijn dat vanuit het onderwijs geen enkel lid te verwachten viel. Want wilde je als scholier lid zijn van een vereniging, dan was daarvoor de toestemming nodig van de directeur of de rector van de school, een regel die op enkele scholen, althans op papier, tot in de zestiger jaren bestond.

Ook inzake oefengelegenheid werd het zonder het predikaat R.K. onmogelijk iets te bemachtigen, want alleen de katholieke scholen en instellingen hadden terreinen en zalen waar je de gym- en atletieksport kon beoefenen. Voor de vergadering die daar op 25 maart bijeen zat, was het R.K. zeker geen punt. In die tijd was iets dergelijks vanzelfsprekend en drukte werd er allerm minst om gemaakt.

Als tweede punt de toevoeging "atletiek". Was THOR dan niet opgericht als gymnastiekvereniging? Lange tijd was de atletieksport in ons land zo onbelangrijk dat zij geen eigen bond had. Aanvankelijk ging zij een vrijage aan met de voetbalsport. Van 1889 - 1895 bestond de N.V.A.B., de Nederlandse Voetbal- en Atletiek Bond. De voetbal lag in de zomermaanden volledig stil en was daarom een ideale partner. Ook nadat de atletiek in 1901 zijn eigen bond kreeg (de huidige K.N.A.U.), bleef atletiek in vele voetbalverenigingen beoefend. In het gedicht "De voetballer en de atletiek" van Kumgra Nosalis is te lezen:

Hij trapte graag een balletje
zolang het winter was
maar zo'n "vulgair gevalletje"
kwam zomers niet te pas!

Hij was dan voor zo'n spelletje
te hoog, te goed, te chic
en dedaigneerde (= minachtte) het stelletje
dat deed aan atletiek.

Deze verbintenis komt wel duidelijk uit in de naam G.V.A.V. (= Groningse Voetbal en Atletiek Verenging). In het diocees (bisdom) Breda is er van voetbalzijde eveneens een voortdurende belangstelling voor atletiek, maar pas in 1938 gaan diverse voetballers atletiekafdelingen oprichten. Ook in Roosendaal, maar daarover later meer.

In 1901 ontstond de (K)NAU als neutrale atletiekbond. Duidelijk is dat de katholieke atleet hiervan geen lid mocht

zijn. De katholieke sportbeweging had zijn eigen sportbonden die hun eigen weg gingen. Eén van die bonden was de diocesane gymnastiek- en atletiekbond St.Jozef.

De werkzaamheid van deze bond lag uitsluitend binnen het diocees Breda. Elk diocees had nl. zijn eigen gymnastiekbond, zijn eigen voetbalbond enz.. Tot in de kleinste dorpjes toe werd in het bisdom Breda aan gymnastiek gedaan. Ter afwisseling deed de jeugd natuurlijk ook weleens aan hoog- en verspringen, hardlopen of balgooien. Lichamelijke opvoeding in de breedte was het. Ook voor de heren wedstrijdturners was zo'n afwisseling zeer welkom. Bij THOR was het aantal gymnastiekwedstrijden per jaar gemakkelijk op de vingers van een hand te tellen. Dus ook gymnastiek en atletiek vulden elkaar mooi aan en vinden we daarom de atletieksport onder gebracht bij die St.Jozefbond. Het valt te begrijpen dat THOR die gewoonte volgde en zodoende in naam gymnastiek en atletiekvereniging werd. De eerste jaren stelde de atletiek in THOR evenwel weinig voor, zodat gerust gesteld mag worden dat THOR als turnvereniging geboren is.

Een kijkje op het ledenbestand

Terwijl de leden op de oprichtingsvergadering alvast 25 cent betaalden ter bestrijding van de voorlopige kosten verscheen de volgende dag in "De Grondwet" (thans het Brabant Nieuwsblad) een berichtje over de oprichting. Een maand later was het ledental al gegroeid tot ruim vijftig. Hoe zag het ledenbestand er uit en wie werden er lid? Een voorbeeld.

Ook in 1927 was voetbal de volkssport bij uitstek. Maar ja, zijn vader was schoenmaker en had al genoeg werk met het oplappen van andermans schoenen. En daarom was zijn stelregel: "Als er een gymnastiekvereniging komt mag je dat gaan doen, maar voetballen, dan sloan 'k oe de pote kapot". Laat die, jongenman dat krantenberichtje ook lezen. Johan van Reusel, want over hem gaat het, erop af en zo werd hij lid. Voorts kwam er een groepje gymnasten over van het Antonius-patronaat, zoals Berting, Vos en Heesbeen. Misschien meenden zij bij THOR betere leiding te krijgen. In elk geval hadden zij met Van Egeraat de nodige turnerervaring en ze vormden de ruggegraat van de vereniging. Een aantal Norbertus-leerlingen zal zeker een voorliefde voor gymnastiek via dhr. Jansen omgezet hebben in een lidmaatschap bij THOR. Zo had ieder zijn eigen redenen.

De leden waren vooral afkomstig uit de middenstandskringen. Bij mensen uit de gewone (arbeiders)milieus bestond er zeker een drempelvrees. Voetballen was een volkssport, maar turnen was toch wel een beetje anders. De contributie lag in vergelijking met andere verenigingen tamelijk hoog; f 1.-- per maand. Dat komt globaal overeen met f 6,50 gerekend naar het prijspeil van 1976.

Het inkomen van de gewone werkmán was dermate laag, dat voor een dergelijke uitgave niet zo maar plaats was. Dat een gulden zwaar woog is ook duidelijk zichtbaar in de redenen van ontslagname. Als een lid langere tijd niet kon trainen, b.j.v. wegens een langdurige blessure of een operatie was dat al een reden om een verzoek aan het bestuur te richten voor ontheffing van contributiebetaling. Niet zelden betekende het weer een lid minder. Een bedankje wil ik u niet onthouden:

Geacht bestuur,

"Wegens omstandigheden kan ik geen lid van THOR blijven.....De rede zijn verleden maandag met het paard springen heb ik mijn pols verstuikt en kon dinsdag bijna niet scheren....."

Het niet kunnen scheren was een reden van ontslagname. Toch niet zo vreemd als het lijkt want de man, Johan Vreugde, was kapper. In de omgang met elkaar werd trouwens niet gekeken naar iemands afkomst. Een ieder werd aanvaard en gewaardeerd om zijn prestaties en om zijn karakter.

Het ledenverloop in de vereniging was groot, maar zij die de vereniging verlieten, zagen de THOR-periode meestal als een onvergetelijke tijd. Geen wonder dat menig oud-lid de club als donateur bleef steunen. Meestal tot de eigen generatie van het actieve front verdwenen was. Vaak waren de redenen van ontslag verhuizing, studie of drukke werkzaamheden. We hebben immers veel met middenstanders te maken.

Een moeilijk eerste jaar.

THOR was een feit. Er waren leden, een trainer (Jansen) en een voorturner, die de oefeningen voor kon doen (Van Egeraat). Alleen een oefenlokaal moest nog gevonden worden en daarnaar ging het bestuur op zoek. De volgende dag al, 26 maart, richtten Schepers en De Beer een schriftelijk verzoek hiertoe aan het schoolbestuur van het Norbertus-lyceum. Het antwoord viel echter negatief uit. Inmiddels was al een poging begonnen om zich als onderafdeling te laten opnemen bij de arbeidersbond, de "R.K. Gildenbond St.Willibrordus". Er zou dan getraind kunnen worden in het Gildenhuis. Hier waren echter geen toestellen (meer) en de financiële toestand van de St.Willibrordusbond was niet zodanig, dat zelfs maar tweedehands toestellen aangeschaft konden worden.

Als derde poging probeerde het bestuur toestemming te krijgen om de oefeningen in het Antoniuspatronaat te houden.

Het antwoord was kort en duidelijk. Op 4 mei ging het verzoek uit, op 5 mei al was de negatieve beschikking van pastoor

Bogers binnen, zonder enige gelegenheid tot nabespreking. Toen maar geïnformeerd naar de Katholieke Kring, maar dat kwam te duur uit.

Tenslotte had de vijfde poging succes. De broeders van Sainte-Marie stelden hun gymnastiekzaaltje in de St.Vincentiuschool tot onze beschikking waarbij alleen "licht, vuur en onderhoud" voor onze rekening kwamen. Na anderhalve maand konden de trainingen eindelijk een aanvang nemen.

Van het echte turnen was nog geen sprake, want ook in deze zaal waren de daarvoor geëigende toestellen niet aanwezig, De aanschaf van nieuwe werktuigen zou te duur uitvallen. Maar een der leden, Theo Schoonen, wist in Zevenbergen tweedehands toestellen te koop van de Zevenbergse gymnastiek- en atletiekvereniging. Die werden bekeken en daar ze er goed uitzagen aangekocht voor het bedrag van f 150.-- contant. Voor dat geld kreeg THOR een brug, een rekstok, een bamboe polsstok met twee houten standaards, 4 speren, een discus en een kogel. Een dergelijk bedrag was natuurlijk niet zomaar voorhanden en daarom zou ieder van de ± 30 leden drie maanden contributie vooruitbetalen, terwijl de overige f 60.-- als renteloos voorschot verstrekt werd door een der bestuursleden. Het was 12 september toen de gymnasten eindelijk eens aan toestelturnen konden beginnen.

Inmiddels lag er nog een ander karwei te wachten. Het R.K. moest waargemaakt worden. In enkele vergaderingen werden de statuten en het huishoudelijk reglement opgemaakt en deze werden op 17 september toegezonden aan "Zijne Doorluchtige Hoogheid" Monseigneur Hopmans, Bisschop van Breda, met het verzoek hieraan zijn kerkelijke goedkeuring te willen verlenen en tevens een geestelijk adviseur aan te willen wijzen. Dat gebeurde en Van Hoek, kapelaan in de st.Jozefparochie, werd de geestelijk adviseur. Evenals W. Jansen had hij toegang tot alle vergaderingen, waarin hij een adviserende stem had. Nou ja, adviserend?

In september begon ook de adspiranten afdeling te draaien. De leiding had W. Jansen. Hij had te maken met het echte schoolgymnastiekwerk en dat was van zodanige invloed dat hij al te gevaarlijke oefeningen afremde vanwege de mogelijke risico's. De ouderen werden in feite opgeleid door M.van Egeraat. Hij beheerste oefeningen als de reuzezwaai, waarbij een volledige draai om de rekstok werd gemaakt. Dit in tegenstelling tot Jansen die wel wist wanneer een oefening fout was, maar ze niet voor kon doen omdat hij zelf geen turner was.

1928, EEN KEERPUNT.

Het nieuwe jaar betekende een ommekeer voor THOR, Een verhoogde activiteit is duidelijk af te lezen uit, het aantal

ledenvergaderingen. Volgens het huishoudelijk reglement moest om de drie maanden een algemene ledenvergadering gehouden worden; in 1928 zouden het er acht worden. Het begon op de jaarvergadering van 16 december 1927 toen een nieuw en krachtig bestuur de wacht overnam met M. van Egeraat als voorzitter, Theo Schoonen als secretaris en een maand later werd A. Cadot penningmeester.

Als eerste kwam de toetreding tot de gymnastiek- en atletiekbond van bisdom Breda, de reeds genoemde St. Jozefbond, tot stand. Binnen die St. Jozefbond vonden in die tijd ontwikkelingen plaats die er toe leidden dat de atletieksport op een hoger plan kwam en dat de beoefening ervan binnen THOR veilig gesteld zou worden, want atleten kende THOR nog niet. Door de diocesane bonden van Breda en Den Bosch werden nl. besprekingen gevoerd waarbij de atletiekafdelingen van de katholieke turnverenigingen in Brabant zich konden aansluiten bij de KNAU. Maar omdat de KNAU neutraal was, gaf geen van beide bisschoppen daarvoor toestemming. Het gevolg was dat de St. Jozefbond het als haar plicht achtte dat de katholieke atleten zich onder haar vlag konden ontwikkelen. Zij zou de atletiek als een vast onderdeel blijven opnemen, propaganda voeren en wedstrijden organiseren. Zij zou THOR naar de weg van de atletiek leiden!

De presentatie was het volgende onderwerp. Er werd een wedstrijdtenue uitgezocht. Van een Amsterdamse firma werden crème-kleurige wollen tricots betrokken, zoals dat op een aantal foto's te zien is. Dit tenue kon gecompleteerd worden door een lange turnbroek, maar verplicht was dit niet. Zij die zich wel in het volledige tenue staken waren dan ook het voor die tijd lieve bedrag van ± f 12.-- kwijt.

Al spoedig liep het tegen 25 maart 1928 en we zouden geen Brabanders zijn als we een feestje zouden laten schieten. Het één-jarig bestaan werd dan ook nadrukkelijk gevierd met een onderlinge turnwedstrijd (rek-, brug-, ring- en vrije oefeningen). Het is de eerste wedstrijd in het één jaar oude THOR. Dan was er nog een feestavond, maar die moest naar april verschoven worden. De reden? 25 maart viel in de vastentijd. Een ander voorbeeld van die katholiciteit, waarvan het leven doordrenkt was, vond even later plaats. De Deken had het initiatief genomen om een openbare hulde te brengen aan het H.Hart. Dat ging gepaard met een optocht naar het H.Hartbeeld naast de St.Janskerk (thans staat dit beeld achter deze kerk) en daar werd dan gezongen, gebeden e.d..

Aangezien THOR een R.K vereniging was, kreeg zij van kapelaan Jacobs van de St.Jan, die voor deze gelegenheid de titel droeg van directeur van de "Bond van het H.Hart", een verzoek binnen tot deelname aan de hulde.

Overbodig te stellen dat dit verzoek, overhandigd door de geestelijk adviseur, in feite een moreel bevel betekende en een THOR afvaardiging liep dus mee in de processie.

DRIE GROOTSE MANIFESTATIES.

Financiën vormden toen al een probleem, Uitgegeven werd in 1928 ruim f 440.--. (In 1975 zou dat f 61.000.-- zijn, bijna 140 keer zoveel!) De grootste posten waren: kosten Vincentiuszaal en (eenmalig) de aanbetsaling van het voorschot op de toestellen f 110.--. Als grootste post stond daar f 220.-- honorarium van de directeur. De helft dus van alle uitgaven ging naar dhr. Jansen toe!

Aan de inkomstenkant stonden alleen de opbrengsten van contributies en donaties ten bedrage van f 327.--. Er dreigde een groot financieel gat te vallen dat opgevuld diende te worden. Daarvoor had dhr.M.v. Egeraat een ambitieus plan uit gedacht, een boottocht waarmee voor de eerste keer het massatoerisme in Roosendaal geïntroduceerd werd. Processies en bedevaarten waren al genoeg georganiseerd, maar een plezierreis op grote schaal gold als iets nieuws voor onze stad. Langdurig waren de voorbereidingen; correspondentie met rederijen, uitnodigingen aan de besturen van allerlei Roosendaalse verenigingen om deelnemers te krijgen enz.. Laten wij eens meegaan met een echtpaar.

In de krant hebben zij de advertentie over de boottocht gelezen. Het is vakantie met goed weer en een dagje uit trekt hen wel aan. Er worden 2 kaartjes gekocht a f 1,75. Het is wel vroeg opstaan die 22^e juli, want om kwart voor acht wordt vertrokken. Zonder Roosendaals kwartiertje, want het eerste gedeelte - naar Bergen op Zoom - geschiedt per trein. Daar begint voor de 340 deelnemers de eigenlijke tocht en wel met het stoomschip Zijpe. Een grote salonboot van de Rotterdamsche Tramweg Mij. Het horloge wijst half negen aan als de boot de Oosterschelde opvaart. Aan boord zorgt een orkestje, The Jolly Six, ervoor dat de stemming er al dadelijk goed in zit, Als bij Veere het kanaal van Walcheren op gevaren wordt, gaan de eerste tassen met broodjes al open.

Via Middelburg gaat het naar Vlissingen, waar de meute al pootje badend enkele uren op het strand doorbrengt. Veel te vlug is het weer tijd om terug te gaan. Op de boot zien wij ons echtpaar al snel naar de dansvloer gaan waar, naar mate men het eindpunt nadert, het steeds drukker wordt.

Om tien voor half tien 's avonds komt aan het uitstapje een eind als de trein weer in Roosendaal arriveert en vermoeid maar tevreden gaat ieder weer zijns weegs. Teverden zijn ook de bestuurders, want, de 200 gulden boothuur en de kosten voor de treinreis en orkest komen er ruimschoots uit. De winst is f 75.--. Het achterstallige lesgeld voor dhr. Jansen kan afgelost worden en het bestuur is zo tevreden dat zij de leden een halve maand contributie restitueert.

Een week tevoren had de vereniging al een zeker zo grote krachtproef doorstaan. Elk jaar hield de St.Jozefbond voor haar leden een bondsfeest, een soort diocesane kampioenschappen. Naast wedstrijd was het tevens één van die vormen waarin het rijke Roomse leven geëtaled kon worden, zoals we zullen zien. Om de gymnastiek in Roosendaal te propageren was aan het jonge THOR de organisatie van het bondsfeest 1928 opgedragen. Al maanden tevoren waren de voorbereidingen van dit monstergebeuren begonnen.

15 juli; het was een stralende dag en uit heel het bisdom kwamen de verenigingen aan. Tussen acht en elf uur vonden in besloten kring, zonder publiek dus, de wedstrijden plaats in de zaal van het Norbertuslyceum. Voor het eerst trad THOR in een wedstrijd naar buiten uit en niet zonder succes. Een aantal van vier turners moesten een driekamp afwerken met als onderdelen brug, rekstok en vrije oefeningen. Daarvoor werden steeds ten hoogste 10 punten gegeven. De maximale score die een ploeg kon halen was derhalve 120 punten. En nu komt het bijzondere. Elke ploeg die een puntentotaal van 90% of meer behaalde kreeg de prijs van uitmuntendheid. Op dezelfde manier leverde een score van 80% de ereprijs op, van 70% een eerste, van 60% een tweede prijs. Als bij de driekamp 18 jaar en ouder de THOR-ploeg net 99 ½ punt (= 83%) de ereprijs behaalt, betekent dat nog allerm minst dat zij de besten waren, wél wil het zeggen dat het niveau goed is.

Veruit de beste vereniging was S.S.S. (Sport Staalt Spieren) uit Breda. Waar THOR met enkele tientallen leden op de bondsfeesten kwam, verscheen S.S.S. met een paar honderd man. Ook de patronaatsvereniging St.Christophorus uit het Ginneken was sterker dan THOR. Achter dit tweetal vond de verdere strijd plaats, een strijd die meermalen in het voordeel van ons uit zou vallen. Nog niet dit jaar, want nu luidde de uitslag: 1. SSS 107 pnt., 2. SSS 103 pnt., 3. Christophorus 101 pnt., 4. St.Aloysius uit Hoogerheide 100 pnt. en THOR werd van de 13 ploegen 5e met 99 ½ pnt. Opvallend is, dat bij alle (krante)verslagen persoonsnamen ontbreken. Alleen de ploeg telde. Toch komen wij de naam van één THOR-gymnast tegen: Vic van Bael. Op de brug had hij met drie anderen het, hoogste puntenaantal behaald en na loting kreeg Vic de 1e prijs toegekend. Onze eerste (diocesane) kampioen is er. De beste turners uit die tijd waren voorts M.v. Egeraat, Cees Mies, A.v. Eekelen, Willem Berting, J.Vos, Heesbeen en Jan Mol. Ook voor de jongeren was er zo'n driekamp. bij de wedstrijd 16/17 jaar werd het een 2^e, bij de driekamp t/m 15 jaar een 1^e prijs, in werkelijkheid waren het achterhoedeplaatsen. In het ochtendprogramma stond verder nog een atletiek tweekamp. Alleen in de afdeling 18 jaar en ouder deden enkele van onze turners mee, maar hun atletiekprestaties waren allerm minst goed.

Waren de wedstrijden om elf uur voorbij, het bondsFEEST moest toen pas beginnen. Laten we dit eens volgen met tussendoor citaten van een gedicht met het 8^e bondsfeest als onderwerp, zoals dat in De Grondwet verscheen:

De gouden zon giet gulden licht,
Verhoogt de kleur van 't marschgedicht,
Dat stappend, rythmisch in de maat,
Vol jeugd en kracht ten tempel gaat,
De trommels slaan, het koper klinkt,
De vaandels wapp'ren, daarop blinkt;
HET KRUIS!

Zo trekken de deelnemende verenigingen na de wedstrijden naar de St.Janskerk om er om half twaalf gezamenlijk de H.Mis te vieren. Het kerkgebouw zit goed vol, want wat ik nog niet vermeld heb, is dat aan dit bondsfeest meer dan 1200 jongens en jongemannen deelnemen, 1200 deelnemers voor wie THOR een hele dag te zorgen heeft! Met slaande trom marcheert vervolgens alles af om de inwendige mens wat te versterken. De middag begint met een machtig defilé. Met wapperende banieren, rijk behangen met medailles en eretekenen marcheren alle deelnemers keurig in het gelid in een honderden meters lange stoet naar de markt. Vijf harmonieën verhogen de levendigheid nog meer: vier van de deelnemende verenigingen zijn met een eigen Harmonie gekomen en daarnaast is er "Vlijt en Volharding". Op de markt aangekomen wordt een groet gebracht aan het gemeentebestuur:

Op 't marktpllein treden turners aan
Als tamboers kloeke marschen slaan,
Dan komt er golving in den stoet
En rijst de rechterhand als groet.
Nu gaan de vaandels neigend neer,
Zo huldigt men bij keer op keer:
HET GEZAG!

Dan wordt een bloemenhulde bij het H.Hartbeeld gebracht; de bondsadviseur houdt een korte rede, een gezamenlijk lied wordt aangeheven en elke vereniging legt een bloemstuk bij het monument. Dan gaat de optocht verder, terug naar het lyceum:

Vooruit nu weer, naar 't weideveld,
Toont daar uw kunnen, rent en snelt
Met d'estafette langs de baan;
Zwaait over de brug! Wie komt vooraan?
Zij geeft een echten fikschen strijd
In wedloop en behendigheid:
DE SPORT!

Daar begint om half drie een grote demonstratie die wel voor het publiek toegankelijk is en er zijn vele honderden betalende bezoekers. Na een vaandeldefilé worden verschillende

oefeningen gedemonstreerd, er vinden estafettes plaats en op het eind van de dag worden de prijzen uitgereikt. Daaronder ook de diploma's voor "Orde en Tucht", voor een vereniging van grote propagandistische waarde. THOR ging dan ook prat op de 3e plaats op dit "extra nummer" behaald. Gekeken werd daarbij naar de wijze waarop de ploegen zich presenteerden en de discipline die er in een ploeg heerste.

Na afloop van de bondsdag krijgt THOR prompt een bedankje van het bondsbestuur omdat zij deze dag tot de schitterendste had gemaakt, die de Jozefbond tot nu toe kende.

Een belangrijk aandeel in het welslagen van het hele gebeuren had kapelaan van Hoek die er in slaagde om de nodige financiën bij elkaar te krijgen. Het is voor THOR dan ook een tegenvaller als even later kapelaan van Hoek, die bij alle organisaties zo actief betrokken was, overgeplaatst wordt naar Breda. Hij wordt vervangen door kapelaan van Arendonck, wiens eerste voorstel was om de twee trainingsavonden per week te beginnen en te eindigen met het gebed. Het wordt prompt aangenomen.

Dan trekt nu het derde spektakel de revue voorbij, de grote uitvoering van 30 december. Ook hier maanden van voorbereiding voor Van Egeraat en Schoonen. Het was één van de weinige mogelijkheden om de leden hun kunnen te laten tonen.....welgeteld de 2e keer dit jaar en dat gaf geen prikkel om van gymnastiek een populaire volkssport te maken en dat de atletiekbeoefening voor een welkome afwisseling zorgde, valt te begrijpen. Daar gaat een THORman met zijn tas. Met hem gaan we het Gildenhuis binnen, want daar vindt de uitvoering plaats. De senioren en adspirantleden geven daar een demonstratie vrije oefeningen, rekstok- en brugoefeningen en pyramide-bouwen, een wat circusachtig nummer waarbij men op allerlei manieren een levende mensenberg vormt. De turners zijn wat gespannen, want de uitvoering moet een succes worden. Een goede vertoning betekent reclame voor THOR met mogelijk nieuwe leden of donateurs. Daarnaast hoopt men er een financieel voordeeltje uit te halen. Er zijn 200 toeschouwers, waarvan nogal wat familie van de in actie zijnde turners. De demonstraties lopen gelukkig voortreffelijk Tussen de nummers door zorgt het Bergse strijkorkestje van de Gebr.Dietvorst voor wat muzikaal onthaal. Dan is het pauze. Hierna zou volgens plan een toneelstuk worden opgevoerd met gymnastiek als onderwerp. Maar het vervelende was dat het een gemengd toneelstuk was en daarvoor werd door de bisschop onder geen voorwaarde toestemming gegeven. Nu voerde het "Roomsche Toneel" enkele blijspelen op en voor het publiek was het al bij al een geslaagde avond geworden.

Net als bij het bondsfeest zagen we deze avond leden van de merkwaardige vereniging S.A.S. aan het werk. S.A.S. was de afkorting voor Steun Aan Sport. Elke sportclub die op bijv.

organisatorisch gebied hulp nodig had, kon op haar medewerking rekenen.

Met een klein voordelig saldo was ook financieel de avond geslaagd. Toch bleef het, nodig om, waar mogelijk, geld uit te sparen en het zelf maken was één van de mogelijkheden. Zo moest er een nieuwe mat komen. Een nieuwe was te duur en daarom maakten de leden die zelf van jute en opgevuld met zeegras.

DE ATLETIEK IN ROSENDAAL.

Toen THOR werd opgericht had Roosendaal al een groot atleet voortgebracht, een wereldrecordhouder zelfs! Dat was Harry Broos die tussen 1921 en 1929 twaalf kampioentitels op de sprintnummers vergaarde en wiens hoogtepunt in 1924 lag. Hij bracht toen het Nederlands record 100 m. op 10,7 (zijn snelste 100 m. zou 10,6 worden) en was in Parijs deelnemer aan de Olympische Spelen waar hij met Boot, Rinus van de Berge en de Vries in de 4 x 100 m. ploeg zat. Deze ploeg verbeterde in de series het wereldrecord tot 42,0, een record dat slechts enkele minuten stand hield. In de finale werd het brons. Deze atleet, wiens naam door de eerste THOR atleten nog altijd met eerbied wordt genoemd, vierde zijn triomfen echter niet in een Roosendaalse club. Door werkgever Philips werd hij doelbewust tot ingenieur gepromoveerd, uiteraard in Eindhoven en zijn club werd P.S.V.. Ook in 1928 (Olympische Spelen van Amsterdam) was hij van de partij, maar hier bleven successen uit.

Nu over naar de atletiekbeoefening in Roosendaal zelf. In "De Grondwet" van 1928 staat te lezen: "Na jaren rust, eindelijk eens een poging om deze mooie sport wederom in Roosendaal te doen herleven". Uit deze zin valt te concluderen dat in nog vroeger tijden al atletiek beoefend werd. Nu moet hierom niet teveel voorgesteld worden. Rond 1927 begint het plaatselijke atletiekleven opnieuw. In 1927 ontvangt THOR een circulaire waarin de leden uitgenodigd worden om aan een marathon alhier mee te doen. De race startte bij de (ook al voormalige) Corneliskerk bij de Kade en de lengte bedroeg.....6 kilometer!! In 1928 wordt het wat grootser aangepakt. Eén en ander is dan uitgegroeid tot de "Roosendaalsche Athletiek Club" die een heel wedstrijdprogramma opgesteld heeft van koppelrace tot 100 m. hardlopen voor voetballers (op voetbalschoenen) van hoog en ver tot 4 x 1.000 m. estafette. En ook weer de stadsloop die begon bij het station en eindigde op het Alliance-terrein. Daar ook vonden de wedstrijden plaats. Tot de deelnemers behoorden voetbalclubs, gymnastiekclubs atletiekverenigingen (o.a. de Bredasche Athletiek Club) en individuen. Uit Nispen kwam S.D.W. waarin goede afstandlopers zaten en die vaak België in trokken om aan wedstrijden deel te nemen. THOR kon maar een enkeling warm krijgen om deel te nemen. Veel maakten zij niet klaar. De kern van de R.A.C. bestond uit afstandlopers. Kees van Unen, schoenhandelaar en leverancier van spikes voor de plaatselijke atleten en vooral Kees Heeren waren er de grote mannen van. In 1934 komt aan het bestaan van de R.A.C. een eind als de ouderen ermee opgehouden zijn en de restanten opgenomen worden bij THOR. Tot nu toe had THOR niets te doen gehad met de propaganda van de atletieksport. Door nieuwe initiatieven binnen de St.Jozefbond zou dat echter heel gauw veranderen.

Zoals u al gelezen hebt zou de St.Jozefbond de atletiekbeoefening goed ter hand nemen.

Zij stelde in 1928 een commissie in die de belangen van deze sport moest behartigen. Het diocees werd verdeeld in twee kringen, te weten Breda en Roosendaal. Jaarlijks waren er dan kringwedstrijden en de besten daarvan ontmoetten elkaar aan het eind van het seizoen op de grote diocesane atletiekdag, een soort diocesane kampioenschappen derhalve. Tot de reglementen behoorden ook enkele kledingsvoorschriften waaraan de deelnemers zich te houden hadden. Zo moesten de shirts minstens korte mouwen hebben (de oksels bedekkend) en de broek moest tot aan de knieën reiken.

Aan de 1^e diocesane atletiekdag kon niet deelgenomen worden, omdat de uitnodiging nog geen drie weken voor de wedstrijd ontvangen werd en de daartussen liggende tijd was tekort voor de gymnasten om ervoor te trainen. Het tekent de plaats van de atletiek binnen de vereniging tot nu toe,

1929 - DE LIJN WORDT DOORGETROKKEN EN.....DE EERSTE ATLETIEK KAMPIOEN.

THOR gaat door op het actieve pad dat ze heeft ingeslagen. Dat betekent dat er weer een boottocht georganiseerd zou worden. Het werd nog grootser aangepakt, door het huren van de (grotere) salonboot s.s. Schelde. Ditmaal had het bestuur een Zegse mandolineclub en een bekende humorist mee aan boord genomen en had zij voor een pathéfoon met luidsprekers gezorgd. Succes verzekerd, ook financieel gezien. Van de opbrengst werd een zgn. signaalafdeling bekostigd. Er werden vier trommels en vier hoorns aangeschaft enkele adspiranten zouden gaan leren hierop te spelen en zo ontstond een klein soort muziekkorpsje dat bij marsen door de stad (bijv. bij een bondsfeest) de mensen attent zou maken op de aanwezigheid van THOR.

Dat ook op prestatiegebied het niveau wordt doorgetrokken, bewijst het 9^e bondsfeest dat in Princenhage wordt gehouden. Het zijn de heren die zich een weg naar de top turnen. De gymnasten, 18 jaar en ouder, konden uitkomen in een 3^e, 2^e of een 1^e graad. De 1^e graadsoefeningen waren de moeilijkste, alleen SSS kwam hierin uit. In de 2^e graad ontmoetten zeven ploegen elkaar, waarbij de THORploeg zowel SSS II als Christophorus versloeg. Maar nu was er weer een andere ploeg die ons te sterk was, nl. het Bergen op Zoomse St.Quadratus. In feite betekende het van de in totaal 16 ploegen die in de drie verschillende graden uitkwamen een derde plaats. M.a.w. THOR behoorde tot de beste turnverenigingen van het bisdom. Behaald werden 96 punten (= 80%). Bij de jongens behoorde het St.Antoniuspatronaat tot de deelnemers. Ze deden voor de THOR jongeren nauwelijks onder. Beiden zaten in de achterhoede.

Ook in Roosendaal zelf was het aanzien van THOR flink gestegen. Wethouder Ridders had op de Boulevard een nieuwe concertzaal gebouwd, "De Vlijt", die tevens als clublokaal diende van de Harmonie "Vlijt en Volharding". Deze zaal was ook geschikt gemaakt voor het geven van gymnastiekuitvoeringen. Waren er meerdere verenigingen die van deze zaal gebruik wilden maken op eenzelfde dag, dan had THOR na "Vlijt en Volharding" het eerste recht om de zaal te gebruiken. Daarom ook vond de jaarlijkse uitvoering van 1929 plaats in "De Vlijt". De opzet was gelijk aan die van het voorgaande jaar. De avond werd geopend door de signaalafdeling, daarna waren er demonstraties door de leden. Na de pauze voerde "Nieuw-Toneel" een klucht op. Een 300-tal bezoekers brachten heel wat centen in de kas.

THOR kreeg dit jaar ook de eerste atletiekkampioen. Het was Kees Mies die niet alleen een goed turner was, maar zich tevens als de beste allround atleet van het bisdom ontpopte. Op de diocesane atletiekdag werd hij 1^e op de 100 meter, 1^e op de Duitse driesprong, een variant op het hink-stapspringen volgens het ritme stap-stap-sprong. Tot slot bezette hij op de vijfkamp ook een 1^e plaats, met eervolle vermelding van de jury. Op elk atletieknummer was hij de andere THORREN de baas en zijn beste prestaties kunnen beschouwd worden als de eerste clubrecords. Wat hij liet zien was lang niet zo gek. Men moet daarbij wel in gedachten houden dat zijn verrichtingen zonder werkelijke training tot stand kwamen. Men sprong, liep en stootte op pure kracht. Elke techniek was hen vreemd en voor Kees Mies betekende dat: 100 m. in 12 1/5 (de chronometers kenden nog geen tiende secondes), Duitse driesprong 11,95 (en dat was een bondsrecord), hoogspringen 1,49 m., verspringen zonder aanloop 2,53 m. en kogelstoten 10,70 m. Aan de actieve sportloopbaan van onze beste atleet kwam al snel een eind toen hij een politieopleiding ging volgen, maar het atletiekzaad van de Jozefbond had in THOR wortel geschoten.

Het jaar eindigt met het afscheid van de man die twee jaar lang de vereniging op zo'n geweldige wijze geleid heeft, M. van Egeraat die naar Bergen terug verhuist. Een nieuwe voorzitter kon zo gauw niet gevonden worden en daarom neemt trainer Jansen die plaats zo lang maar over. Ook de intrede van Johan van Reusel in het bestuur is het vermelden waard, voorlopig was hij nog commissaris.

1930 - ONTSLUITING VAN DE NORBERTUSTERREINEN.

Allengs werden wat meer turndemonstraties gegeven en aan wedstrijden (ook atletiek) mee gedaan. Evenwel niet aan de turnwedstrijd die door S.S.S. uitgeschreven werd.

Op het programma stond een paardoeffening en een paard had men niet, terwijl de aanschaf ervan te duur uit zou vallen. Er werd nog voorgesteld om via een loterij een paard aan te schaffen, maar de politie zou hiervoor zeker geen toestemming geven en dus ging de deelname aan deze wedstrijd niet door.

De aandacht wordt dan maar gericht op het bondsfeest dat in Bergen op Zoom plaats vindt. Er wordt zelfs een extra trein ingezet, speciaal voor de deelnemende turners. Voor THOR werd het opnieuw een hoogtepunt. De jongens t/m 15 jaar behaalden van de 19 ploegen een 4^e plaats met een aantal van 96 punten (= 80%, d.w.z. een ereprijs).

De junioren, 16/17 jaar, werden van de 13 ploegen 5^e. De herenploeg bezette weer de 3^e plaats, ruim achter S.S.S. en Christophorus. Behaalden werden 92½ punten (= 77%).

Door de naam, die THOR opgebouwd had, kreeg ze in Roosendaal zelf meer en meer vertrouwen. Door verbouwing konden de turners twee maanden niet in de Vincentiusschool terecht. Maar weer naar het Norbertus geschreven. Reeds de dag daarop gaf de rector toestemming om van de gymnastiekzaal gebruik te maken. Een heel andere reactie dan in 1927.

Het ledental was inmiddels goed gegroeid en onder deze leden was er een groeiend groepje dat naast turnen aan atletiek ging doen of zelfs aan deze laatste tak van sport de voorkeur gaf. Ook de atletiektrainingen werden "geleid" door de heer Jansen, d.w.z. hij stond aan de kant toe te kijken.

Aan THOR werd voor dit jaar de organisatie van de diocesane atletiekdag toevertrouwd. Overwinningen werden niet behaald, maar enkele jongeren, zoals onze latere voorzitter Louis Clerx en Antoon de Guytenaere, vielen toch in de prijzen. In de kringwedstrijd had Kees Mies nog eenmaal blijk gegeven van zijn alzijdigheid door het speerwerpen te winnen met 33,90 m.. En met hem, Mart Bogers, Johan van Reusel en Cornelis Konings was de 4 x 100 m. estafette in 55,0 gegaan. Binnen het diocees waren dat topprestaties. Nu werd zo'n estafette heel anders gelopen dan tegenwoordig. Bij gebrek aan ronde banen vond de 4 x 100 m. meestal plaats op een recht stuk van 100 m. lengte. Aan begin- en eindpunt van die honderd meter werd een paal geplaatst. Bij elk paaltje stonden twee ploeggenoten en zo werd er dan gelopen: heen en terug. Om geen valse wissels te krijgen moest het stokje achter het paaltje om overgegeven worden. Enig voordeel bij het wisselen werd zo onmogelijk.

Jammer dat Kees Mies om studieredenen de diocesane atletiekdag niet meer mee kon maken. Rond diezelfde tijd was zijn opvolger echter al gevonden in de persoon van de 18-jarige Huub van Gurchom. Ook hij mocht van vaders niet in de voetbal. Dan moest ie maar atletieken. Hij kende enkele jongens bij THOR, zodat hij op een keer naar het Norbertuslyceum trok om er een

kijkje te gaan nemen. Daar waren ze aan het verspringen. "Doe je niet mee?" vroegen ze.

Huub nam een aanloop en sprong op gewone schoenen en in lange broek veel verder dan al die mannen, die daar aan het oefenen waren. Hij werd onmiddellijk lid gemaakt en drie dagen later al op wedstrijd meegenomen.

DEN ANVERS BRENGT INTERNATIONAAL SUCCES.

Ook internationaal kende de Rooms Katholieke gym- en atletiekbeweging groots opgezette manifestaties. In 1930 vierde de Belgische staat haar 100-jarig bestaan en aan Antwerpen viel de eer te beurt zowel de wereldtentoonstelling als de zgn. Katholieke Sportinternationale te mogen organiseren. Op dit internationale turnfeest verschenen meer dan 120 verenigingen, afkomstig uit Frankrijk, Duitsland, Belgie, Tsjecho-Slowakije alsmede 6 Nederlandse verenigingen. In totaal waren er 7500 turners en atleten. Daaronder waren een kleine 30 THORREN in hun eerste buitenlandse optreden. In de toekomst zouden we nog vaak bij onze zuiderburen terug komen.

In alle vroegte reisden onze turners des zaterdags 26 juli af naar de Metropool. Padvinders brachten daar alle deelnemers naar slaapgelegenheid en wedstrijdterrein. Een bezoek aan de wereldtentoonstelling ontbrak niet aan het programma. De zaterdag begon goed. In de prijskamp vrije oefeningen (3^e graad) werd een score van 82% bereikt. De grote slag werd geslagen in de prijskamp rek en brug, waar deelgenomen werd in de 2^e graad. Voor zo'n 10.000 toeschouwers streden enkele tientallen verenigingen om de 1^e plaats. De Roosendalers bereikten daarbij een score van maar liefst 91%! Naast de prijs van uitmuntendheid betekende dat een 2^e plaats in de algemene rangschikking. Jammer genoeg zijn de namen van deze turners onbekend - alweer. Tot de Antwerpen-gangers hoorden in elk geval Vic v. Baal, Harry Blom, Adr.v. Eekelen, Kees Mies, Jan Mol, Jan Vos en Johan Vreugde, mannen van het eerste uur en allemaal goede turners van de lichte van Van Egeraat.

's Zondags laat in Roosendaal terug kerend, stonden wel veel mensen aan het station, maar muziek ontbrak. Het was in die tijd nl. de gewoonte dat opvallende successen gehonoreerd werden met een korte mars onder muzikale begeleiding. En in de Grondwet verscheen een verslagje van niet meer dan elf korte regels. Dat was sommigen toch te gortig en dhr.J.Steyns, oud-voorzitter en oprichter van het vroegere Olympia hield d.m.v. een ingezonden stuk een vurig pleidooi voor de gymnsport in het algemeen, voor de THOR-prestaties in het bijzonder. En nu kwam het verenigingsleven in actie. Op initiatief van S.A.S. vond een maand later een huldiging plaats. zoals de stad er nog nooit een gezien had. Op het station wachtten de vier muziekkorpsen "Vlijt", "Erato", "Gildezonen" (een onderdeel

van de Gildebond) en de "Fanfare" van het Antoniuspatronaat. Een groot aantal andere plaatselijke verenigingen gaf blijk van belangstelling. In een grandioze mars ging het naar het clublokaal, de Vlijtzaal, waar de turners hun succesprogramma nogmaals moesten vertonen. De Vlijt zat stampvol en vele honderden mensen konden wegens plaatsgebrek niet toegelaten worden.

De rek- en brug oefeningen kwamen ook terug bij de jaarlijkse uitvoering, waar de gymnastieknummers afgewisseld werden door zangnummers van het Bergse Mannenkoor "Laus Deo".

Wat betekenden deze successen in feite, welke waarde moet er aan toegekend worden? In elk geval dat THOR op zijn best was in het toestelturnen en dat het Nederlandse turnen in vergelijking met het buitenland een goed figuur sloeg. Het kunnen van de vaderlandse verenigingen werd algemeen geroemd. Vandaar dat het percentage hoger ligt dan bij de bondswedstrijden behaald werd. Maar waarom werd niet aan de 1^e graad deelgenomen? Daarvoor was een grotere turnploeg nodig. Ondanks alles was THOR nog steeds een kleine vereniging en er waren te weinig goede turners om een ploeg van bijv. 12 turners op te brengen. Onder de kleinere clubs was THOR een topploeg, een confrontatie met de grotere broers konden wij niet aan. Die 2^e plaats moet dus goed begrepen worden.

En hoe lagen de krachtsverhoudingen binnen het eigen land? THOR was een goede ploeg binnen Breda. Landelijke wedstrijden kenden de katholieke gymnastiekbonden in Nederland niet zodat we daar alleen maar naar kunnen gissen. Laten we het ook hier maar op een goede middenmoter houden. Daarnaast was er de neutrale K.N.G.V.. Deze machtige bond had vooral in Holland en Utrecht veel aanhang en zij kende jaarlijks grote bondsfeesten a la Antwerpen. Het niveau wat daar gedemonstreerd werd kon de katholieke gymnastiekbeweging bij lange niet bereiken. Wel gelukte het om op het bondsfeest in de 1^e graad uit te komen.

1931, DOKTER AAN HET ROER.

Een nieuwe voorzitter werd gevonden in de persoon van dokter van Wely. Voor de vereniging was zijn voorzittersschap van weinig belang. Het waren vooral de secretaris en penningmeester waarmee men te maken had. Wel gaf van Wely door zijn beroep aan de vereniging een bepaald aanzien. Tegen een arts, daar keek je toen heel hoog op en dat sprak de mensen aan. Ze zeiden, daar is het zeker geen rotzooi, anders zou dokter van Wely geen voorzitter zijn. Verder verliep alles volgens het gewone patroon. Op het bondsfeest te Gilze werd THOR met 76% vierde achter resp. Christophorus en S.S.S. I en II. Als buitenlandse wedstrijd werd meegedaan aan het nationale bondsfeest van België in Diest. Behalve de turners verdiende ook de trainer hier punten. W.Jansen kreeg er 9¾

punt (maximaal 10) voor "eminente leiding". De turners kregen een grote zilveren beker omdat ze op brug en rek de beste buitenlandse ploeg waren. Omdat wij niet weten hoeveel buitenlandse ploegen deelnamen en van welke sterkte zij waren, valt over de waarde van deze zege weinig te zeggen.

Intussen zitten wij al midden in de grote economische crisis, die eind 1929 uitgebroken was, maar gevolgen voor THOR heeft het nog niet. Door het constant blijvend aantal leden en donateurs, door het zuinige beheer van de penningmeester en door succesvolle acties en uitvoeringen was er een groot batig saldo en daarvan werd een paard van ruim f 100.-- aangeschaft. De jaarlijkse uitvoering speelde ook in op de moeilijke tijden en stond geheel in het teken van de liefdadigheid. Ditmaal werden de demonstraties aangevuld met een klucht, uitgevoerd door de toneelvereniging L.Z.O.D. (Liefdadigheid Zij Ons Doel). Aan het eind van een schitterende avond kon f 60.-- afgedragen worden aan "Kindervoeding" ten bate van het arme Roosendaalse kind.

HET EERSTE LUSTRUM OPENT NIEUWE WEGEN.

Met zijn vijf jaar had THOR al successen behaald, waar menige andere club slechts van kon dromen. Aanvankelijk had men weinig medewerking gehad. Men had alles zelf opgebouwd. Trainer, leden en bestuur hadden daar gezamenlijk voor gezorgd. En of er geen crisis bestond, moest dat 1^e lustrum gevierd worden met ten eerste een propagandawedstrijd in maart. Op deze avond gaf o.a. de Bergse zustervereniging "Sport en Spel" een demonstratie dames- en meisjesgymnastiek. Er waren maar liefst 450 toeschouwers zodat het verwachte nadelige saldo gering bleef. In de Grondwet werd een hele pagina aan THOR gewijd.

Het tweede deel van de feestelijkheden bestond uit een buitenlandse wedstrijd voor de leden. Als gevolg van de crisis werd een nationaal bondsfeest in België niet meer gehouden. Er bleven een viertal gewestelijke bondsfeesten, Gouwfeesten genoemd, over. Gekozen werd voor het bondsfeest van de provincies Limburg en Luxemburg dat gehouden werd te Japille (bij Luik). Zoals gebruikelijk was ook dit festijn een kwestie van twee dagen. En omdat THOR jubileerde, werd het leeuwendeel van de busreis, logies en maaltijden door de jarige, d.w.z. de vereniging, bekostigd. Dat de ruim 40 THORREN deze augustusgebeurtenis als een mooi reisje zagen, wordt duidelijk uit de klachten over de discipline. Voor Jansen waren het niet de prettigste dagen want hij schrijft:

"Was het niet ergerlijk dat ik, tot driemaal toe van de hoofdleider het verzoek kreeg om de discipline in onze vereniging te handhaven. Ik deed

wat ik kon, maar de deelnemers beschouwden het teveel als een uitstapje".

Als uiterlijk teken van het jubileum werd het clubtenue uitgebreid met een insigne zoals dat - enigszins onduidelijk - op de jubileumfoto te zien is. Dit insigne wordt nog steeds door elk trouw THORlid op het trainingspak gedragen; het wapen van Roosendaal met de THOR initialen.

Intussen was ook een verloting ten bate van nieuwe werktuigen gestart. Er werden 2000 loten van een kwartje aan de man gebracht resulterend in een batig saldo van f 250. - . Dat is een geweldig resultaat, gelijk aan de clubinkomsten over zes maanden. THOR draaide nog altijd met een begroting van rond de f 450.--. Van het geld werd een deel bijgelegd op de reis naar Japille, verder werden aangeschaft een tweede (nieuwe) brug, veerplank en een nieuw stel ringen.

Hoewel de crisis nog steeds weinig greep op de vereniging had, telde THOR al wel een aantal werkelozen. Financieel werd er steeds meer op de kleintjes gelet. Er lagen voor het bestuur twee mogelijkheden open; reductie aan de werklozen of contributieverlaging naar een hoogte, die dichterbij die van bijv. voetbalverenigingen lag. Financieel was THOR sterk genoeg om de laatste gok te wagen. Aan het eind van het jaar kon de ledenstand opgemaakt worden. Dank zij de contributieverlaging (per maand 75 ct. voor senioren en 50 ct. voor de adspiranten) en de jubileumdemonstratie telde THOR eind 1932 64 Leden en 30 donateurs.

De deelname aan de bondsdag te Breda werd wederom een succes. Voor het eerst kon deelgenomen worden aan de eerste graad. Ditmaal moesten we alleen S.S.S. voor laten gaan. Een tweede plaats derhalve met een score van 75½ % Adr.van Eekelen werd 3^e op het persoonlijke nummer paardspringen. Maar ook de atletiek roert zich. Op de bondsdag atletiek, die in Langeweg wordt gehouden, wordt Huub van Gurchom drievoudig kampioen. Hij won de 100 m. (12,2 sec.), verspringen (5,38) en het hinkstapspringen (11,98 m.), tevens drie clubrecords. Ger.van Veldhoven werd met 34,57 m. tweede bij het speerwerpen. Dat waren dusdanige resultaten dat zij in aanmerking kwamen om deel te nemen aan de landelijke atletiekkampioenschappen van de R.K.N.A. (niet te verwarren met de K.N.A.U.). Toch werd tot dan toe alleen in de zomermaanden door een klein groepje atletiek bedreven op de terreinen van het Norbertuslyceum. Hun prestaties bleken echter zodanig te zijn, dat een commissie van onderzoek een beroep op het bestuur deed om vanaf 1934 een vaste oefenavond voor atletiek vast te stellen en dit zou ook gebeuren. Voorts dat leden die daarvoor in aanmerking kwamen, naar kampioenschappen uitgezonden zouden worden.

Een aantal leden nam dit jaar deel aan een derde activiteit; wandelen. In de komende jaren zou ook deze tak van sport binnen THOR uitgebouwd worden. In dit lustrumjaar was

gymnastiek nog onbetwist de belangrijkste bezigheid, maar er worden al duidelijk andere wegen zichtbaar.

II. DE ATLETIEK NAAR EEN DOMINERENDE PLAATS. **(1933-1936)**

VERENIGINGSLEVEN EN CRISIS.

Steeds meer begint de economische crisis door te wegen en elk jaar moet er meer op de reserves ingeteerd worden. Dat begint al in 1933. Een financieel verslag over dat jaar is bewaard gebleven. De f 465.-- inkomsten bestaan nog steeds uitsluitend uit de contributies van leden en donateurs. De uitgaven bedragen echter f 501.--. Daarvan ging een vast bedrag van f 250.-- als salaris naar trainer W.Jansen, Misschien door de slechte tijden was de belangstelling voor de jaarlijkse uitvoering dusdanig dat er geld bij moest. In de afgelopen jaren had THOR al voor enkele honderden guldens toestellen bijgekocht. Desondanks beschikte de vereniging op het eind van dit jaar over een saldo van ongeveer f 350.--. Door deze grote reserves kon THOR nog diverse jaren het hoofd fier overeind houden, daar waar andere vereniging in de grootste moeilijkheden verkeerden en soms zelfs ophielden te bestaan. Wat was het geheim? Zoals reeds vermeld kwam dat enerzijds door de succesvolle activiteiten uit het verleden (boottochten, uitvoeringen, loterij), anderzijds waren het de soms grote offers die de leden zich getroostten. In deze tijden bleven alleen de mensen met "hart" over en zij namen de financiële gevolgen op de koop toe. Vergoeding van reiskosten en inschrijfgelden was een onbekend begrip. Turners en atleten, die regelmatig aan wedstrijden deelnamen, kostte het dan ook handenvol geld. Een van de staaltjes daarvan zullen we nog tegenkomen, maar men had het er gewoon voor over. Zo moesten de ruim 20 deelnemers aan het bondsfeest van Diest (1931) ruim f 5.-- neerleggen voor hun reis- en verblijfkosten, een groot bedrag in die tijd. Verder werkte het naar verhouding grote aantal donateurs verlichtend waarbij wel het nog steeds overwegende middenstandskarakter van de vereniging in gedachten moet worden gehouden.

Nog één jaar liet men het breed hangen. Om op de jaarlijkse uitvoering in januari 1934 een ander soort publiek te trekken, wist het bestuur de medewerking te verkrijgen van de "Bossche Revellers", bekend van radio optredens en een groep die op "beschaafde wijze" jaarnummers bracht. Hun liederen wisselden de demonstraties van de gymnasten af. Het werd weer een succes met lovende woorden in de Grondwet en met 300 bezoeker. Aan het eind van het jaar werd nogmaals een uitvoering gegeven. Met W.Jansen weer als voorzitter (door verhuizing van Dr.Th.van Wely), Louis Clerx als secretaris en Mart Bogers als penningmeester, toonde het bestuur, dat THOR nog steeds een krachtige vereniging was. Er kon geen voldoende sterke ploeg voor een Belgische wedstrijd bij elkaar gebracht worden. Geen

reisje en daar zou men een uitvoering tegenover stellen zoals THOR er nog nooit een had meegemaakt.

Er werd niemand minder gecontracteerd dan de grote zanger Louis Davids. Financieel werd daarmee een flinke poot uit de kas gedraaid; f 175.-- voor twee keer een half uur optreden. Daarnaast nog de huur van de Kring (f 25.--), pianohuur, advertenties enz.. Men dacht het handig te spelen door de baten weer ten goede te laten komen van "de Kindervoeding", met het doel ontheffing van vermakelijkheidsbelasting te krijgen. Jammergenoeg voor de organisatoren zag B & W een batig saldo evenmin zitten. Wel was de gemeente zo goed om de te vangen belasting voor genoemd liefdadigheidsdoel te bestemmen en dat bedrag zal wel aanzienlijk geweest zijn. De zaal was nl. barstensvol (500 man?), de avond werd een enorm succes en het gymnastisch gedeelte gaf ook weer hoop voor de toekomst. Van de opbrengsten (plaatsen van f 1.-- en f 0,60) bleef niet veel over na aftrek van de aanzienlijke vermakelijkheidsbelasting, 10 ct. verplicht plaatsbespreken en 10 ct. garderobe zodat een nadelig saldo van f 114.-- de club restte. Het tekort werd van de reserves afgeschreven.

Ook in 1935 moest flink op de reserves ingeteerd worden. Niet door een slecht financieel beleid, maar door een toenemende daling van het aantal leden en donateurs. In plaats van een uitvoering werd dit jaar daarom een onderlinge wedstrijd gehouden, een soort clubkampioenschappen dus. THOR bleef niettemin stevig overeind staan. Erg penibel zou het echter in 1936 worden. De omvang van de vereniging slonk tot 43 leden en 16 donateurs, d.w.z. werken met een begroting van f 320.--. Met de resterende reserves zou doorgaan op dezelfde weg betekenen dat ook THOR in de rode cijfers zou komen te zitten. Diverse mogelijkheden werden afgetast zoals een van de twee trainingsavonden te oefenen zonder leiding van dhr. Jansen. Maar deze hield vast aan zijn f 250.-- salaris en hij wenste geen enkele aantasting daarvan. Toen werd een poging ondernomen om een gemeentesubsidie los te krijgen:

".....THOR heeft nog nooit subsidie aangevraagd en door de crisisomstandigheden kan zij geen sluitende begroting maken.....Onze vereniging is van algemeen belang door haar streven het lichamelijk heil van Roosendaals jeugd te bevorderen....."

Op de gemeentebegroting was evenwel geen plaats voor een THOR-subsidie en de oplossing moest uit THOR zelf komen. Mart Bogers kwam daarop met het voorstel om twee onderafdelingen op te richten, één voor atletiek en één voor wandelen.

Wandelen; er werd al enkele jaren binnen THOR gewandeld. In 1933 waren er voor de eigen leden wandeltochten uitgezet van 20 t/m 35 km. Het liep niet onaardig en er werd zelfs contact

gezocht met de onlangs opgerichte wandelafdeling van de K.N.A.U., ja inderdaad, onze atletiek unie, maar dit contact liep uiteindelijk op niets uit.

15 maart 1936 wordt de onderafdeling wandelen opgericht, Er worden enkele wandeltochten gehouden, maar de belangstelling hiervoor blijft uit zodat deze afdeling twee maande later een stille dood sterft.

Atletiek; deze afdeling wordt op 11 maart 1936 opgericht en had duidelijk meer succes. Daarover straks meer. Met de grootste moeite en zuinigheid kon nu quitte gespeeld worden. Het is een voorproefje wat ons nog te wachten zou staan.

DE GYMNASTIEK

Nog altijd steunde de gymnastiek op de turners Van het eerste uur. Het eerste lustrum had wel voor wat nieuwe leden gezorgd. Onder hen waren maar weinig "echte" turners. In feite alleen de gebroeders Alfons en Rinus Segers. Tot nu toe had onze turnploeg zich op een goed niveau gehandhaafd en dat zou ook in 1933 zo blijven. Dit kwam vooral omdat jonge turners als Jan Mol en Harry Blom in hun sterkste jaren kwamen. Hieronder een overzicht van de prestaties op de diocesane bondsfeesten:

1928	gem.	82,9 %	in de	2 ^e	graad,	5 ^e
1929	"	80 %	"	2 ^e	"	, 3 ^e
1930	"	77,1 %	"	2 ^e	"	, 3 ^e
1931	"	75,8 %	"	2 ^e	"	, 4 ^e
1932	"	75,4 %	"	1 ^e	"	, 2 ^e
1933	"	75,1 %	"	1 ^e	"	, 2 ^e
1934	"	79,6 %	"	2 ^e	"	, 3 ^e
1935	"	78,4 %	"	2 ^e	"	, 3 ^e
1936	"	75 %	"	2 ^e	"	, 4 ^e
1937	"	69,9 %	"	5 ^e	"	, 5 ^e
1938	"	80,8 %	"	2 ^e	"	, 4 ^e
1939	"	53,1 %	"	2 ^e	"	, 8 ^e

In 1933 dus een 2^e plaats achter Christophorus, maar S.S.S. was er ditmaal niet bij. Op het individuele nummer rekoefeningen werd Jan Mol winnaar, Harry Blom 3^e. Ook een dualmeet tegen het Bergse RAPID werd gewonnen. Aan THOR-zijde komen hier nauwelijks nieuwe namen voor:

Jan Mol 89% (op rek en brug zelfs 96%), Harry Blom en Adr.van Eekelen 80%, A.Vreugde (weer een andere broer) 79%, Vic van Bael 77%, Johan van Reusel 76½ %, Berting 75½ %.

Door het vertrek van enkele turners moest men in 1934 weer terug naar deelname in half groot verband. De resultaten waren nochtans goed. In België was er weer een nationaal bondsfeest (Brussel) met een sterk internationaal cachet. Van de 50 buitenlandse ploegen uit Frankrijk, Nederland en Zwitserland werden de THORREN 1^e met een kwalificatie van maar liefst

92,9 %, De waarde van deze prestatie wordt duidelijk uit de reacties van oud-leden: echt Belgisch dat met prijzen gooien. Het was meer show en stelde allemaal weinig voor. Onvergetelijk was het reisje wel.

Met vele anderen overnachtte de THORploeg in het wielerstadion waar de soldatenbedden (strozakken) op de schuine wielerbaan opgesteld lagen. Van slapen kwam weinig, want in de loop van de nacht was heel THOR langs de hellingen naar beneden afgegleden.

De turners moeten steeds verder terug. Van Baal is al 31 jaar, Vos en Berting 27, Van Eekelen is lid af en Jan Mol verloren wij in de loop van 1934. Menig oud-gediende nam zitting als bestuurslid om THOR op die wijze te blijven dienen. Wie er in 1935 als beste turners overbleven, tonen ons de onderlinge kampioenschappen waar in zes onderdelen Harry Blom als overwinnaar uit de bus kwam met 82%, gevolgd door A.Vreugde 80%, Alfons Segers 75% en Willem Vreugde 75%.

Voor 1936 kon pas na de grootste moeite een ploeg voor het bondsfeest samengesteld worden en de onderlinge wedstrijd kon wegens gebrek aan belangstelling niet eens doorgaan. Nieuw turnbloed kwam er niet bij en THOR geraakte achterop in vergelijking met de jaren 1932 en 1933.

De atletiek.

Atletiek werd in de dertiger jaren heel anders beoefend dan tegenwoordig. Trainen was er niet bij. Je ging naar het sportterrein, liep eens een rondje en dan pakte je bijv. een discus en ging daar wat mee gooien. Van enige techniek was geen sprake. Waren ze dat weer moe, dan zei er weer een: "Zullen we nog eens een rondje lopen"? Wie daar zin in hadden liepen een rondje, maar er was altijd wel iemand bij die riep: "Niet te hard hoor, ik ben veel te moe"! En na 400 m. zat de hele groep weer in het gras bij misschien de verspringbak. Er werd wat gesprongen en maar ouwehoeren. Het was gewoon een ontspanningsvereniging. En ook op wedstrijden ging het veel primitiever, maar tevens veel gezelliger aan toe. De sprinters hadden altijd een schopje bij hun bagage zitten. Daarmee werden de startkuiltjes gegraven want startblokken verschijnen in ons land pas na de oorlog. Anders deed men het in Hoogerheide waar een wedstrijdje op het plaatselijke voetbalveld gehouden werd. Gestart werd er tussen de goalpalen. Een goal was in die tijd aan de achterkant voorzien van een houten schot van enkele tientallen centimeters hoogte. En daar startten de 100-meter lopers tegenaan. Probleem was de finish, Enkele meters achter het eindpunt, aan de overzijde van het veld, stond natuurlijk ook een goal en dan moest je zorgen dat je daar gauw over de planken heensprong, wilde je je niet te pletter lopen. Of die wedstrijd op de Raayberg in

Bergen op Zoom. Daar hadden ze een ijzeren paal in de grond geslagen waarop een patroon gelegd werd. De starter was gewapend met een hamer en het klappen van de patroon was het startschot. In de oorlogsjaren was trouwens een andere variant in gebruik.

De starter sloeg twee plankjes tegen elkaar. Op een van die plankjes lag wat meel en het stuiven van het meel verving de rookpluim van het startpistool.

Het voertuig bij uitstek was de fiets, ook toen er een wedstrijd was in Langeweg (bij Zevenbergen). Om 8 uur werd in de stromende regen uit Roosendaal vertrokken. Met het pontje de Mark over en om 12 uur kwam het kleine groepje drijfnat aan. De wedstrijden begonnen, maar werden plotseling gestaakt toen om half drie de klokken begonnen te kleppen.....het was lof. Na afloop van dit kerkelijk gebeuren kon de wedstrijd weer doorgaan. Of in Ossendrecht toen de THORREN zich na de wedstrijd aan het omkleden waren in een keukentje. "Licht me eens op", zei iemand. Hij werd opgetild en kon aldus de borsten en hammen in de schouw een eindje korter maken. En dan met goede moed naar huis toe als iedereen zich tegoed gedaan had. Eens ging men op wedstrijd in Roelofarendsveen (bij Leiden). Het groepje atleten stond op het Leidse station en wist niet hoe verder te gaan. Dan maar de taxi genomen. Bij het eindpunt stapten wel acht THORREN uit die ene taxi!

Polshoog werd in die tijd eveneens beoefend. Dat gebeurde met bamboestokken. Daarachter lag een gewone zandbak als landingsplaats en als lat dienden panlatten. Toch werden toen al indrukwekkende sprongen gemaakt. Bij hoogspringen was het allemaal de Schotse sprong. Er bestond zelfs een regel dat de benen het eerst over de lat moesten. Als men het zo eens in zijn hoofd kreeg, werd incidenteel op lange afstand getraind. Bij de van Gilselaan lag een vierkante ronde. Als de "training" begon, gingen de liefhebbers van start als gold het een 800 meter. Je liep net zo lang als je vol kon houden en dan viel je uit. Het ging erom wie overbleef. De winnaar van deze afvalrace had er dan zeker anderhalf uur op zitten. Hoe hoog het tempo dan lag, laat zich wel raden.

De nieuwe leden die in de jaren 1934/1935 in THOR kwamen, waren voor het merendeel geïnteresseerd in atletiek: Hielke Hielkema, Frans Looyen(uit Standdaarbuiten), Pieter Strootman (Heiningen), Jan de Vliegheer, Adr.Sterkenburg, Rinus Beysens. Het waren stuk voor stuk goede atleten en in korte tijd ontstond een sterke atletiekafdeling. Zij brachten successen, zoals de turners in de eerste jaren na de oprichting van THOR voor successen gezorgd hadden.

1934.

Op de atletiekdag is Van Gurchom weer succesvol, kampioen op de 100 m. (12.0), tweede plaatsen op hoog (1,50) en ver

(5.41). De nationale kampioenschappen van de RKNAU vonden plaats in Tilburg en Huub en Pieter Strootman werden afgevaardigd. Strootman werd 2^e op de 5000 en 3^e op de 800 m. Eind 1934 kwam de R.A.C. bij THOR, officieel als onderafdeling, maar de leden van de Roosendaalse Atletiek Club integreerden al snel in het THOR geheel. Voor onze vereniging was wel de consequentie dat zij de organisatie overnam van o.a. de traditionele stadsloop.

1935 brengt nieuwe successen, als op het Norbertus de diocesane kampioenschappen plaats vinden. Op de 100 m. hadden we zelfs drie winnaars. H.v. Gurchom, Rinus van Reusel en Sterkenburg liepen allen 12,4. Huub won het hinkstap-springen (12,01) en Adr. Sterkenburg het verspringen (5,69) Tevens waren aan deze wedstrijd de eerste clubkampioenschappen verbonden in de vorm van een vierkamp. Jan de Vliegheer werd net voor Sterkenburg onze eerste clubkampioen, en dan te weten dat beiden nog geen maand THORlid waren. Op deze kampioenschappen werd tevens de stadsloop "Dwars door Roosendaal" verwerkt, als zijnde het 5000 m. nummer De 3000 en 5000 werden in die tijd wel meer als stratenloop verlopen. Strootman werd de glorieuze winnaar. Zes titels voor THOR dus.

1936 is een jaar van nog steeds Stijgende prestaties. Opvallend is wel dat de meeste atleten sprinters en springers zijn. Deze eenzijdigheid is er oorzaak van dat een dualmeet tegen de Bergse A.V. Achilles nipt verloren wordt. In Breda is het a.v. DOTO (Door Oefening Tot Overwinning) die meetelt. 1936 is ook het jaar dat de onderafdeling atletiek opgericht wordt. Ze Levert al meteen een aantal goede atleten op; Cees Brouwers (Nispen), Jan van Gurchom, Giel Mol.

Eind 1936 was de toestand aldus:

Naast 14 donateurs telde THOR 40 leden met een volledig lidmaatschap. Onder hen waren een 15-tal jongens, een aantal bestuursleden en een tiental leden die zowel van turnen als van atletiek wat meepakten. Het aantal echte wedstrijdturners was dus minimaal. De onderafdeling atletiek telde op het eind van het jaar 17 afzonderlijke leden. Zij betaalden slechts f 1,50 contributie.....per jaar. Deze bijzondere atletiekliden hadden geen stemrecht, trainden 's zomers twee keer per week op het Norbertus en 's winters mochten ze een van de twee trainingsavonden van de turners bezoeken. Bij dat bezoeken bleef het meestal. Als de turners met de toestellen bezig waren, zaten de meeste atleten aan de kant wat te buurten. Maar wat gaf het, men was weer een avondje weg. De atletiekafdeling kreeg wel een afgevaardigde in het bestuur ter behartiging van hun belangen. De oprichting van de onderafdeling had wel het nadeel dat er twee afzonderlijke groepen groeiden. Nieuwe leden werden bijna allen lid om enkel de atletiekafdeling en de buitenleden ruilden hun volledig lidmaatschap om voor dat van de onderafdeling. De gewone contributie bedroeg nl. nog steeds 75 ct. p.m. en deze laatsten kwamen toch niet op de ledenvergaderingen. Zo

ontstaat een vereniging waarvan de atleten het gezicht, de turners het beleid bepalen.

Dat de groei er bij de atletiek nog volop inzit, bewijzen hun prestaties. De kampioenschappen die de Atletiek Commissie van de St.Jozefbond (sinds 1935 BreDAK geheten) leverden opnieuw kampioenen en records op. Huub won het ver- en hinkstapspringen, Pieter Strootman, ja inderdaad, de 800- en de 1500- en de 3000 m.. Deze atleet beheerste de midden- en lange afstand in het diocees volkomen. De diocesane records van 800 t/m 5000 m. (de langste afstand) stonden alle op zijn naam. Ook won hij weer de stadsloop en dan was het voor hem echt geen bezwaar om de nacht ervoor flink uit te gaan. Met deze prestaties werden weer enkelen afgevaardigd naar de landskampioenschappen van de FDA (Federatie Diocesane Atletiek), zoals de RKNAU vanaf dit jaar heette.

Strootman 3^e op de 1500, Jan de Vliegheer tweemaal 2^e (80 m. en ver) bij de junioren. De reis ging per trein en zoals gewoonlijk moesten de THORREN zelf hun reis bekostigen, maar wat gebeurde er als een van hen niet zo goed bij kas zat? De derde man, Huub van Gurchom, had in de loop der jaren een schoendoos vol medailles en schildjes bij elkaar gelopen en gesprongen. Daarmee ging hij naar juwelier Gerrit Ridders, die de hele handel voor f 4,75 kocht. Daarmee kon Huub zijn reis naar Amsterdam betalen. Op die kampioenschappen kende men twee categorieën, nl. cracks en de B-atleten. Huub werd op de 100 m. voor B-atleten kampioen in 11,8, bij verspringen cracks 4^e (5,85 m.).

Als resultaat van een vrij groot aantal wedstrijden in 1936 zag de recordlijst na het seizoen er als volgt uit: Huub van Gurchom 100 m. 11,8 ver 5,95. Frans Looyen hoog 1.57½ hinkstap 12.20. Jan de Vliegheer 400 m., 64,4, speer 35,28. Pieter Strootman 800 m. 2.16,6, 1500 4.42,8, 3000 10,26, 5000 17.53,8. Kees Mies kogel 10.70, Willem Vreugde polshoog 2,69. Met veel sprinters in de gelederen werd natuurlijk ook gauw het bondsrecord 4 x 100 m. gepakt: 49,4.

III. HET TIJDPERK CHRIS VAN OSTA (1937 - 1939.)

Sprinters, de elite van thor.

In twee jaar tijds zou THOR een geweldige opgang maken, gevolgd door een al even grote kater. De grote man achter deze paar jaar van bloei was een rasatleet van de bovenste plank; Chris van Osta.

Verenigingsleven. 1937 stond in het teken van het 10-jarig bestaan en dus moest er een knalfeest komen. Dat was een hele toer voor Theo Schoonen en zijn jubileumcommissie, want geld was er niet. Uiteindelijk werd een programma opgesteld voor 11 april, want 25 maart viel weer in de vasten. 's Morgens: H.Mis, koffietafel voor alle leden en receptie. 's Middags: "vergadering" waarin met lichtbeelden de voorbije THORhistorie op het witte doek geprojecteerd werd. 's Avonds: turnuitvoering in het Gildenhuis en waar vooral Blom en Segers veel succes boekten. Enkele bekenden zoals de damesgymvereniging SES en Guillaume's Band verleenden hun medewerking. Een bal na lag ook in de bedoeling maar dat werd door de bisschop niet goed bevonden. De begroting van het geheel bedroeg f 50.--. Daar had je toen een hele lustrumviering voor.

Als vereniging blijft men op de wip van het financiële tekort zitten. In 1936 lag de hoogte van de uitgaven nog steeds rond de f 420.--. Maar het aantal leden is weer aan het afnemen tot zo'n 70 en in 1937 is er voor het eerst een tekort op de balans. Pogingen worden gedaan om wat van de f 250.-- salaris van dhr.Jansen af te knabbelen, maar die wil niet. Gepoogd wordt om het wandelen nieuw leven in te blazen - dat lukt niet. Uiteindelijk wordt een soort compromis gevonden. De contributie van de onderafdeling atletiek wordt verhoogd van f 1,50 tot f 3.-- per jaar en dhr.Jansen neemt genoeg met f 200.--.

De leden blijven daarentegen naar voren treden. In 1938 vierde Koningin Wilhelmina haar 40-jarig ambtsjubileum. Roosendaal vaardigde een man en een vrouw af in klederdracht. Het pleit voor het aanzien van THOR dat als manlijke gezant het THORlid Piet Broos, met verenigingsvlag, uitverkoren werd. Ook op andere wijze blijkt een THORlidmaatschap van waarde te zijn. Viermaal kwam het voor dat een (oud) lid een getuigschrift van lidmaatschap ontving. Zo'n bewijs had nl. veel nut voor plaatsing bij de Marine.

Gymnastiek. Het katholieke verband bleek meermalen haar belemmerend werk te verrichten. Dat werd nergens zo duidelijk als in de atletiek. Maar wat te zeggen dat onze gymnasten geen demonstratie mochten geven op een avond van de S.S.V.

(Spoorweg Sport Vereniging) omdat dit een neutrale vereniging was.

Op het bondsfeest in Princenhage (1937) behaalde de ploeg slechts een score van 69,9%. Naast S.S.S. en Christophorus eindigden ook Gabriël (Oudenbosch) en Rapid voor ons. In heel 1938 hadden de turners maar één wedstrijd, het bondsfeest. Bijna 81% werd behaald, een gemiddelde die het niveau van onze turners toch niet gedekt zal hebben. De hele zomer kon nl. improvisationeel getraind worden omdat de turners tot september de Vincentiuszaal kwijt waren. Die moest ingericht worden voor de huisvesting van de R.K. Militaire Vereniging. Een andere zaal kon niet gevonden worden zodat de turners buiten op de Norbertusvelden moesten oefenen.

Atletiek. In 1937 trad opnieuw een aantal leden tot de atletiekafdeling toe: Nico Ansems, A.Geiger, Chris van Osta. Er waren weer volop wedstrijdjjes. Een dualmeet tegen Achilles wordt gewonnen, een ontmoeting van de BreDAK tegen diocees Haarlem verloren, maar de verrichtingen van de THORREN traden wel naar voren. Vanwege het 10-jarig bestaan kreeg THOR de organisatie van de Nederlandse kampioenschappen van de FDA toebedeeld. Met genoegen wordt vastgesteld dat de naam THOR door heel Nederland ging en zelfs over de radio kwam. Evenals in 1936 leverde het ons een B-kampioen op; Chris van Osta die 1,59 m. hoog sprong. Bij de cracks werd Jan de Vliegheer 2^e door met de polsstok 3,20 m. te springen. In Geiger hadden we een goede werper die met de (houten!) speer 3^e werd (42,78 m.). Ook op de 4 x 100 m. werd THOR 3^e.

Tot slot waren er de clubkampioenschappen, die gewonnen werden door Frans Looyen met ruime voorsprong op Van Osta. Grote verliezer was Jan de Vliegheer die aangehaald werd hoe je niet moest trainen. Met succes had Jan zich gespecialiseerd op het, nummer polshoog, maar werd nu door de trainer als voorbeeld gesteld om toch maar alle nummers te beoefenen.

Chris van Osta had dit jaar zijn mogelijkheden gezien en hij koos bewust voor de kant van de prestatiesport. Hij schreef naar één van Nederlands beste sprinters van wie hij daarop trainingsschema's kreeg. Op de trainingen werden voortaan 400 meters gelopen met steigerings in de bochten e.d.. Zoiets was tevoren nog nooit vertoond. En Chris trok er vaak in zijn eentje op uit. In Visdonk twee paaltjes in de grond, een touw en dan maar hoogspringen op de bosgrond. De resultaten bleven niet uit.

1938 kon een jaar van nieuwe mogelijkheden worden als de atleten hun grenzen willen verleggen. Er wordt gevraagd om meer wedstrijden buiten het bisdom, maar natuurlijk is daarvoor geen geld beschikbaar. Om zich beter te kunnen presenteren wordt om een gekleurd costuum voor de atleten gevraagd. De eerste atleten hadden altijd rondgelopen in wit

shirt en zwarte broek, sinds enkele jaren veranderd in wit-wit. Een linoleumsnede was gemaakt, voorstellende een grote cirkel met daarin de letters THOR. Zo werd het embleem op de shirts gedrukt. Het gekleurde tenue zou overigens niet doorgaan.

Een belangrijke gebeurtenis was de aansluiting van de diocesane voetbalbond. St.Agnes bij de BreDAK. Zoals al eerder besproken is, bestond er bij veel voetbalclubs belangstelling voor zomersport atletiek. De aansluiting hield in dat voetballers mochten deelnemen aan de atletiekwedstrijden, die de BreDAK verenigingen organiseerden. Op de lange duur vormde de toetreding van St.Agnes zeker een voordeel voor THOR omdat zij ons veel goede atleten opleverde. Vooral Alliance werd onze grote rivaal.

De BreDAK kampioenschappen begonnen al goed. Drie titels voor Chris, waarbij hij het diocesaan record op de 100 m. van 11.8 naar 11.1 bracht. Titels ook voor Jan v. Gurchom (2x), Nico Ansems (5000 m.) en op de 4 x 100 m.. Goede resultaten, dus ook deelname aan de FDA-kampioenschappen. Voor de derde achtereenvolgende maal krijgen we een B-kampioen; Frans Looyen op de 100 m.. Nico Ansems werd 3^e op de 5000 m., Chris van Osta werd driemaal 2^e, nl. op de 100 m., 200 m. en als B-atleet ook op kogelstoten.

Al enkele jaren organiseerde THOR op het Norbertus grote atletiekwedstrijden. Van hoog niveau was nu de 100 m.. Chris ligt voorop maar de laatste 20 m. komt Jan van Gurchom (een broer van Huub) opzetten. Aan de finish spreken de klokken: 11.0 voor Chris, een evenaring van het Nederlands (FDA) record, 11,1 voor Jan, en dat op een grasbaan! Jan was bovendien een goede verspringer. Op deze wedstrijd brachten Chris, Jan, Rinus Beysen en J. Borghouts het 4 x 100 m. record terug naar 46,2. Nog sneller is Chris als hij ever later in Rotterdam de 100 m. aflegt in een nieuw Nederlands (FDA) record, 10.9. Bij opmetingen van de betreffende Nenijto sintelbaan twintig jaar later bleek de start enkele tientallen centimeters hoger te liggen dan de finish zodat alle hier gelopen records geschrapt werden. Niettemin was het sprinterskorps met recht de trots van THOR.

Nogmaals blonk Van Osta uit, nl. op de clubkampioenschappen. Zijn overwicht blijkt wel uit de tabel der clubkampioenschappen achter in dit boek.

Dat hij een veelzijdig atleet was, blijkt wel uit de prestaties op andere nummers. In alles behoorde Chris tot de besten: kogelstoten 10,17, discuswerpen 34,43 speerwerpen 41,39, hoogspringen 1.65 (Schotse sprong!) en ook op de 800 m. liet hij de specialisten achter zich: 2.15,6. Rinus Beysens werd 2^e met 2293 pnt.. Hieronder een staatje met de beste prestaties tot en met 1939:

de sprinters	100 m.	200 m	ver	hss	overige nrs.
H.v. Gurchom	11.8	25.0	6.02	12.23	
J.de Vliegheer	-	-	5.92	11.06	Polssst. 3,26
F.Looyen	11.2	-	6.36	12.20	Hoog 1.66 ½
J.v. Gurchom	11.1(R'dam 10.9	24.0	6.30	11.87	Discus 31.12
C.v. Osta	11.0(R'dam 10.9	22.9	5.80	12.02	Zie boven
R.Beysens	11.4	25.2	5.96	10.82	

M + L afstand	800	1500	3000	5000
P. Strootman	2.16,6	4.38,1	9.58,3	17.53,8
P. Brouwers	2.19,8	--	10.18,6	--
N. Ansems	2.26,4	4.40	--	17.37

Opgemerkt moet worden dat alleen die prestaties weergegeven zijn, die ik op enigerlei wijze schriftelijk terug heb kunnen vinden. Wellicht staan diverse persoonlijke records scherper.

DE BOEL STAAT OP SPRINGEN.

Alle moeilijkheden, die het bestuur zich maar in zou kunnen denken, kwamen in 1939 tot een uitbarsting. Zozeer zelfs dat het voortbestaan van de vereniging in het geding kwam. Door de mobilisatie verloren de turners weer hun zaal en dit kostte weer de nodige leden. Op de bondsdag werd niet meer dan een 8^e plaats bereikt. Zelfs dorpsclubjes als WIK (Heerle) en PIK (Lepelstraat) waren ons te sterk!

De inkomsten van het kleiner wordende THOR konden zelfs de f 200.-- salaris van dhr.Jansen niet eens meer dragen. Achter de schermen vielen harde woorden en dreigementen van ermee te zullen stoppen waren niet van de lucht. Uiteindelijk werd de contributie van de atleten nogmaals opgetrokken tot f 4,50 per jaar. W.Jansen nam dan genoeg met het kassaldo. Het voorzitterschap wilde hij echter niet langer meer op zich nemen en evenmin voelde hij zich verplicht om op alle oefengelegenheden aanwezig te zijn, zeker niet op die van de atletiek. En zo worstelden de gebroeders Johan en Rinus van Reusel, Jan Vos en later Theo Schoonen maar verder.

Opnieuw grote moeilijkheden als Chris van Osta enkele maanden later deelneemt aan een wedstrijd, georganiseerd door een neutrale atletiekvereniging. Er dreigt een scheuring als Chris voor een jaar als lid geschorst wordt. Hij wordt dan lid van Alliance en in zijn kielzog volgen Rinus Beysens, Nico Ansems (die later bij THOR zal terugkomen) en Willem Vreugde, een polsstokspringer die ook 3.10 m haalde. In zijn ontslagbrief zet Chris het probleem duidelijk uiteen:

"Het is mij duidelijk, dat het lidmaatschap van een vereniging welke uitsluitend in haar eigen verband blijft, tenslotte een sta in de weg betekent voor de gezonde verlangens van elk atleet om zich met

steeds betere krachten te meten. Het absolute startverbod op wedstrijden in ander dan katholiek verband, zal steeds een funeste invloed uitoefenen op de bloei van de R.K.Athletiekbeweging. Steeds wanneer iemand uit uw midden zich zal opwerken tot het eerste plan, zal zich dezelfde drang doen gevoelen, welke mij thans tot ontslag noopt..... "

De geschiedenis zou deze toekomstige politieman in het gelijk stellen. Chris werd een van de topsprinters van ons land. Hoogtepunt werd 1946 toen hij op de wereldkampioenschappen in Oslo op de 4 x 100 m 4^e werd. In dat jaar liep hij op de 100 m 10,6, op de 200 m 21,8, uiteraard niet meer als lid van Alliance.

Ondanks alle problemen werd op de Nederlandse FDA-kampioenschappen weer een overwinning behaald, de eerste titel in een A-klasse en wel op de 4 x 100 m.. Frans Looyen, Jan v. Gurchom, Jan de Vliegheer en Wim Jansen (een zoon van trainer Jansen) noteerden 47,2. Frans sprong tevens 6,30 m, ver (3^e) en Jan v. Gurchom liep de 100 m. in 11,2 (3^e),

Zo eindigde 1939 met de nodige twijfels. Het ledental was dit jaar nog verder teruggelopen, van 70 naar 50, waarvan de helft jeugdleden. Donateurs waren langzamer hand allemaal verdwenen, het aantal atleten bedroeg 10.

IV. OORLOG EN VREDE (1940 - 1949).

VERENIGINGSLEVEN 1940 - 1941.

Nederland is gemobiliseerd. Van de weinige leden die THOR nog heeft, is een groot deel in dienst. Op de oefenavonden gymnastiek waren de liefhebbers op de vingers van één hand te tellen, te weinig voor W.Jansen en het is Rinus Segers, die het groepje nog wat bij elkaar houdt. In mei wordt dan ook nog de Vincentiuszaal enkele maanden lang in beslag genomen.

De oorlog zelf kostte aan twee van onze beste leden het leven. Frans Looyen werd als vliegenier neergeschoten in Ouwkerk a/d IJssel. Men herinnert hem als iemand, die ondanks zijn successen steeds eenvoudig bleef en altijd graag voor de ploeg uitkwam. Een jaar later sneuvelt Jan de Vliegheer, ook als vliegenier, maar dan aan Duitse zijde. Een amoureuze verhouding met een NSB-meisje had hem zover gebracht.

Rond september begint de situatie zich wat te normaliseren en in de resterende maanden vinden enkele belangrijke veranderingen plaats.

Ten eerste. Na lange tijd doorgedraaid te hebben zonder voorzitter krijgt THOR in Jos Klamers een nieuwe voorman. Deze Grondwet-redacteur kende wat atleten, bezocht af en toe hun wedstrijden en schreef er wat over en werd daarom gepolst of hij iets voor het voorzitterschap voelde.

Ten tweede. Veranderingen in de status van de onderafdeling atletiek. In ruil voor het optrekken van hun contributie tot f 6.-- per jaar krijgen zij stemrecht. In 1941 wordt hun contributie helemaal gelijkgesteld (75 ct. per maand) wat het einde betekent van deze onderafdeling. Gymnasten en atleten vormen voortaan een groep met dezelfde rechten en plichten.

Ten derde. Inmiddels had THOR een andere onderafdeling erbij gekregen. Om de vereniging opnieuw gezond te maken, had Rinus van Reusel voorgesteld om een damesafdeling gymnastiek te beginnen, Wellicht door de tijdsomstandigheden had dit initiatief zo'n succes, dat er eind 1940 zo'n 250 dames- en meisjesleden waren, verdeeld over zes groepen en geleid door W.Jansen. Diverse leden volgden deze ontwikkelingen met argusogen, juist zoals dat 30 jaar later weer zou gebeuren. Volgens hen zouden de dames naar voren kunnen brengen dat zij de herenafdeling in stand moesten houden. Met andere woorden, men was bang dat straks de dames hun eisen gingen stellen en de dienst uit zouden gaan maken. Zover kwam het nooit en op 20 oktober 1940 vond de oprichtingsvergadering van de afdeling plaats.

Ze had een eigen bestuur ter regeling van de interne zaken en de voorzitter c.q. Mej.Dekkers had zitting in het hoofdbestuur. De contributie bedroeg 55 ct. p.m. en de dames hadden, net zoals de specifieke atletiekleden tot voor enkele

weken, geen stemrecht. Zo eindigt een veelbewogen jaar, een jaar waarin de atleten het bezette Norbertuslyceum als trainingshonk moesten omruilen voor een kale zandvlakte op de plaats waar nu de Vero staat.

Ook 1941 werd een veelbesproken jaar. Jansen wilde voor zijn vele extra (dames)trainingen nu ook eens extra betaald worden. Het bestuur ging daar niet op in en Jansen, die de laatste jaren toch al met weinig ambitie getraind had, legde in september zijn trainerschap neer. Hoewel "verantwoordelijk" voor vele moeilijkheden in de laatste jaren, heeft hij voor THOR ontegenzeggelijk grote verdiensten gehad. Op organisatorisch gebied bleef hij nog vele jaren actief voor THOR.

Was het krenterigheid van het bestuur waardoor hij wegging? Zeker niet, maar van de damesinkomsten bleef nauwelijks ruimte over voor extra uitgaven. Dit jaar werd voor zo'n f 800.-- aan trainingsgeld uitgekeerd, waarvan f 556.-- voor de 8 maanden training van W.Jansen. Voor huur van velden en de zaal van J.v. Luyk waar men ook zat, werd ± f 370.-- uitgekeerd. In 1942 leverde de damesafdeling zelfs een licht nadelig saldo op.

Als de nood het hoogst is, is de redding nabij. In 1940 was de Rotterdamse Pro Patria atleet en trainer Piet Janse in Roosendaal komen wonen. Hij zocht hier al meteen het atletiekleven op. Eerst in Alliance waar toen van Osta, Beysens en Vreugde de belangrijkste atleten waren. Bij Alliance liet men hem - gelukkig voor THOR - wat links liggen en Piet voelde zich er niet helemaal thuis. Inmiddels had hij ook van THOR gehoord waarmee hij toen in contact probeerde te komen. Daarop bezochten enkele bestuursleden Pa Janse, die toen onmiddellijk trainer van de THOR atleten werd. Na enige tijd werd hij op 24 september 1941 met 13 andere atleten door de ledenvergadering officieel als lid aangenomen. Op de kale zandvlakte aan de Rucphense baan kon hij zijn werk beginnen. In hem zou THOR een leider krijgen voor wie de atletiek belangrijker was dan alle conventies bij elkaar, Als het nodig was, reed hij met zijn atleten 's morgens vroeg weg om aan een wedstrijd deel te nemen, terwijl voorzitter Klamers, een innerlijk fijnbesnaard man, allereerst om de zondagsplicht dacht. Dit bracht meermalen wrijvingen teweeg. Onder de vurige leiding van Janse zouden diverse atleten tot grote ontplooiing komen. Men had nu een trainer in huis gehaald, bij het gemis waarvan Chris van Osta c.s. indertijd de vereniging hadden verlaten. Ook voor het turnen werd iemand gevonden; Van Rietschoten, gymnastiekleraar en eveneens een erg prestatiegericht iemand kreeg de leiding over de gymnastiek.

Piet Janse legde al meteen een grote voortvarendheid aan de dag. Amper THORlid richtte hij met broeder Liguorio van Cosama dat jaar de Roosendaalse Atletiek Commissie op. Deze RAC hield zich bezig met het organiseren van onderlinge wedstrijden

(Roosendaalse kampioenschappen), ontmoetingen met andere clubs en de voor menigeen zo veelbewogen wedstrijdreeks 6 x 1000 m. estafette. Ook de stadsloop "Dwars door Roosendaal" werd in ere hersteld. De RAC telde vier leden; THOR, Alliance, v.v. Roosendaal, waar enkele THORREN de jeugd de atletiekbeginselen hadden bijgebracht, en de in 1916 opgerichte studentenvereniging van de broeders van het Convict Saint Marie, Cosama. Door deze initiatieven van vooral P. Janse bruiste het atletiekleven als nooit tevoren.

Wat de activiteiten van de leden betreft, kunnen we over de gymnasten kort zijn, Het bondsfeest van 1939 was en bleef hun laatste echte wedstrijd. Geen wonder dat het trainingsbezoek bij de heren gemiddeld.....vijf man bedroeg. Bij de atleten ging de kleine groep die overgebleven was, verder op de weg van succes. Op de BreDAK kampioenschappen van 1940 werden dan ook weer vele titels behaald: Jan van Gurchom op 100, 200 en discus (30,12 m) Frans Looyen op ver (6.36 m.) - Frans had overigens ook het clubrecord hoogspringen in bezit met 1.66½ - Jan de Vliegheer op polshoog (3.26 m.), R.de Rooy op de 3000, C.van Unen op kogel - hij was met 43,52 ook een goede speerwerper - en de 4 x 100 m.. Een nieuwe stroom leden, die allemaal atletiek gingen doen kwam in 1941 op gang.....de derde generatie THORleden staat klaar.

THOR OPNIEUW OPGERICHT.

1942 werd een niet minder belangrijk jaar. Tot nu toe had THOR zich bewogen in kringen van de katholieke sportbeweging. Hierin zou dit jaar verandering komen als gevolg van de Duitse sportpolitiek. Het kan niet ontkend worden dat de Duitse bezetting op dit gebied een zeer belangrijke verandering ten goede teweeg heeft gebracht. Die politiek ging uit van de stelregel EEN SPORT, EEN BOND.

Tot nu toe kende ons land in vele takken van sport een neutrale en een katholieke en ook nog vaak een protestantse bond, die voortdurend als water en vuur tegenover elkaar stonden. Voortaan erkenden de bezetters alleen de neutrale bonden. De confessionele bonden werden ontbonden en kregen het verbod opgelegd om nog langer wedstrijden te organiseren. Tevens moest elke bond zich beperken tot zijn eigen tak van sport. Zo moest bijv. de NAU haar wandelafdeling afstoten t.g.v. de wandelbond. In chronologische volgorde vonden de volgende ontwikkelingen plaats:

- 1 januari 1942, de werkzaamheden van de landelijke R.K. sportbonden worden beëindigd. Het organiseren van atletiek- en turnwedstrijden bleef uitsluitend voorbehouden aan resp. de N.A.U. en het N.G.V.. De gymnastiekbond en de F.D.A. hadden nu twee mogelijkheden; zichzelf ontbinden of aansluiten bij de neutrale bond. Voor de eerste weg koos de

R.K. gymnastiekbond. Struikelblok vormde de kleding. Het neutrale N.G.V. kende kledingvoorschriften waarbij de dames en meisjes gekleed gingen in het alom bekende turnpakje. Maar in R.K.-verband werden rokken gedragen die tot ver over de knie reikten. Dat waren de regels en het N.G.V. werd door de bisschoppen dan ook niet het juiste milieu geacht waar katholieke turnsters en turners konden vertoeven en het episcopaat gaf geen toestemming tot avances met het N.G.V.. De atletiek unie kende dergelijke kledingvoorschriften niet en daarom vonden in februari 1942 succesvolle fusiebesprekingen tussen N.A.U. en F.D.A. plaats.

- Vele R.K. verenigingen met een atletiekafdeling meldden zich als lid aan bij de N.A.U., zodat haar ledental in 1942 van 5000 tot 13.000 steeg en het aantal aangesloten verenigingen zich verdubbelde. Op 16 maart werd ook THOR als N.A.U.-lid aangenomen. Alliance, Cosama en Roosendaal werden eveneens lid en de RAC blijft gewoon doorwerken tot en met 1943, waarna THOR de (wedstrijd) activiteiten overneemt.
- Mei 1942. THOR krijgt een onderafdeling damesatletiek, die al gauw een 40-tal leden telt. Met "korte" broeken tot over de knieën en shirtjes met lange mouwen gaat Pa Janse met hen naar wedstrijden o.a. in Rotterdam waar onze meisjes zich rot geneerden, want de dames van de neutrale verenigingen droegen wel korte mouwen en broekjes tot boven de knie. Pa Janse wist echter gedaan te krijgen dat de roomse broekjes van lieverlee wat korter werden.
- 21 oktober 1942. De situatie was aldus; de atletiekafdeling was lid van de NAU, de gymnasten waren zonder bond. Op last van de Duitse bezetting moest THOR, omdat zij tevens gymnastiekvereniging was, zich aansluiten bij het NGV. Maar omdat de bisschoppen het lidmaatschap hiervan verboden hadden, en omdat THOR R.K. wilde blijven, was er maar één oplossing. De ledenvergadering van 21 oktober besloot de vereniging te ontbinden. De gymnastiekleden zouden o.l.v. Van Rietschoten in privéclubs blijven oefenen in de zaal bij de zusters om na de oorlog bij THOR terug te komen. Want THOR werd twee weken later, op 3 november 1942, opnieuw opgericht maar dan als zuivere atletiekvereniging. Klamers, van Reusel en Schoonen blijven het dagelijks bestuur vormen. Eind 1942 zijn er 73 leden, verdeeld over 23 dames/meisjes en 50 heren/jongens.

Als een soort galgemaal was voor de "reorganisatie" het derde lustrum gevierd door de 70 heren/jongens gymnasten en atleten en de 200 dames/meisjes.

Als gevolg van de oorlogssituatie geen gemakkelijke taak voor de jubileumcommissie van Rinus Segers. Volgens traditie begon het feest die 2^e Paasdag (6 april) met een H.Mis, waarbij "Mariagaard" meer dan vol zat.

Na de drukke receptie snel naar huis om een hapje te eten en dan 's middags naar de drie uur durende feestvergadering waar onder het genot van koffie met gebak o.a. W.Jansen en J.v. Reusel gehuldigd worden voor hun eveneens 15-jarig lidmaatschap. Twee uurtjes bekomen om tegen half zeven 's avonds verder te gaan met de intieme avond. Het intieme viel overigens wel mee, want kort tevoren had de veiligheidsdienst een landelijk- en algeheel dansverbod uitgevaardigd. Ondanks verzoeken daartoe werd voor THOR geen uitzondering verkregen. Eerst toonden de gymnasten brug oefeningen terwijl nogmaals het gebak rondging. Al bij al werden deze dag 729 gebakjes verorberd, en daarvoor werd van elk lid een bijdrage gevraagd en gekregen van 65 ct. en één bloem- of broodbon. Alles was op de bon, bonnen die één week geldig waren zodat de 269 benodigde bonnen binnen enkele dagen verzameld moesten worden. De avond werd volgemaakt met voordrachten, muziek en zang, waarbij de THORREN het zich zo gezellig maakten dat het volgens de algemene opinie veel te vroeg was toen om half elf de zaal ontruimd moest worden.

Als tweede deel werd de film over de Olympische Spelen te Berlijn vertoond, maar niet na vele moeilijkheden. Met dhr. Breuglemans van de City was een principeakkoord bereikt voor een vergoeding ad f 60.--. Maar daarop zocht hij contact met Alliance met het doel beide clubs tegen elkaar uit te spelen en voor een halve zaal THOR en een halve zaal Alliance verlangde hij f 200.--. Nee zeggen? De leden hadden wel ogen naar de film. Uiteindelijk kon THOR voor f 80.-- haar halve zaal huren, genoeg om alle liefhebbers te herbergen. Hartelijk gefeliciteerd! Alles bij elkaar had het jubileum f 284.-- gekost waarvan f 168.-- teruggekomen was via bijdragen en giften. Einde van het feest.

Nieuw waren ook de 1-mei bepalingen. De voedselschaarste had grote invloed op de conditie der atleten en daarom werd bepaald dat afstanden langer dan 5 km. voorlopig verboden werden en dat atleten aan niet meer dan twee individuele nummers mochten deelnemen. Deze laatste regel is bij ploegenontmoetingen en competities nog steeds van kracht.

DE LAATSTE OORLOGSJAREN.

Omdat het Norbertuslyceum weggefallen was, vonden de wedstrijden plaats op het oude R.B.C.-terrein op Kalsdonk. Daar kwam in 1943 verandering in. Via de "Rijksdienst voor werkvoorziening" was in 1942 op verschillende plaatsen begonnen met de aanleg van sintelbanen.

Met medewerking van de Red Band, (prestige object of belegging?) behoorde Roosendaal ook tot de gelukkige. Wat publieke belangstelling betreft waren het hoogtijdagen. Meer dan 4000 toeschouwers zagen op de openingswedstrijd het

verwoede sprintdoel tussen Zwaan, Chris van Osta en de hevig uitgefloten Osendarp.

De loop "Dwars door Roosendaal" trok al evenzeer de belangstelling. Door de beperkte reismogelijkheden in die tijd was ieder plaatselijk evenement een welkome afwisseling in het ontspanningsleven.

THOR en Alliance waren de belangrijkste verenigingen alhier. Alliance was meer dan THOR een "volksvereniging". Diverse van haar jongensleden stonden hoog op de tien-bestenlijst van de NAU. Hoewel niet opgewassen tegen THOR werd bijv. een dualmeet tegen de heren van Sprint door Alliance gewonnen. De goede leiding, die THOR in de persoon van Piet Janse had, bleef evenwel niet zonder gevolgen. Langzamerhand begon de getijdebeweging van leden t.g.v. THOR te werken. Op de jaarvergadering van Alliance horen we de volgende klacht:

"Het is voorgekomen dat voetballers van Alliance lid werden van een andere atletiekvereniging. Dit is afkeurenswaardig en een miskennen voor onze atletiekafdeling".

Gevolg is het verbod voor de Allianceleden om lid te worden van een andere atletiekvereniging, waarmee duidelijk THOR bedoeld wordt. Het mocht niet baten. Van Alliance, dat tot 1952 KNAU-lid bleef, kwamen o.a. over de midden-afstandlopers Jac. en René Hermans en, in 1945, Kees de Graaf, die een goede subtop atleet was. Verder sprinters als Jac. Jochems, M.v. Beek, C.Lemmens en in 1944 het talent Goof Leys. Van de dames kwam Tine Mol over, want Alliance had ook een damesatletiekafdeling. Van Cosama kwam o.a. de werper Lambert Huyskens. Voorts had de NAU zgn. "Nieuwelingenwedstrijden" ingesteld. Op deze wedstrijden waren ook nummers voor niet-NAU leden. Een bijzonder loffelijk initiatief waaruit diverse goede atleten voortkwamen zoals de BSC-ers en sprinters Willy v. Overloop en Piet v.d. Poorten.

De atletiek bloeide. THOR was een kleine club, maar kon goed mee. Willy behoorde op de 300 m. (38.7) tot de beste 10 junioren. A.van Geel idem op verspringen. Al is dat aan hun tijden misschien niet af te lezen, onze middenafstanders zorgden in dualmeets doorgaans voor veel punten. Ook goede atleten op de werp- en technische nummers hadden wij, maar te weinig om ons te kunnen meten met de vele sterke Hollandse atletiekverenigingen. Daarnaast waren het de dames, die tot een bloeiperiode bijdroegen. Getraind door Pa Janse, tegen alle verdrukking in want al was men lid van een neutrale bond, de roomse arm reikte in Brabant erg ver zoals blijkt uit onderstaand schrijven van 12 juli 1943:

"Indien ik juist ben ingelicht, houdt THOR geregeld repetities op zondagvoormiddag. Indien het enigszins kan ligt het meer in de katholieke lijn de zondag vrij te houden en dit slechts bij uitzondering te doen.....Ook kunt u

misschien zorgen, dat het standpunt van het episcopaat, dat atletiek voor dames niet gewenst is, wordt nageleefd en te proberen dat geen dames aan atletiekWEDSTRIJDEN deelnemen".

Rector Koopmans (Breda).

En ene broeder Wiebertus verbood op een aantal scholen de jongens om lid van THOR te worden, aangezien wij niet meer R.K. waren en geen geestelijk adviseur hadden. THOR blijft evenwel op de door haar ingeslagen weg van activiteit doorgaan.

Interessant zijn ook de gegevens als het Departement van Opvoeding, wetenschap en cultuurbescherming op 1 september 1943 een teldatum houdt. Hierin verklaart THOR op dat moment $74 + 6$ bestuurderen = 80 leden te hebben. Van die 74 actieve leden is er slechts één ouder dan 24 jaar. Wel toonden de oudere ex-leden belangstelling door getrouw langs de lijn te staan waar ze het hoogste woord hadden dat het niet hard genoeg ging en zo. Om hen dat af te leren werd toen al gedacht aan afzonderlijke veteranenwedstrijden. Als maatschappelijke kring der leden wordt opgegeven: "Vooral middenstandskringen". Financieel stond de club er goed voor. De organisatie van wedstrijden leverde in $1943 + f 800$, - winst op! Met succes werd aan de juniorencompetitie deelgenomen. Een vierde plaats mocht een bijzonder resultaat heten!.

Het hoogtepunt werd 1944, Zuidelijke records, drie zuidelijke titels en Ribbens zorgde voor twee 2^e plaatsen op de Nederlandse kampioenschappen Ribbens, J.Hermans, J.van Gurchom en R.v. Staay brachten het zuid. record Olympische estafette ($800 - 400 - 200 - 100$) met 8 seconden terug naar 3.47,4 waarmee ze op de 3^e plaats van de Nederlandse bestenlijst kwamen dat jaar. De junioren Duikers, J.van Osta, v.d. Poorten en R.Hermans verbeterden het zuidelijke juniorenrecord 4×300 m, met ruim 7 seconden tot 2.47,9. 1944 was inderdaad een topjaar. Voor het eerst vond er een onderling bosloop (in Visdonk) plaats, een eerste soort van crosskampioenschappen, al bedroeg de afstand niet meer dan een 2 km.. Winnaar werd Fried Ribbens voor Jac.Hermans en P.de Nijs.

DE VREDE WORDT DUUR BETAALD.

De oorlog beïnvloedde de sportbeoefening nauwelijks. De bevrijding deed dat wel. Alles wat Pa Janse in drie jaar had opgebouwd, dreigde tussen 1945 en 1947 tot op de grond toe te worden afgebroken, Dieptepunt was die zondagochtendtraining op Visdonk toen welgeteld één liefhebster verscheen om door Pa Janse getraind te worden.

Doorgaans bedroeg de groep niet meer dan zo'n vijf man en vrouw. Het pleit voor de instelling van Pa Janse, die hen

trainde met een elan als was het een groep van dertig leden sterk. In december 1946 had THOR nog maar één junior bij de jongens over. Toch bedroeg het aantal leden rond de 70. Het aantal actieve leden bedroeg amper het tiende deel daarvan! In het clubblad van november 1946 wordt een treffende beschrijving gegeven van:

DE CLUBGEEST.

Rusteloos wend ik mij om en om op bed. Heel in de verte hoor ik een klok slaan. Onwillekeurig tel ik de slagen; één, twee, drie, vier. Ik tel tot twaalf. Plotseling schrik ik klaar wakker. Ik voelde een klamme koude hand op mijn voorhoofd. Toen ik van de eerste schrik bekomen was zag ik een vreemde verschijning naast mijn bed staan. Er ging een bleek spookachtig licht van hem uit, waardoor ik hem kon onderscheiden van de mij omringende duisternis. Met zijn holle matglazen ogen staarde hij mij onafgebroken aan. Hij was gekleed in een lang hardgeel trainingspak. In zijn hand hield hij een estafetteestok, terwijl zijn vleesloze voeten in een paar reusachtige grote spikes staken. Op zijn borst stond met grote letters THOR, hetgeen bij mij het vermoeden wekte, dat ik met een THORatleet te doen had... Ik hoorde hem zeggen "Sta op en ga mee". En al verzette ik mij tegen deze handtastelijkheid, hij was voor geen reden vatbaar, ik moest en zou met hem mee. Zijn greep was als een ijzeren klem, waaruit geen ontkomen mogelijk was. Tenslotte moest ik mij gewonnen geven en volgde deze lugubere figuur, die als het ware in het niets voortgleed, de trap af en de deur uit. Wij gingen door straten en door straatjes, totdat wij stilhielden voor een grote deur, waaruit een helder licht naar buiten straalde. Op een uithangbord las ik "Dancing shop". De geest keek naar binnen en ik volgde zijn voorbeeld. Op een verhoging poogden een 6-tal jongelieden uit verschillende instrumenten een geluid te produceren, dat ik dra als HOT-JAZZ identificeerde. Op een lager gedeelte er omheen poogden jongelui met hun bovenlichaam een schuddende, kennelijk ritmisch bedoelde beweging uit te voeren. Ook de geest scheen onder de betovering van deze MUZIEK geraakt te zijn, want ook hij stond te schudden en te schokken, zodat ik zijn beenderen hoorde rammelen. Toen ik hem van terzijde aankeek, zag ik dat hij er beroerd uitzag. Wij gingen verder, en de geest voerde mij verder naar iets dat een bioscoop bleek te zijn. Met grote letters werd er geannonceerd, dat de wereldberoemde filmster Joe Brown hier haar kunsten zou vertonen. Wij kwamen in een stampvolle zaal, bevolkt met jongens en meisjes van 14 tot 20 jaar, die onbedaarlijk brulden en stampvoetten om hetgeen Joe Brown op het witte doek demonstreerde. De geest hoorde ik met zijn grafstem mompelen: "Dit zijn nu mijn onderdanen". Weer gingen wij verder. We kwamen buiten de stad. Spoedig volgden wij een koolaspad (Noot-Buyenstraat) en kwamen aan een groot hek. De geest gluurde voorzichtig naar binnen als

vreesde hij gezien te worden. Wij gingen binnen en schenen op een sportveld aangekomen te zijn.

Er waren 2 meisjes, 3 jongens, 3 dames en 5 heren bezig met springen en werpen. Bij nadere beschouwing waren deze jongelui in een soortgelijk pak gekleed als de geest. Ook zij droegen een embleem met de vier letters THOR. De geest stond er met een somber gelaat bij. Hij zag er bepaald beroerd uit en zei maar steeds, "IS DAT NOU DIE GROTE VERENIGING THOR?". Hij scheen zo nijdig en keek mij zo woest aan, alsof hij mij de schuld wilde geven. Ik was blij dat we dit terrein verlieten, weer stadwaarts. Weldra hielden wij stil voor een groot ijzeren hek, wij gingen binnen. Het was een kerkhof. Er hing een akelige beklemmende stilte. Wij liepen nu snel tussen de lange rijen kruisen en grafstenen door en onder een triest druipende treurwilg bleven wij staan. Zijn ontvleesde wijsvinger wees naar een grafsteen. Ik naderde schoorvoetend, bevend. De geest bleef onbeweeglijk, maar zijn hele lichaam trilde. "Hier", sprak hij, "ligt het eens grote en bloeiende THOR". Ik bukte mij, en zijn uitgestrekte vinger volgend, liep ik langs de zerken waartussen het JAN SALIE kruid welig tierde en las de namen LOPEN, SPRINGEN, WERPEN, ONTSPANNINGS- en CLUBAVONDEN.

(Noot: er waren toen geregeld instructieavonden en ledenvergaderingen die gevolgd werden door een gezellig samenzijn). Toen werd alles stil, doodstil. Lange tijd stond ik in gedachten verzonken en toen ik opschrok uit mijn gepeins, hoorde ik een venijnig rinkelende bel, de wekker liep af.

Het was zondagmorgen 7 uur.....de realiteit. Ik moest mijn bed uit om te 10.30 uur bij de onderlinge wedstrijden van THOR aanwezig te kunnen zijn.

Wat waren nu de oorzaken van deze slapte? De beperkte bewegingsvrijheid gedurende de oorlog kreeg een reactie in de hierboven beschreven vormen van vermaak. Het uitgaansleven barstte los ten koste van het verenigingsleven. In de loop der jaren geraakten onze meisjes aan de man wat doorgaans het einde van hun sportloopbaan betekende. Bovendien was sportkleding nauwelijks verkrijgbaar. Nieuwe damesleden kwamen er daardoor vrijwel niet bij in de veertiger jaren. Voor de heren kwamen er andere oorzaken bij; militaire dienst. Toen Roosendaal bevrijd was, namen vele THORREN vrijwillig dienst en zetten daarna veelal een punt achter hun doorgaans intensieve trainingsarbeid, ook al bleven ze nog wel lid en deden, indien nodig, aan wedstrijden mee. De thuisblijvenden hadden weer andere problemen. In Visdonk kon de eerste winter niet getraind worden i.v.m. mijnen en op de Red Band konden in 1945 geen wedstrijden gehouden worden omdat het stadion afgebouwd moest worden. In 1946 en volgende jaren was het weer wat anders; de Indië-kwestie. Onder de militairen, die in deze jaren naar Nederlands Indië werden uitgezonden waren nogal wat THORREN. Intensieve sportbeoefening was er voor de

terugkerende meestal niet meer bij. Ze hadden een fijne tijd gehad.

OP KRUISTOCHT.

Een erg belangrijke oorzaak van de naoorlogse terugval is terug te leiden tot de houding van de kerkelijke autoriteiten t.a.v. de sport. De diocesane sportbonden komen in 1945 opnieuw van de grond en alle R.K.verenigingen worden door de bisschop tot aansluiting bij de betreffende bond (voor THOR de St.Jozefbond.) verplicht. Als geestelijk adviseur wordt kapelaan Theeuwis benoemd. Van belang is de oprichting van de "Nederlandse Katholieke Sportbond" (NKS) op 23 februari 1946. De NKS is het overkoepelend orgaan van de hele katholieke sportbeweging. Op 11 mei van dat jaar geeft de NKS richtlijnen voor de atletiekbeoefening, waaruit blijkt dat het episcopaat de klok ver terug wil draaien. Een voorbeeld is het kledingvoorschrift: "De kleding moet zodanig zijn, dat zij door het beschermen en onthullen van het sexuele geheim de waardigheid van de christenmens tot uitdrukking brengt", Dit hield in praktijk in, het dragen van blouse met gesloten ronde hals, pof- of Lange mouwen, rok of rokbroek tot aan de knie en donkere directoire. Ziet u de dames al hoogspringen of discus werpen?

Voorts werd het gemengd trainen verboden, alsmede het deelnemen aan wedstrijden, die voor 12 uur begonnen (vanwege de zondagsplicht) en heren noch dames mochten aan gemengde wedstrijden deelnemen. Het betekende een regelrechte aanslag op de damesatletiek, die hierdoor van vrijwel elke wedstrijdgelegenheid verstoken dreigde te worden. Het bestuur neemt een afwachtende houding aan en gaat verder alsof er geen beperkende bepalingen zijn.

Met de gymnastiek zit het ook al tegen. Van Rietschoten bracht de damesafdeling niet terug zoals de bedoeling was. THOR begint opnieuw en Rinus Segers krijgt de leiding van de damesgymnastiek. Al gauw zijn er enkele tientallen leden. De afdeling, die bij de zusters oefent, ligt echter telkens stil omdat geregeld aan de zaal gewerkt wordt. Er is dan geen zaal beschikbaar zodat steeds opnieuw begonnen moest worden. Als in de loop van 1946 de zaak weer drie maanden stilligt, geeft Rinus er de brui aan. De herengym wordt voorlopig niet opgericht omdat ook de Vincentiuszaal niet beschikbaar is. De voorzitter heeft drukke werkzaamheden buiten THOR, Rinus van Reusel heeft veel werk met de gymnastiekvereniging "Vlug en Lenig", die hij in Oud Gastel heeft opgericht en sommige andere bestuursleden laten zich zelden zien en dat maakte de zaak er niet beter op. Begin 1947 was er voor dat jaar nog niets geregeld van wedstrijdprogramma, lustrumviering. Vanuit de leden komen klachten hierover en Pa Janse vraagt of zij de vereniging willen laten doodbloeden. Alle bestuursleden stellen hun plaatsen daarop verkiesbaar. Louis Clerx wordt

bereid gevonden de vereniging als voorzitter te leiden. Johan en Rinus van Reusel blijven resp. secretaris en penningmeester.

De training wordt anders opgezet waarbij Theo v. Osta de sprinters, Cees de Graaf de middenafstand, Rinus v Reusel de junioren begeleiden en Janse, die naast het algemene toezicht de dames trainde.

U mist het gedeelte van de technische nummers? Piet Leyten, die een sportopleiding genoten had voor de technische- en Giel Mol voor de werpnummers. Zo had Pa Janse het bedacht, maar beiden deelden deze interesse niet en zo bleef dit gedeelte beoefend door een zeer kleine groep, die elkaar wat aanwijzingen gaf. Dit was des te kwalijker omdat Pa Janse een typische looptrainer was, maar voor de technische nummers miste hij de ondergrond teveel. Deze beperking kende Piet van zichzelf en op zijn initiatief werden gasttrainingen gegeven, o.a. door Jan Blankers.

De trainingsbelangstelling neemt bij de heren wel enigzins toe, maar het wachten was toch duidelijk op de nieuwe generatie atleten. Op aandrang van Janse herverschoont het clubblad om de onderlinge band zoveel mogelijk te behouden. De kosten ervan werden door de leden zelf gedragen zodat hun contributie met een dubbeltje omhoog ging tot f 1,10 per maand.

Intussen zat het nieuwe bestuur ook met de delicate kwestie van de NKS-voorschriften. In 1947 werden de voorwaarden nogmaals bevestigd en er werd zelfs met het predicaat R.K. geschermd zo men zich niet aan de regels hield. Kapelaan Theeuwis, als een soort boodschapper tussen THOR en episcopaat gebruikt, stond tussen twee vuren. Hij wilde wel, maar kon weinig voor THOR bereiken. Achter de schermen laaiden de gemoederen tussen bestuur en Theeuwis hoog op. Hoe hard het standpunt van de bisschoppen was, blijkt wel uit hun antwoord op de mogelijkheid, die het Rotterdamse ALO aanvoerde om als neutrale vereniging verder te gaan:

".....dat zij dat maar moeten doen als zij deze sport boven hun R.K. begrippen stellen"

Geen wonder dat aanvankelijk zo weinig verenigingen aansloten bij de NKS. Beneden de Moerdijk was THOR vrijwel de enige gemengde R.K.atletiekvereniging. Zonder het predicaat R.K. zouden de moeilijkheden zeker zo groot worden en wij zouden in het gelid blijven lopen. Dit had grote consequenties voor het komende jaar. De rok(broek) kwam weliswaar niet terug maar op het verbod om aan gemengde wedstrijden deel te nemen, werd streng gelet. Vooral voor de dames bleef er vrijwel geen enkele toegestane wedstrijd over. Van de groep dames en meisjes blijft vrijwel niemand over zodat deze groep van de grond af weer opgebouwd moet worden.

Door het werk van het bestuur ontstaat vanaf 1949 een meer normale situatie en THOR krijgt dan "dispensatie" voor

wedstrijden waaraan het wil deelnemen. Maar het kwaad is al geschied; de damesploeg volledig ingestort en men blijft in het zuiden damesatletiek met groot wantrouwen bejegenen. Als in 1949 in Breda een dualmeet plaatsvindt tussen die stad en het Belgische St.Niklaas met enkele bijnummers voor dames, bepaalt de directie van het Sportpark dat:

".....geen demonstratie toegelaten kan worden tot het houden van naaktcultuur. Dameswedstrijden hebben met Benelux niets te maken.....",

Nu we toch met mislukkingen en tegenvallers bezig zijn, in 1948 werd getracht om o.l.v. Johan v. Reusel weer aan herenturnen te gaan doen. De toestellen werden tevoorschijn gehaald. Alleen het paard was gesneuveld nadat een granaatscherf in een been was gedrongen. De bruggen waren intact zodat THOR "over de brug kon komen". Wie niet over de brug kwamen, waren leden. Onze enige echte turner, Rinus Segers, kon zijn ambities niet langer bij THOR kwijt en hij bedankte als lid, met medeneming van een voor het clubblad geschreven artikeltje, dat "Animo" als titel droeg. Zo zou ook de even later door hem opgerichte gymnastiekvereniging gaan heten.

ENKELE ATLETEN/-S.

Toch zorgden de weinige leden in de eerste jaren na de oorlog voor een aantal goede tot zeer goede verrichtingen. In 1945 twee zuidelijke titels en een verbetering van het zuidelijk record 4 x 1500 m. naar 18.51.0. De eerste THORatleet die werkelijk de Nederlandse top bereikte, was de Bergenaar Fried Ribbens. Wij hadden al wel kampioenen gehad bij de FDA-kampioenschappen, maar het peil bij die van de KNAU lag immer hoger. Wekelijks kwam Fried vanuit Bergen op Zoom hier trainen om reden dat THOR beschikte en over een goede trainer en over een sintelbaan. Zo telde THOR wel meer leden uit de buitenplaatsen.

Liep hij in 1943 de 800 m. in 2.09,3, de doorbraak vond plaats in 1944. Op de zuidelijke seniorenkampioenschappen liep deze junior een gedurfde race waarbij hij alle A-klassers in zijn zak stak en met 7 seconden voorsprong 1^e werd. Zijn tijd van 1.59,1 was eigenlijk een Nederlands junioren-record maar werd niet als zodanig erkend omdat het in een herenwedstrijd gevestigd was. Al met al was Ribbens de vijfde atleet die ooit de 800 m. binnen de 2 minuten gelopen had! Even later volgden de Nederlandse jeugdkampioenschappen. Startend als favoriet wilde hij nu het nationaal record pakken, liep 740 m. op kop om in de laatste meters verslagen te worden door Verhoek, die was blijven volgen. Dan komt de heren titelstrijd. Helemaal aan de buitenkant van de baan startend kwam hij in de achterhoede terecht, vocht zich naar voren en werd achter de bekende loper Bouman weer 2^e (tijd 1.59,0).

Ook in 1945 en 1946 behoorde deze stille maar zeer serieuze jongen tot de allerbeste middenafstandlopers. In 1947 zou hij overgaan naar AAC, toen hij naar Amsterdam verhuisde. In 1948 liep Fried 1.54,1 en nog jaren zou hij aan de top staan.

Nel Maas, lid vanaf het moment dat de dames in THOR verschenen, was een tweede uitzonderlijk talent uit de veertiger jaren.

Op de sprint en verspringen kwam ze al meteen in de top van district Zuid terecht. Haar topjaren lagen tussen 1945 en 1947. In 1945 staat ze 2^e op de bestenlijst met verspringen (achter wereldkampioen Gerda Koudijs?). In 1946 verovert ze drie zuidelijke titels in evenzovele persoonlijke records: 100 m. in 12.5, 200 m. 26.8 (zuid.rec.) en verspringen 5.23. Voor verspringen stond Nel zelfs op de voorlopige kandidatenlijst voor de Europese kampioenschappen in Oslo. Blessures zouden haar deelname verhinderen.

Goof Leys, overgekomen van Alliance, was de volgende grote atleet. Op de 400 m. behoorde Goof tot de besten van ons land. 1947 en 1948 werden zijn beste jaren. In 1947 wordt hij kampioen 100 m. voor B-atleten. Hij is in dienst als hij zijn top bereikt. Op de militaire kampioenschappen in Berlijn komt Goof uit op de 400 m.. Het werd met een Fransman een "dead heat" om de 3/4^e plaats. Aanvankelijk als 3^e geplaatst wordt Goof na de ceremonie protocolaire alsnog als 4^e geplaatst. Sportief als hij steeds was, spelde hij zelf de 3^e prijs op de borst van de Fransman. Zijn tijd was 30.1 en voor Frans Jutte was Leys de openbaring van deze wedstrijd.

....."Hij heeft een uitstekende wedstrijdmentaliteit, is ijzersterk en heeft een krachtige wil".

Voor 1948 zag Jutte hem als beste 400 m. loper regelmatig binnen de 49 sec. komen. Het leek erop dat we in deze 1.90 m. lange atleet een Olympia-ganger kregen, maar lichte blessures gooiden ook voor hem roet in het eten. Hoewel Goof nog vele jaren een zeer goede kracht voor de THORploeg bleef, bracht hij niet meer die inspanningen op om zich naar de absolute top door te stoten.

Op het gebied van werpen waren broer en zus, Giel en Tini Mol goede B-klassers. Giel kwam alleen af en toe op wedstrijden uit. "Dat ding deugt niet", zei hij eens en om dat te bewijzen pakte hij de discus waarom het ging op en zeilde het ding, ongetraind, - op gewone schoenen en in burger-pak - naar een clubrecord. Tini Mol had op kogelstoten door kunnen stoten toen ze van een PSV-trainer het aanbod kreeg om haar eens per week te begeleiden. Alles was rond, maar het bestuur gaf haar fiat niet omdat het bang was dat PSV haar helemaal in zou palmen. Piet Leyten was een onzer beste technische mensen, Ook Piet was een goede sub-topper en een selfmade man. Jarenlang was hij clubkampioen. Langzaam maar gestadig bleef hij tot na zijn 30^e jaar zijn persoonlijke records verbeteren.

Hieronder een overzicht van de beste prestaties t/m 1948 in zoverre ik die terug gevonden heb:

100 m. Goof Leys en Rinus v. Staay 11,1; M.v. Beek 11,2; Jac.de Leeuw (uit Oudenbosch) en Kees Brouwers 11,3; Theo v. Osta 11,4; Piet v.d. Poorten 11,5.

200 m. Leys 23,2; J.v. Gurchom 23,8; Brouwers, v. Beek en T.v. Osta 24,0; v. Staay 24,1.

400 m. Leys 50,1; Piet Leyten 50,7; Jac.Hermans 54,1; Elsackers 54,3, Fried Ribbens 54,8.

800 m. Ribbens 1.58,0; Leys 2.04,8; Jac. en René Hermans 2.06.

1500 m. J.Aanraad 4.21,6; P.Rijpers en P.de Nijs 4.27.4; P.Schütz 4.27,8.

3000 m. J.Aanraad 9.26,4; Cees de Graaf 9.44.4; de Nijs 9.45,5; Jac.Villevoeye en Schütz 9.56,0; Rijpers 9.59,4

5000 m. Aanraad 17.06,8; Schütz 17.21,4.

Ver. Brouwers 6.37; de Leeuw 6.25; J.Hoefnagels 6.16; Leyten 6.13; v. Geel 5.99.

Hinkstap. Wim Jansen 12.58½; A.v. Geel 12,33; Leyten 12,29;

Hoog. P.v. Leeuwen 1.70; Leyten 1.67½; Jansen en de Leeuw 1.60.

Kogel. Lambert Huyskens 11.37; Giel Mol 11.29.

Discus. Mol 36,38; Leyten 35,38; Huyskens 33,41.

Speer. Huyskens 40,87; Jac.Hermans 38,58; Jansen 35,60.

En van de dames t/m 1950:

Hoog. R.Elst 1.40; Lies v.d. Weygert (Oud Gastel) 1.38; Nel Maas, Tini Mol en A.v. Zundert 1.35.

Ver. Maas 5,23; Elst 4,78; Truus Heynen 4,58; A.v. Zundert en v.d. Weygert 4,56; Mol 4,54.

Kogel. Mol 9,66; Annie Dhaeze 8,45.

Discus. Dhaeze 30,31½; J.Heuber 28,58; M.Schetters en D.Huyskens 25,81.

Speer. Mol 23,61.

EEN BEETJE ROMANTIEK.

Tussen alle voor- en tegenspoed werd de moed erin gehouden en bleef men lachen. Zoals op het trainingsveld naast de algemene begraafplaats. Voordat de training begon, moesten eerst de hier lopende schapen naar een ander veld gebracht worden. Groot tumult op een avond. Nel Maas was al bezig met het maken van sprintjes, toen zij werd opgemerkt door een ram, die men nog niet van het veld had kunnen verwijderen. Met gebogen kop rende hij achter Nel aan, die door haar grote snelheid aan het woedende dier wist te ontkomen.

Reizen in en na de oorlog was een probleem apart. Bussen reden niet, treinen alleen met uren vertraging. Men zou deelnemen aan een wedstrijd in Bergen op Zoom. Hoe er te komen? Geen nood, want men ging met de kolenwagen van Pinneke van Kaam, Dat deze tocht in een open en door 1 PK getrokken wagen de nodige hilariteit en bekijks opleverde behoeft geen betoog.

En dan die koude dag toen men naar een wedstrijd in Weert spoorde. Er reden toen allerhande wagontypen bij de spoorwegen en zo kon het gebeuren dat het THORgroepje in een oude Duitse spoorwagen belandde. Tot ieders verbazing stond in het midden van het rijtuig een oud potkacheltje. Spoedig werd alles wat maar wilde branden, zelfs onderdelen van de wagon, in het kacheltje gestopt. En maar stoken.

Onvergetelijk was ook de reis naar Antwerpen (1947) waar een 40-tal THORREN als supporters de ontmoeting België – Nederland bezochten. Voor ons land kwamen o.a. de oud-THORREN Chris v. Osta en Ribbens uit. Gereisd werd in een tot autobus omgebouwde vrachtwagen van de fa.Hoefnagels. Aangekomen in het stadion maakte het handjevol THORREN meer kabaal dan de 500 aanwezige Belgen en verslagen doen het zelfs voorkomen dat Jef Lataster op de 5000 m. dankzij de THORREN vanuit een inzinking naar een overwinning geschreeuwd werd. De meest praatzieke fan was wel masseur Willem Rampaart. Nou goed, op de terugweg, kort na Antwerpen moest men onder dat spoorwegviaduct door. Er waren drie rijbanen met verschillende doorrijhoogten. De hoogste was voor vracht- en busvervoer, maar laat de chauffeur, vermoedelijk afgeleid door Willem, de middelste rijbaan nemen. Een heftig gebarende Belg werd niet opgemerkt. Uiteraard was de bus net iets te hoog voor het viaduct en onder een regen van stof en ijzerroest scheurde het zeildoek open. De reizigers zagen een stralende blauwe hemel boven zich en zij arriveerden zodoende zonder dak boven hun hoofd in Roosendaal.

Niet alleen het reizen, ook op wedstrijden was het vaak aanpassen. In Vlissingen bestond de hoogspringbak uit... een zeiltje met een vrachtje zeezand erop. In Roermond kwam Jac.Jochems op de 100 m. in de finale. Het discuswerpen werd stopgezet want de 100 m. baan liep dwars door het discusveld heen. De finalisten gingen van start, maar

iemand had zijn discus nog op het veld liggen en natuurlijk in de baan van Jac. die er met een spike op trapte, uitschoof en daardoor uitgeschakeld was.

Vaak reisden Clerx, v. Reusel en Janse mee en waar zij kwamen, daar organiseerden zij steevast het jurykorps. En als de terugreis aanvaard werd zat Johan de papieren voor de volgende wedstrijd alweer in orde te maken.

V. EEN GOUDEN TIJDPERK (1949 - 1958).

WISSELING VAN DE WACHT.

1947 vormde een jaar met een mineurstemming over trainingsopkomst en activiteit der leden naast incidentele hoogtepunten individueel (Nel Maas, Goof Leys) en in ploegenverband (winst in de dualmeet tegen Pro Patria en een klein verlies tegen AAC-Antwerpen).

Van de oude generatie bleven over: Giel Mol, Huyskens en Piet Leyten, die hun beste prestaties halverwege de jaren 1950 leverden en Goof Leys, die later zou gaan voetballen. Een aantal goede junioren kwam gestaag de gelederen versterken;

1945 Jan Hoefnagels, een behoorlijk sprinter en verspringer.

In 1946 wordt hij zuidelijk kampioen 300 m. junioren, evenals in 1947 (in 40.0). In dat jaar volgen als nieuwe leden de

junioren Corrie Hack, die zonder trainingen tot goede verrichtingen komt, maar THOR al snel voor gezien laat en Piet v. Leeuwen, die bij de junioren tot de goede hoogspringers behoorde, maar als senior niet doorstootte.

Een handicap voor Piet waren zijn herhaalde malen terugkerende liesblessures. Wel ging hij behoren tot de groep 6-meter (ver)springers met 6.02. Uit Oud Gastel kwam Jac. Aanraad de middenafstand nieuwe impulsen geven. De sprinters worden dit Jaar zwaar B-kampioen op de 4 x 100 m. (Leys, J.de Leeuw, T.v. Osta en ?? liepen in 1947, 46,3)

1948 geeft een zelfde beeld te zien. In Jan Schoonen komt er weer een goede springer/sprinter bij. Met Hack, Hoefnagels en v. Leeuwen gaat het zuidelijk record 4 X 300 m. junioren er opnieuw aan: 2.41.0. De meeste van deze jongeren zaten op het Norbertuslyceum dat daarvan in de CCSA - schoolwedstrijden profiteerde. Hoefnagels behaalde zijn 3e opeenvolgende zuid. titel, maar nu bij het verspringen senioren (6,16).

Jac. Aanraad breekt door (tijden, zie vorig hoofdstuk) en wordt één van onze - tot nu toe - weinige A-klassers. Jac. verdween ook al snel van het actieve wedstrijdfront om later nog eens terug te keren als super lange afstandloper. In de loop van het jaar kwam een tweede junior het ledenbestand vergroten, iemand die wel zeer lange tijd actief zou blijven. Dat was Piërrre v. Loon, die we even aan het woord laten:

"Als manneke van 14 was er bij mij van enige atletiekkliefde nog geen sprake. Ik voelde mij meer aangetrokken tot het voetbalspel..... Twee jaar draafde ik bij Alliance achter de bal aan. Al gauw bleek dat ik harder liep dan de bal en dat ik die zodoende nog al eens vergat....

Je moet gaan hardlopen, jong, in THOR, zeiden een paar goedwillende kameraden".

Omdat de sfeer onder de voetballers ook niet alles was, er werd meer gekankerd dan gevoetbald, ging Pi  re eens naar de Red Band Kijken:

"Dikwijls ging ik er terug om tussen de spijlen van het toegangshek naar de trainende atleten te kijken en graag zou ik meegedaan hebben, maar ik durfde gewoon niet. Huizenhoog keek ik destijds op tegen atleten als Leys, v. Osta, de Graaf, Aanraad, v. Beek en de dames Riet Elst en Nel Maas. Maar ik was een gewoon manneke dat met hard werken zijn kostje moest scharrelen en daar bij THOR waren het allemaal "rijke mieters", dacht ik. Zodoende duurde het nog enkele maanden voor ik bij THOR kwam en intussen begon ik wat op eigen houtje te trainen".

Door Pa Janse werd hij wat wegwijls gemaakt in de trainingsbeginnselen. Tijdens verjaardagsfeestjes werd er bij hem thuis gecollecteerd zodat hij spoedig de trotse bezitter was van een paar echte spikes. Al snel bleek zijn bijzondere aanleg op de middenafstand.

1949. Rinus v. Staay, inmiddels naar Etten verhuisd, een goed sprinter, maar hij heeft een nog grotere verdienste gehad dan de 11.1 die hij op de 100 m. liep. Om dat uit te leggen gaan we naar het 3^e elftal van Internos. Dat had een bepaalde tactiek. Ze lieten zich terugdringen, schoten dan de bal ver naar voren, een zekere Roovers rende dan bliksemsnel achter de bal aan en zette zo menig doelpunt.

In het plaatselijk krantje werd dan geschreven over "de snelle Roovers". Dit werd gelezen door "de Staay" die in het eerste van Internos voetbalde en die op een gegeven ogenblik tegen Wim zei, "Gij bent een goeie looper, jij moet bij THOR gaan". En hoewel Wim nog nooit van THOR had gehoord, had hij best zin om te gaan hardlopen.

Begin mei schreef Rinus drie Ettenaren in als THORlid, waaronder Wilhelmus Roovers, geb. 20-11-1928.

"....Het ligt in de bedoeling van genoemde heren om lange afstand te gaan lopen en wel speciaal, stads-, park- en boslopen. Voor zover ik ze kan beoordelen zit hier absolute toekomst in.....Gaarne zou ik een trainingsschema ontvangen voor 3 t/m 5 km....."

Diezelfde maand deed Wim aan twee wedstrijden mee. De bosloop op 2^e Paasdag waar deze nieuweling en leerling van "de Staay" de verrassing was. Op zijn conditie als voetballer hield hij kopstukken als v. Loon en Aanraad bij en werd 3^e. Op 15 mei liep hij met Gerard Wijnen zijn eerste baanwedstrijd, een 3000 m. in Rotterdam. Al inlopend zag het Ettense duo een hele meute op het hoofdveld staan. Dat vertrouwden ze niet, gingen eens kijken en ja hoor, daar ging hun 3000 m. van start. Trainingspakken uit en Wim de meute, die al 150 m. weg was, achterna. Hij passeerde ruim 40 lopers en werd toch nog 4^e in 9.50, waarmee de aandacht al meteen op hem gevestigd was. Door

een 4.13,8 op de 1500 m. werd Wim meteen A-klasser. Voor het eerst wordt een 10 km door een THORman gelopen; Aanraad, die na korte training hiervoor 38.07 liep.

Namens de NKS organiseerde THOR een zgn. jeugdathletiekdag. Dit moest een massamanifestatie worden waaraan alle R.K. sportclubs van dioceses Breda konden deelnemen. De deelname viel bar tegen maar wel werden enkele goede prestaties geleverd. Een voetballertje van v.v. Roosendaal, die de 800 m. zomaar in 2.20 liep. Enkele bestuursleden gingen bij hem thuis een praatje maken en zo werd Rinus de Witte lid. Maar ook anderen werden lid gemaakt; J. Notenboom, een behoorlijk sprinter (100 m. - 11,5) en A. Cartens, als junior een goede werper, beiden eveneens afkomstig van "Roosendaal" en van Cosama kwam de Kruislander M. Obels, ook goed op de technische nummers. Na enkele jaren meegedraaid te hebben, bleken het echter geen blijvers te zijn. Een belangrijk leverancier van leden was de Stoopstraat, die in drie weken tijds 11 nieuwe leden opleverde. Wie daarvan overbleef was Kees Malipaard.

Naast Wim Roovers was de meest opvallende atleet Piërré van Loon die op de 800 m. goed doorkwam en 2.00,8 liep, d.w.z. een 2e plaats op de junioren bestenlijst. Op de 1500 benaderde Piërré met 4.16,3 heel dicht het Nederlands juniorenrecord. Bij de meisjes trekt Frieda Minderhout als nieuweling Onmiddellijk de aandacht. Zij was een goede sprintster en verspringster. De grote juniorenaanwas werkte wel door in de sfeer binnen de vereniging. Die moet bij de jongeren nog groeien en de ouderen denken met weemoed terug aan die "goeie ouwe tijd"!

Om meer en goedkope buurtwedstrijden te krijgen en de atletiek te propageren onder de jeugd, wordt de West Brabantse Atletiek Commissie opgericht met THOR, Olympia, Achilles (Bergen op Zoom) en DJA als leden. Deze WBAC verzandt al gauw in haar goede bedoelingen. THOR organiseerde vanaf 1950 daarom regelmatig zgn. propagandawedstrijden, die net als de KNAU-nieuwelingswedstrijden openstonden voor niet-bondsleden. Er kwamen diverse atleten uit voort en het batig saldo die het steeds opleverde, was ook mooi meegenomen.

Over wedstrijden gesproken, er werd deelgenomen aan de competitie (om de Prins Hendrik beker). In de voorwedstrijd (2 x 7 ploegen) werd THOR laatste. Bij alle activiteiten dient vermeld te worden dat Piet v. Reusel begon met een meisjes-aspirantenafdeling. Dit liep zo goed dat in 1950 begonnen werd met een jongensafdeling o.l.v. René Hermans. Intussen was Roosendaal 5 jaar bevrijd. Aan de Belgische grens gingen onze lopers het vuur, ontstoken in Bayeux aan de Normandische kust, ophalen. Beurtelings een kilometer met de brandende fakkel lopend, werden de 14 km. tussen Essen en Roosendaal afgelegd, waarbij de fakkel onderweg wel 20 keer uitging, de laatste keer vlak voor het stadhuis waar de vlam ontstoken zou worden. De sigarenaansteker van Johan v. Reusel deed evenwel wonderen.

Zo snel was hij erbij dat velen dachten dat de vlam alleen maar even neergeslagen was. Voor Wim Roovers had de fakkeltocht een staartje. Hij miste de laatste bus en moest toen lopend naar Etten terug.

EEN BOERENCLUBJE.

1950. Na een sinterklaasavond met twee klazen en een carnavalsavond met tussendoor nog enkele crossen waar de THORREN vele overwinningen wegkaapten, brengt het baanwerk nieuwe successen. Vooral het kwartet v. Loon, Roovers, de Witte en Malipaard geven elkaar goed tegenwicht met als hoogtepunt de Nederlandse estafettekampioenschappen in Amsterdam. De aanloop ertoe viel niet mee. De algemene visie toendertijd was, dat het een vereniging goed ging, als er financieel reserves bestonden. Contributies bepaalden nog altijd de inkomsten. Aan de andere kant grote uitgaven als f 300. baanhuur, (vanaf 1945) clubblad, inschrijfgelden, die ook vanaf die tijd allemaal betaald werden en toenemende reiskostenvergoeding. Dit kon allemaal omdat Janse al gauw van enige trainingsvergoeding afgezien had. De ontstane ruimte was echter niet zo groot dat het bestuur een estafetteploeg helemaal naar Amsterdam wilde sturen. Pa Janse ging daarop de oud-leden af die de gelden onmiddellijk op tafel legden. Tijdens de onderlinge selectiewedstrijden voor de 4 x 1500 verbeterde Piërrre het Nederlands juniorenrecord tot 4.13,0. Als onderlinge wedstrijd was die recordverbetering jammergenoeg onofficieel. En daar stonden de outsiders temidden van vele sterke "Hollandse" ploegen. Zo onbekend was THOR, dat de jury voor onze atleten nog 2 rondes aangaf, terwijl koploper AAC juist de laatste ronde ingegaan was. In werkelijkheid had THOR slechts 30 m. achterstand op AAC.. Wat Pa Janse tegen de jury zei, is nog steeds niet voor herhaling vatbaar, maar THOR werd dank zij hem 2^e. Hun tijd, 16.50,1, lag onder het Nederlandse record. In een kleedcabine even verderop kon gehoord worden hoe de trainer van "Holland" uit Leiden zijn atleten op de kop gaf: "Wat zijn jullie voor atleten om te verliezen van een stelletje boeren uit het zuiden", klonk het. Maar dat stelletje boeren had er wel gerenommeerde estafetteploegen als AVON (met Jef Letaster) en Trefvogels (Slijkhuis) eruit gelopen.

Verdere wapenfeiten: op de B-kampioenschappen een 1^e plaats voor Malipaard (5000 m.) een 2^e voor v. Leeuwen (hoog), 4^e plaatsen voor de Witte (800) en Leyten (discus). Jeugdkampioenschappen: de Witte 3^e (800) en Piërrre 5^e (1500). Zes zuidelijke titels met op de 4 x 300 m. junioren (Notenboom, Brans, v. Loon en de Witte) een zuidelijk record in 2.37.0. Op de bestenlijsten senioren zijn onze middenafstandlopers goed vertegenwoordigd met plaatsen vooral

tussen de 10 en de 20. Uit hun prestaties blijkt wel hoe klein de onderlinge verschillen waren:

800 m. Rinus 2.02,2; Pièrre 2.02,7; Wim 2.03,3.

1500 m. Wim 4.08; Kees 4.11,7; Pièrre 4.13; Rinus 4.17.

3000 m. Kees 9.10,7; Wim 9.16.

5000 m. Kees 15.54,3.

1951. Wim en Kees in dienst waarbij de Mali zoveel aankwam dat hij een 10 km. opgedragen kreeg als vermageringskuur.

Resultaat was een nieuw clubrecord, 34.40. Rinus probeerde een zege binnen te halen op de Nederlandse

veldloopkampioenschappen junioren. Hij lag los (als 1e), gleed toen uit en viel in een sloot. Op de 800 liep Pièrre als beste tijd 1.59,6, maar het waren de technische mensen, die de aandacht vroegen.

Anne de Jong kwam door overplaatsing, hij was militair, in Bergen Op zoom en bij THOR terecht. Deze Sympathieke Fries was een bijzonder alzijdig atleet; .en goede kortebaanrijder (schaatsen). elfstedentochtbedwinger en op atletiekgebied was hinkstapspringen zijn beste nummer. Uit Rucphen (later Nispen) kwam de kogelstoter Rocken. Voorts Bert Hontelé en de meer lopers zijnde Leo Elst en Jan Gobbens. Resultaten?

Ned.kamp. Anne werd 2e op de hinkstap. Competitie, niet om de P.H-beker, want daar had geen enkele zuidelijke club kans, maar district zuid had een eigen competitie opgezet met twee voorwedstrijden. Eén tussen zes Brabantse en één tussen zes Limburgse clubs. De beste drie van elk kwamen in de finale uit. Voor THOR werd het een 5e plaats in die finale. Als hoogtepunt gold ook de dualmeet tegen Dendermonde, ook al werd de returnwedstrijd in België gestreden op een kale modderige zandvlakte.

Een mooi verhaal is die wedstrijd in Oirschot. Die begon om 5 uur en eindigde met de prijsuitreiking om 10 uur 's avonds. Vertrek laatste trein: 10.30 uur. Een auto zou de atleten naar het station brengen, maar die was al snel gevuld met PSV-atleten. Enkele THORREN vonden nog een plaatsje, de andere vier reden met de DJA-bus (DJA kwam uit Princenhage) naar Breda, alwaar het de bedoeling was per fiets naar Etten te rijden. Men vond de stalling echter gesloten zodat gelift moest worden. Om 1 uur in de nacht kwamen Roovers, Jos Peters (nog een atleet uit de Ettense stal), Adri en Rinus de Witte in Etten aan. Rinus en Adri werden daarop met de kolenwagen van Peters in Roosendaal bezorgd. Het was toen 2 uur.

Ook enkele meisjes deden van zich spreken. Frieda Minderhout was met 10,3 op de 80 m. de snelste juniore dit jaar. Van goed gehalte was ook het verspringen met Willy v. Zundert 4,79 en Frieda 4,77. Met alles bij elkaar 26 clubrecords was het weer een best jaar.

1952. Het boerenclubje kreeg begin 1952 een aanzienlijke versterking toen de Steenbergenaar Louis Vlamings zich van Olympia naar THOR over liet schrijven. Met grote

trainingsijver wierp hij zich op de horden waarvan er nogal eens eentje sneuvelde. Het resultaat was wel dat na enkele maanden zijn naam bijna wekelijks in de krant terug te vinden was met weer een nieuw clubrecord. Aan het eind van het seizoen had hij staan:

110 m. horden 15,9; 200 m. horden 25,6 en 400 m. horden 75,2. Met dat laatste werd Louis 3^e op de Nederlandse kamp. Op zijn specialiteit was er ook voor Anne een 3^e plaats.

Op de Ned. kampioenschappen tienkamp, die op de Red Band gehouden werden, eindigde Louis met 455 ½ pnt. als 2^e. De VARA meldde dat de organisatie een puinhoop was (de deelnemers waren vol lof dat alles tot op de minuut klopte) en dat het programma zo uitliep dat de wedstrijd alleen gered werd door het gebruik van kunstlicht (kunstlicht zou er pas 20 jaar later komen).

Louis was overigens niet de enige Steenbergenaar die lid werd. Hoogtepunt van de Steenbergse furie waren de clubkampioenschappen. Louis won bij de senioren, zijn broer Jac. bij de A-jongens en de eveneens van Olympia afkomstige Benny Jonkers (meteen de 100 m. in 11,5) bij de B-jongens. Uit eigen stee werd de B-junior Jac.v. Eekelen ingeschreven.

De middenafstand bleef goed draaien zoals bleek uit DOS en Parklaanestafette. Rinus de Witte doorstaat de overgang naar de senioren goed en schaart zich tot 's lands beste lopers (800 m. 1.56,9; 1500 m. 4.004), hoewel zijn jeugdige overmoed hem nogal eens parten speelde. Medailles op de Nederlandse werden door hen net niet binnengehaald. Drie wedstrijden wil ik even aanstippen.

Door een sterke bezetting op loop en technische nummers eindigde de zuidelijke competitie met een 3^e plaats achter PSV en 1 punt .achter het Roermondse Swift. Een return in Dendermonde waar op een grasveld een krassende grammofoon beide volksliederen speelde. Voor Dendermonde kwam o.a. Rogier Moens uit. Bij deze wedstrijd werd de Dendermondse praeses, A.v. Oorschot, ons 2^e erelid. De eerste was de altijd volijverige: Rinus v. Reusel die in 1951 THOR verlaten had om zich geheel aan zijn V & L te wijden.

Als derde wedstrijd de intergeallieerde militaire kampioenschappen in Kopenhagen waar Anne zich onderscheidde met een 3^e plaats op het nummer hinkstap (14.16 m.).

Een ander hoogtepunt was de viering van het 25-jarig bestaan. Door de leden werd een prachtige, door Gijs Vlamings ontworpen, vlag (een atleet in glas-in-lood uitvoering) aangeboden. Er was voor alle leden een koffiemaaltijd waar twee stijlen broodjes opgediend werden: met resp. puntjes en gleuven, m.a.w. in Ettense (Wim Roovers was in die tijd kloosterbakker) en Roosendaalse (René Hermans) stijl. De feestavond was één machtige uiting van het behoren tot één grote THOR-familie. Het werd een revue, die geheel verzorgd werd door de eigen leden. Gijs Vlamings maakte in zijn act

karikaturen, de dames brachten "ballet". René Hermans als de barbier van "Sevilla" stopte al zingend een scheerkwast in Piet v. Leeuwes mond, zodat hij er bijna in stikte, het Oudenbosche filiaal had weer een eigen nummer enz..

Het werd een succes, waar een professional jaloers op zou kunnen zijn. Aan Pa Janse werd de gouden speld van verdienste uitgereikt. Om een voorbeeld van zijn werk voor THOR te geven, als penningmeester verzorgde hij (tot en met 1952 alleen) de contributie-inning. In de wintertijd ging hij dan meteen na zijn werk enkele keren per maand zijn route af en hij was dan pas rond half 8 's avonds thuis voor zijn warme maaltijd. Piet was hiermee de tweede drager van een gouden speld,

De eerste was Johan van Reusel, die al evengrote bergen werk verzette en niet zelden tot na middernacht voor THOR aan het werk was.

1953. Eentonig, maar waar, nieuwe (goede) atleten blijven zich aanmelden. Als lopers Piet Theunis, die al meteen opviel omdat hij zich tussen de "groten" mengde, Jan Pellemans, Jan Perdaems en de Ettense junior Jan Schoonen. Schoonen zou in de paar jaar dat hij THORlid was, uitgroeien tot een talentvolle en één van 's lands beste middenafstand lopers bij de junioren. Perdaems bleef heel wat langer actief en langzamerhand groeide ook hij tot een goede midden- en lange afstandloper, alsook een zeer sterk crosser. Als C-jongen doet Ben van Zundert van zich spreken. Bij de aspiranten kreeg René Hermans enkele atleetjes in spé onder zich: Jac.v. Merode, Theo v. Nassau en Frans v. Boven.

Ook dit jaar geen kampioenen, wel talloze hoogstaande prestaties. In Leo Elst, Jac.v. Eekelen en Jan Schoonen waren de opvolgers van Piërrre en Rinus gevonden, 6e en 7e Plaatsen op de Nederlandse juniorenkamp en tijden van Leo op de 300 m. 39.0; 800 m. 2.04,4; 1500 m. Leo 4.19, Jan 4.22,3; Jac. 4.23,4; 3000 m. Leo en Jac. 9.24; Jan 9.27, De heren maken nog altijd vorderingen. In de zuidelijke competitie wordt een 2^e plaats behaald achter PSV met eenzelfde aantal punten als Swift. Zelfs Slijkhuis moet af en toe een THORman in zijn kielzog gedogen. Vooral de oersterke Malipaard heeft zijn vorm te pakken met op de 5000 m. 15.11 en op de 3000 m. 8.44,51. Achter Slijkhuis betekende dat twee 2^e plaatsen op de bestenlijsten (per 1 september). Rinus hield het meer op het kortere werk, 400 m. 52.1; Wim met op de 800 m. 1.58,4, op de 5000 m. 15.50. De Nederlandse kamp. leverde Wim achter Slijkhuis een tweede plaats op de 1500 m. (4,01,6) op. Wim, Kees en Anne vormden vaste krachten in de Nederlandse ploeg. Op de zuidelijke estafette kamp dubbelden Leo, Rinus, de Mali en Wim op de 4 x 1500 m. alle ploegen op PSV na in de zuid. recordtijd van 16.43,1. Op de Nederlandse werd het voor dit kwartet een 3^e plaats.

Ook op de technische nummers weerde men zich goed. Louis Vlamings: zuidelijk kampioen hoogspringen (dit jaar 1,80 m.) en 400 m. horden, op de Ned. 10 kamp titelstrijd 4^e (4601 pnt.). Persoonlijke records voor Leyten en Huyskens. Bij de dames bereikt Tini Mol een A-klasse prestatie op kogelstoten (10.18) en ook het clubrecord speerwerpen verbetert zij. Tevens heeft zij de al enkele jaren lid zijnde Toos Aarts onder de hoede, die weldra haar opvolgster zou worden. Onze eerste middenafstandloopster is Gerda de Witte, die de 800 m. na een provisorische training aflegt in 2.42,6.

EEN KAMPIOENCLUB.

1954 - 3 x.

Voor Wim Roovers werd dit jaar de ommekeer in zijn sportloopbaan. Tot nu toe had hij tegen de top aangeleund, nu probeerde hij die top zelf te zijn. In de winter voerde hij zijn trainingsarbeid op tot 2 x per dag. Elke morgen werd er een 10 km. doorgedraaid. Regen, mist, sneeuw en kou konden hem niet tegenhouden. Doel was louter het verkrijgen van mentale hardheid. Geen ochtend werd daarom overgeslagen. 's Avonds draaide Wim zijn twee of vierhonderdjes. In de winter in Etten, in de zomer op het fietsje naar de Red Band. En omdat er zoveel goede lopers waren, was het tempo niet te flauw. Als ze op de baan 25 x 200 m. liepen, deden de "sprinters" de laatste paar mee, maar zo hard gingen die laatste, dat de sprinters ze niet of nauwelijks bij konden benen. De onderlinge rivaliteit deed dan het tempo hoog opzwepen. Over de wintertrainingen kon Pa Janse tevreden zijn. Hoe slecht het weer ook was.....ze kwamen! Training betekende in die tijd interval, 400-tjes tot zo'n 30 stuks toe.

In "Atletiekwereld" had Wim gelezen, hoe ook Zatopek zijn intervaltraining hield. Wat goed is voor hem, kan voor mij ook geen kwaad, dacht Wim en toen hij op Koninginnedag eens niets te doen had, ging hij die middag aan de gang: 40 x 400 m. op een grasveld. Meer dan 4½ uur duurde die solotraining, maar Wim hield vol. Op de 1500 m. hoefde hij op één vergissing na, in 1954 alleen het hoofd te buigen voor Slijkhuis. Wat deze atleet aan talent bezat, had Wim Roovers aan moraal. In Tewèrve verslaat hij Slijkhuis op de 3000 m. op overtuigende wijze en op de 1500 m. wordt hij Nederlands kampioen (4.03,8), De 4 x 1500 m. wordt niet overgeslagen. Junior Jac.v. Eekelen (4.09), Piërré (4.13), Malipaard (4.07) en Wim (4.07) laten concurrenten als V & L, DOS en Trekvogels ruimschoots achter zich en worden in 16.37,8 kampioen.

Anne de Jong zorgde voor de 3e titel, uiteraard op hinkstap springen (13.74). Op de intergeallieerde militaire kampioenschappen wordt Anne hierop 3e.

Een van de mooiste wedstrijden voor Wim was Boekarest (Roemenië - Nederland). Ook Anne stond in de ploeg. Wim was

opgesteld op de 1500 m., maar juist die dag moest hij op herhaling. Hij probeerde uitstel te krijgen omdat hij als bakker "onmisbaar" was op het klooster.....dit mislukte. KNAU-voorzitter Jutte, die een hoge militaire rang had, schreef de Minister.....het mislukte, dienstbelang en zo.

In de krant kwamen ingezonden stukken, maar Wim ontving zijn oproep en zijn eerste verre vliegreis zou hem door de neus geboord worden, De dag dat Wim zich in Roosendaal meldt, is tevens de dag waarop de Nederlandse ploeg afreist. Vraagt de kapitein waarom hij niet bij hem gekomen was. Door de stukken in het Brabants Nieuwsblad kende de kapitein nl. de hele problematiek.

Wim zegt, dit is gedaan, die heeft er zich voor ingezet, hoe zou u dat klaar moeten spelen? De kapitein - het is al middag - stuurt een luitenantje per jeep naar het ministerie van Defensie en toen die om 4 uur terugkwam, was alles rond. Per jeep naar Etten om te pakken en toen naar de trein waar Anne op hem stond te wachten en 's avonds 8 uur kon de al opgegevene verwelkomt worden. Op de 1500 m. won Wim ginds zijn 1500 m. race tegen de sterke Roemenen in de tijd van .3.56,2. Dat was toen de 4^e beste tijd aller tijden. Ook Anne won. Zijn 14.46 was de 5^e beste Nederlandse prestatie aller tijden. Bij de heren won Wim tevens de dagprijs voor de beste prestatie!. Toen hij op de kazerne terugkeerde, was daar alles met bloemen versierd.

Op een grasbaan van 270 m. liep Wim dit jaar 1.58,8. Maar vergeten wij ook de anderen niet. 10-Kamp kampioenschappen: Louis Vlamings 4^e.

Juniorenkamp: Jan Schoonen (veel kopwerk) en Jac v. Eekelen resp. 2^e (9.00,2) en 3^e (9.02,8) op de 3000 m. Toos Aarts op kogelstoten (11.79) 4^e, Ben van Zundert zowel op de 100 m. (11,3) als op verspringen (6,20) 4^e.

Op de zuidelijke kampioenschappen: 7 titels, heren NKS-kampioen enz..

Het valt te begrijpen dat de uitgaven voor reizen, inschrijfgelden, baan en zaalhuur ruim de helft van alle uitgaven gingen uitmaken. De zaak blijft gezond dank zij de bloeiende aspirantenafdelingen die alleen maar opbrengt, voor het eerst een gemeentesubsidie(van f 100.) en de f 300.-- extra donaties die de bestuursleden Clerx en de Witte sr. opgehaald hadden.

Louis' werkgever, F.van de Brink, mag bij de geldschietters met name genoemd worden. Deze werd beschermheer, een soort donateur in het groot.

Na een uitstekend jaar wordt de lijn doorgetrokken tot de crossen. Steeds meer trok men naar de Belgische crossen met zijn aantrekkelijke prijzentafels. Het was in de tijd niet de gewoonte dat baanlopers 's winters gingen crossen. Een atleet zou geen twee toppen per jaar kunnen bereiken, was de algemene gedachtegang. In die redenering was crossen energie wegslijten, aanvankelijk ook volgens Pa Janse. Maar de THORREN

gingen toch en hun baanprestaties leden er allerm minst onder. Het gevolg was dat in de nabije toekomst steeds meer baanlopers de grens overtrokken om in België te gaan crossen. De THORREN droegen dus in belangrijke mate tot deze verandering bij. Vergeleken met België bleef het crossen in ons land nog lang een onderontwikkeld gebied. Is het toevallig dat de midden en lange afstand in de komende jaren grotendeels beheerst werd door de zuidelijke clubs THOR, Sprint (Künen, Cujé) en Olympia Halsteren (met de Koning, Besters, Schillemans, Janus v.d. Zande)? Naast vele prijzen werden natuurlijk ook vele herinneringen meegebracht. Herinneringen aan wedstrijden en recepties.

Of die keer toen men op de terugweg in het pikdonker een leuke band kreeg. De prijzen (servieswerk) werden uitgepakt waarna het pakpapier in brand gestoken werd. Bij het licht hiervan werd het reservewiel omgelegd.

Ondanks deze en toekomstige successen bleef Wim Roovers een gewone jongen. Vaak kreeg Wim in België flinke reis-kostenvergoeding. In tegenstelling tot sommige anderen (niet-THORREN) is hij daar geen cent rijker van geworden. Van dat geld nam hij clubgenoten mee en werd bijgelegd op wedstrijden waar men geen vergoeding kreeg.

Ook de mindere goden liet Wim ervan mee profiteren en als er ondanks startvergoeding eens iets bijgelegd moest worden, dan stond hij erop zijn deel in de kosten bij te dragen.

Een ander voorbeeld van zijn karakter. Toen hij na 1958 door studie nauwelijks meer kon trainen en zijn conditie helemaal kwijt was, bood hij spontaan aan om aan de THOR-estafette wedstrijden deel te nemen als loper in de 2^e of zelfs 3^e ploeg! Roovers moest voor zijn prestaties keihard trainen. Als hij ook maar enkele weken eruit lag, liep half THOR hem voorbij. In Rotterdam in 1957 was hij eens totaal uit vorm en in het crossersveld van A-, B- en C-atleten eindigde Wim helemaal in de staartgroep. En een maand later was Harderwijk, waar hij al twee keer gewonnen had. En dat was weer de instelling van Roovers. Hij trainde keihard en.....won de wisselbeker. Geluk zeiden sommigen, want er waren geen cracks. De volgende dag versloeg hij evenwel in een moordende eindsprint Nederlands crosskampioen Künen en Cujé in Halsteren.

Nu terug naar 1953. Behalve de senioren, behaalden ook onze A en B junioren zeges aan de lopende band. Bij de B-jongens was het Willy Jonkers, die overigens slechts twee jaar lid bleef. Hij was een broer van Ben Jonkers. Bij de A-jongens zijn het Jan Schoone en Jac van Eekelen. Als nieuweling blijkt de Gastelaar Deny Janse opvallend goed hun spoor te kunnen blijven volgen. In Deny zou THOR een groot talent verkrijgen. Op zijn hoogtepunt zou hij echter THOR verlaten. Als lid van V & L zou men evenwel niets meer van hem horen.

1955 - 1 x.

De Leidenaar Rinus v. Es behoorde tot de beste polsstokspringers. Voor zijn werk kwam hij in Etten terecht, en in THOR. Met 3,60 m. werd hij dit jaar kampioen op dit nummer. De atleten/s op de technische nummers deden zich toch wel gelden. Op de zuidelijke kamp. werden zes titels behaald: Louis 2 x 1^e en 2 x 2^e; Bennie Jonkers bij de junioren 1^e op 100 m. (11.3) en op de 300 m. (37,7); Rinus op 800 m. en de Nispense Irene Roeken won als B-juniore het kogelstoten voor alle A-meisjes. Het was haar 2^e wedstrijd. In haar vader had zij een uitstekende trainer en coach, De werpnummers waren trouwens de grote kracht bij de dames. Achter Nederlands kampioene en toekomstig echtgenote van Wim Roovers, Corrie v.d. Bosch, werd Toos Aarts 2^e bij het kogelstoten dames en Tini Mol bracht het clubrecord speerwerpen naar 30.80 m. Bij afwezigheid van Anne werd B-jongen Ben v. Zundert 2^e op de hinkstapsprong heren met 13,24, Tot zover de zuidelijke kampioenschappen.

De B-junior Piet Hopmans (Fijnaart) gold als de nieuwe ontdekking. Het was echter kwalijk dat veel goede jongens of niet doorstootten, of THOR vroegtijdig verlieten. Opvang was niet onze sterkste zijde.

Daarentegen bleven de middenstandlopers als een kluit aan elkaar hangen. Aan de Parklaanestafette deden maar liefst 3 THORploegen mee, d.w.z. 18 lopers.

Dat ontbreken van een hechte groep gold ook voor de dames. Sfeer en clubgeest leden er evenwel niet onder. Samen ging men naar de kermis, samen kregen de atleten een uniform trainingspak om naar buiten uit als een eenheid op te kunnen treden. Zozeer hechtte het bestuur aan het doorvoeren van het blauwe trainingspak met de grote Witte letters op de rug, dat zij het als een motie van wantrouwen beschouwde als het werd afgestemd. Velen vonden de prijs (f 30.--) nogal hoog.

Ter gelegenheid van "10 jaar bevrijding" vond weer een fakkelloop plaats. In Brussel ontstak Pa Janse de toorts, die nu geheel al lopend (19 THORREN) naar Roosendaal overgebracht werd. Het werd een hels tempo. Bezweet en moe dook om de beurt na elke kilometer iemand de bus in. Antwerpen werd in vliegende vaart genomen. Een agent per fiets legde het verkeer langs de looproute stil. Zo snel ging het, dat bij het bereiken van de grens van de accommodatie Antwerpen ons agentje met vuurrood hoofd van vermoeidheid nauwelijks meer op zijn fiets kon blijven zitten. Een kleine 90 km. werden in 4.45 uur afgelegd.

1956 - 7 x.

Opnieuw enkele goede lopers, de Hoevenaar Pau Bakker, de Gastelaar Kees Mies en op het eind van het jaar de rasechte Rotterdammer Dirk de Bruyne, die tijdens zijn dienstplicht met atletiek en met THOR kennis maakte en die om zijn krachtige loop al gauw de 2e Mali genoemd werd. Dirk zou één van de

groten in de Nederlandse atletiek worden. Zijn gezegde over THOR: "Lopen? Zuipen heb ik er geleerd", zullen we maar met een korreltje zout nemen.

Om direct maar over te stappen op de kampioenschappen, de eerste titel werd niet dan na grote moeilijkheden binnen gehaald. Rond februari reisden vijf THORREN per auto naar het strijdperk. Pech, lekke band. Het wiel werd verwisseld en zij reden weer.....100 meter. Auto weer stil; bevroren olieleiding. De wegwacht kwam en zij waren nog net op tijd op het parcours. Er kon nog net een keer het rondje verkend worden..... dachten zij. De ronde was echter veel langer dan verwacht was.

Een krachtige THORsupporter, Harry Cartens, kon de starter bewegen nog even te wachten. Achter Künen werd Wim 2e. Met Piërré v. Loon als 10e en Jan Schoone als 14e werden voor de clubtitel evenveel punten behaald als V&L.. Omdat Wim vóór de eerste V&L-man finishte, kwam THOR de titel toe.

Zojuist viel even de naam van Harry Cartens. THORREN boekten grootse resultaten, het was door deze sportjournalist dat de propagandische waarde, die hiervan uitging, ten volle benut werd. Als grote THORfan droeg hij en draagt tot op heden nog steeds in hoge mate bij om de naam van THOR via het Brabants Nieuwsblad uit te dragen. Over de invloed van zijn deskundig en steeds positief werk moet zeker niet te licht gedacht worden!

Op de baan werd Louis Vlamings kampioen op de 110 m. horden. Wim Roovers leverde een unieke prestatie door zowel de 1500, waarop hij dit jaar 3.51,6 liep, als de 5000 m., die 35 minuten later plaatsvond, te winnen en waarvoor hij van het publiek veel applaus kreeg. Piërré werd op die 1500 m. 4e. Rinus van Es won het polshoog, Irene Roeken het kogelstoten junioren (12.40½). Wim, Kees Malipaard, Piërré en Jac. maakten de zeven vol door de 4 x 1500 m. (16.34,6) te winnen.

In september kon een 10 km. nederlands record opgetekend worden. Om de scherpe limiet (30 minuten) voor de Olympische spelen in Melbourne te halen, zouden Piërré en Malipaard beurtelings Wim Roovers trekken. Het was een warme dag, weinig zuurstof in de lucht en er stond een krachtige wind. Van het trekwerk had Wim uiteindelijk maar matig voordeel. Als Piërré en Kees hun kopwerk begonnen ging het te snel, op het laatst van hun ronde ging het te traag. En Wim maar voortdurend roepen: "Niet zo hard! Harder"!

Zijn tijd, 30.21,4, was ruim 10 sec. onder het record van Künen die het weer van Slijkhuis had overgenomen.

Een paar weken later verbeterde Künen die tijd weer. Onder goede weersomstandigheden en in een internationaal veld hoefde Künen zich alleen maar mee te laten trekken.

Wim was in ieder geval 's lands beste midden/lange afstandloper en een waardig opvolger van Slijkhuis. Op de 1500 m. na, heeft Wim ook al diens tijden verbeterd. De avond van deze 10 km. vond de huldiging der kampioenen plaats. In een

open auto werden ze door honderden mensen op het station verwelkomd. Spontaan groeide de receptie uit tot een complete feestavond. Intussen bleven de uitgaven maar stijgen. Alleen voor reiskosten stond er al f 650.--.

Voorts werd in 1956, 48 keer een clubrecord verbeterd, o.a. een op de 20 km.. Piet Schoonen, broer van de Roosendaalse Jan Schoonen, deed er 1 uur 13.02 over. 16 keer kwam een THOR uit in de vaderlandse ploeg.

Ook de krachtmensen toonden wat ze (nog) waard waren en dat was niet gering. H.Roeken weer in training (12,76), Lambert Huyskens met de discus 34,84 en de kogel 12,42 en Piet Leyten met de discus 35,67. Daar tegenover hadden de oud-THORREN, in kleding en op spikes van de toenmalige atleten, een onderlinge wedstrijd. De kleerhaken braken gewoon af onder het gewicht van de sterke verhalen die opgehaald werden.

1957 - 6 x.

Twee titels op de crosskampioenschappen. Een geweldig in vorm zijnde Wim won de cross, Met Dirk de Bruyne en Jac.v. Eekelen als 11^e en 12^e werd weer de clubtitel gegrepen. Wim werd ook kampioen op de 5000 m. en op de 4 x 1500 m. is de overwinning na het lopen van Deny Jansen, Jac. en Pi  re al zeker. Wim bracht de tijd op 16.34,2. Tijdens eerdere estafettewedstrijden in Rotterdam hadden Rinus (4.02), Pi  re (4.06), Jac. (4.13) en Wim (3.59) het Nederlands record op dit nummer naar 16.18,2 gebracht, Als 2^e eindigde in deze wedstrijd.... THOR II met Malipaard (4.04), Dirk de Bruyne, Kees Mies en Jan Perdaems. Bij de juniorenkampioenschappen haalde Irene Roeken een "double". Zij won het kogelstoten en het discuswerpen. Met de discus wierp Irene in 1957 37,86, met de kogel als verste 14,38 en dat was een Nederlands juniorenrecord.

Bij de meisjes en dames komen thans meerdere talenten op. Toos Meskers, die C-meisje werd en 4,79 m. ver sprong, Cathrien Bolijn die slechts 1 jaar lid was, lang genoeg om van haar uitzonderlijk talent blijkt te doen geven. Met haar en met Ineke de Jong hadden wij weer 5-meter springsters. Cathrien dit jaar 5.17½, Ineke 5.12½.

Als B-jongen wordt Coen van Stralen, een goed middenafstandloper, enkele jaren lid. Daarentegen vallen een aantal goede atleten af. Zo konden we niet meer beschikken over Anne de Jong en Rinus v. Es (verhuizing), Louis Vlamings, die in Steenberg en een eigen clubje vormde. Dirk de Bruyne (be  indiging dienst) en bij de dames Frieda Minderhout (verhuizing). Het technische gedeelte bij de heren geraakte volledig in het slop en alleen de lopers bleven over.

Piet Schoonen werpt zich op de super lange afstand met als clubrecords de marathon in 3.19.51,6 en een uurloop met 16 km. 318,65 m..

Ook de steeple wordt voor het eerst gelopen; Beny Janse in 9.59,2. Naast Wim, die een weergaloos goed seizoen heeft (o.a. 3000 m. in 8.19,9), draait Jan Perdaems voortreffelijk.

Na Wim, Jan Schoone, Kees en Jac. is hij de 5^e die op de 3 km. binnen de 9 minuten komt en in de volkscross van Le Soir in Brussel met zijn 2000 deelnemers eindigde Jan als 11^e, vlak achter de Belg Allonsius, maar voor de Nederlandse 1500 m. kampioen Joep Delnoye. Overigens kwamen na Wim Roovers, Perdaems, v. Loon, v. Eekelen en Deny Janse in steeds wisselende volgorde over de streep in de vele crossen.

1958 - 2 x.

Voor een 3^e crosstitel hadden we ditmaal geen kans tegen het sterke Sprint. Wim zat met een infectie. Pi  re 14^e, Perdaems 15^e en Deny Janse 24^e, en dat betekende toch een 2^e plaats. Deny, Pi  re, Jac, en Wim behalen wel voor de 4^e maal de titel op de 4 x 1500 m.. Vooral Deny draaide zeer sterk. Op de 800 m. kwam hij steeds verder binnen de 2 minuten totdat hij zijn 1.53,4 liep. Als THOR een natuurtalent gekend heeft, was hij het wel. Op de kermis was hij zaterdagavond allesbehalve nuchter. De volgende dag liep hij wel 8.35 op de 3000 m.. Ook vlak voor de start van een wedstrijd placht hij meerdere flesjes THORwater (= bier) de man te maken, maar zijn tijden werden er alleen maar sneller door. Malipaard kwam enkele interne veranderingen zoals gezinsuitbreiding en verhuizing naar Bergen op Zoom te boven en liep weer als vanouds met op de 5000 m. een tijd van 15.07. Vanwege de omstandigheden werd hij aanvankelijk lid van MOC. De Mali kon de THORsfeer echter niet missen zodat Kees zijn overschrijving al snel intrekt. Pi  re v. Loon doet het goed op de lange afstand, waar ook Jac.Aanraad zijn rentree maakt. Op de uurloop brengt Pi  re het clubrecord over de 17 km. (17.286,85 m.).

Voor de 2^e titel zorgt Irene Roeken. Door haar vader zorgvuldig begeleid op basis van een trainingsschema voor jaren wordt ze bij de junioren kampioene kogelstoten met een worp waarmee zij in dit jaar voor de 3^e keer het Nederlandse juniorenrecord verbeterde; van 14.51 via 15.43½ naar 15.64. De meisjes stootten toen nog met een 3 kg. kogel. Met de dameskogel (5 kg.) bereikte Irene 12.93 m..

Meer meisjes doen zich gelden. Cathrien Bolijn drong door tot de damestop; 100 m. 12.0; 200 m, 25,0 (beide op de Nenijto) en verspringen 5,61 m..

Naast Cathrien dienen genoemd te worden Toos Meskers en Toos Aarts (discuswerpen 37,44, kogelstoten 12,49).

In de zuidelijke competitie worden de dames achter PSV 2^e. De heren zonder technische mensen worden laatste in de finale. Toch werd dit jaar maar liefst 60 keer een clubrecord verbeterd. De vooruitzichten voor 1959 waren heel wat minder gunstig.

Het vertrek van kernleden zet zich voort. Wim Roovers zet zijn training op heel wat rustiger manier voort als hij zijn studie voor politieman begint. Deny Janse, ook studerend, wordt lid gemaakt door V&L, Piet Hopmans zit in Wageningen en bij de dames wordt de eveneens in Den Haag studerende Cathrien Bolijn lid van Olympia 1948, terwijl ook Irene Roeken door ziekte niet meer actief zou blijven. De jonge garde stond evenwel alweer klaar en diverse goede atleten bleven bijkomen. Dit jaar bijv. de Oudenbosche voetballer Willy Willems die al meteen 6.74 m. ver sprong.

EEN TIJD VAN ESTAFETTES.

Estafettes werden vanaf de laatste oorlogsjaren veel gehouden en ze waren toen ook razend populair. Voor THOR spreken vooral de DOS en de Parklaanestafette. De laatste was een initiatief van Pa Janse en vond vanaf 1942 plaats. De DOSestafettes waren aanvankelijk wedstrijden waar wat clubs op uitnodiging deelnamen. Door de grote belangstelling hiervoor werden het vanaf 1943 open wedstrijden en THOR was van de partij. De te lopen afstanden bedroegen 700; 200; 1200; 800; 400; 1600; 800; 1200; 400 en 200 m.. Alle belangrijke verenigingen waren present en een overwinning in de DOS-estafette werd zeker zo hoog gewaardeerd als het behalen van een Nederlandse estafettetitel. Door het ontbreken van onvoldoende sprinters heeft een overwinning in de jaren 1950 nooit in het verschiet gelegen. Hoe hevig er meegeleefd werd toont ons 1948. THOR was ingedeeld in de B-serie. Met de gebr. Hermans, Aanraad en Leys won THOR de race, die zo wisselend verliep dat R.v. Reusel van de spanning de chrono 10 sec. te vroeg indrukte.

Een huzarenstukje leverde in 1956 de 2^e ploeg met o.a. Ad de Witte, Theunis, Brans, Mies, Bakker, Hopmans, die met grote voorsprong in die B-klasse won. Zo brachten wij het er in de loop der jaren vanaf (weergegeven resp. plaats en tijd van de 1^e ploeg, plaats in de B-serie en tijd van de 2^e ploeg vanaf 1950):

1943	7 ^e	21.14,5			
1944	5 ^e	21.31,8			
1945	3 ^e	21.28,0			
1946	6 ^e	21.19,5			
1947	5 ^e	21.18,0			
1948	5 ^e	21.00,3			
1949	6 ^e	21.16,2			
1950	7 ^e	20.45,2	THOR II	11 ^e	23.08,5
1951	5 ^e	20.42,3	THOR II	8 ^e	21.45,2
1952	5 ^e	19.57,6	"	10 ^e	21.30
1953	3 ^e	19.49,0	"	5 ^e	
1954	3 ^e	19.37,0	"	8 ^e	
1955	4 ^e	19.43,2	"	5 ^e	21.23

1956	4 ^e	19.39,8	"	1 ^e	20.28,3
1957	2 ^e	19.19,2	"	2 ^e	20.42,2
1958	2 ^e	19.09,7	"	2 ^e	20.55,9
1959	?	+ 20 min..			

De 6 x 1000 m. Parklaanestafette was vooral een strijd tussen DOS en diverse Brabantse clubs. Tevoren werden selectiewedstrijden voor deelname in de 1^e ploeg gehouden, meestal in het donker, waar gestreden werd alsof het leven ervan afhing. De eerste jaren was DOS met zijn vele A-klassers te sterk en ging van jaar tot jaar met de overwinning (en met de zilveren Lectura-beker) slepen. Vanaf 1951 zou THOR de overwinning niet meer afstaan. Aanvankelijk waren de verschillen minimaal en de vreugde bij de eerste overwinning was zo groot dat de THORREN en THORRINNEN arm in arm en luid zingend door de Parklaan zwierden. Later werden verenigingen als DOS, Sprint, DJA, Olympia gedegradeerd als figuranten. Na 1956 werd daarom naar een andere formule gezocht.

De Red Band (baan)estafettes sloegen echter niet aan. Vanaf 1960 zijn het dan de Sprintestafettes, die de rol van grootste landelijke estafettewedstrijd overnemen. Zo eindigde THOR I in de Parklaanestafette:

1945	2 ^e	17.08,5
1947	2 ^e	17.12,4
1948	2 ^e	
1949	3 ^e	
1950	2 ^e	17.05,5
1951	1 ^e	16.29,1
1952	1 ^e	
1953	1 ^e	
1954	1 ^e	
1955	1 ^e	
1956	1 ^e	16.14,5 (record).

EEN LOOPCLUB?

De loopafdeling was aanmerkelijk breed. Deels zal dat gekomen zijn door de gerichtheid van Trainer Janse. Anderzijds bestond de loopploeg vooral uit jongens uit boeren en arbeiderskringen. Vaak hadden zij het in zich om te sjouwen en hard te werken. Zij zijn het die van THOR een club voor alle milieus maken en dat is tot op heden zo gebleven.

In vele buurtplaatsjes bestond sport niet zelden uit alleen voetbal. Ook daarvan heeft THOR dankbaar geprofiteerd. Velen die voetbal niet "je van het" vonden, werden door THOR aangetrokken o.a. door nieuwelingen en propagandawedstrijden, maar ook de atletiekbeoefening op het Norbertuslyceum heeft velen met THOR kennis doen maken.

De laatste jaren was de technische afdeling geheel ten onder gegaan terwijl van de lopers velen lid bleven. Mogelijk dat

hierdoor THOR gebrandmerkt is als zijnde een loopclub. Niet geheel terecht, gezien het aantal kampioenstitels die op de technische nummers behaald werden in die vijftiger jaren. De beste prestaties uit de jaren 1949 t/m 1958:

heren 100 m.: B.Jonkers (rugwind 11.1) en A.de Jong 11,3; Leys 11,4; J.Nooteboom, Mannie en B.v. Zundert 11,5.

200 m.: B.Jonkers 22,9; Leys 23,8; Mannie 23,9; René Dekkers 24,0.

400 m.: A.de Jong 51.0; D.Janse 51,9; R.de Witte 52,1; Leys 53.0; J.Gobbens 53,4.

800 m.: D.Jansen 1.53,4; R.de Witte 1.56,7; W.Roovers 1.57,8; v. Loon 1,59.0; Malipaard 1,59,5; L.Elst 2.04,2.

1500 m.: Roovers 3.51,6; D.Janse 3.53,8; R.de Witte 4.00,4; Malipaard 4.03,1; v. Loon 4.04,6; J.v. Eekelen 4.09,7.

3000 m.: Roovers 8.19,6; D.Janse 8.35,5; Malipaard 8.44,5; J.Schoone 8.51,8; v. Loon 8.56,8; Perdaems 8.59,2.

5000 m.: Roovers 14,29,4; Malipaard 15.07,3; J.van Eekelen 15,41; Perdaems 15.44,2; D.de Bruyn 15.44,6; P.Theunis 15.52,8.

10 km.: Roovers 30.12,3; D.de Bruyn 32.34; Malipaard 32.57,4; P.Schoonen 34.49,8.

3000 steeple: Perdaems 9.48; D.Janse 9.59,2; Malipaard 10.08,6.

20 km.: P.v. Loon 1.09,26.

Uurloop: P.v. Loon 17.286,85; P.Schoonen 16.318,65.

Marathon: P.Schoonen 3.19,51; Brans 3,50,11.

Ver: W.Willems 6.74; A.de Jong 6.52; L.Vlamings 6.33; B.Jonkers en R.v. Es 6.29; J.Schoonen 6.22; B.v. Zundert 6.20; J.Hoefnagels 6.14; v. Leeuwen 6.02.

Hinkstap: A.de Jong 14.54½; B.v. Zundert 13.10; L.Vlamings 12.78.

Hoog: L.Vlamings 1.80; Leyten 1.71½; v. Leeuwen 1.68; Obels en Hopmans 1.65.

Polshoog: R.v. Es 3,80; L.Vlamings 3.26; A.de Jong 3.20; Leyten 2.90.

Kogel: Roeken 12,83; Huyskens 12,42; J.Vlamings 11,82;
L.Vlamings 11.25;

Discus: Leyten 37,88; J.Vlamings 37,63; Hopmans 35,91; G.Mol
34,97; Huyskens 34,84.

Speer: L.Vlamings 42,49; J.Vlamings 42.49; Huyskens 40.82;

110 m. horden: L.Vlamings 15,3; J.Gobbens 17,1.

200 m. h.: L.Vlamings 25.0.

400 m. h.: L.Vlamings 54,6, J.Brans 63,4.

10-kamp: L.Vlamings 5318 pnt.

Dames (t/m 1960) 100 m.: C.Bolijn 12.3 (in Rotterdam 12.0);
I.de Jong en T.Meskers 12,6; Jeanne Heren 12,9; F.Minderhout
13.1; W.v. Zundert en R.Aarts 13,4.

200 m.; C.Bolijn 25,8 (Rotterdam 25.0); F.Minderhout 26,9;

800 M.; R.Aarts 2.39,0; G.de Witte 2.39,8.

Ver: C.Bolijn 5,61; T.Meskers 5,20; J.de Jong 5.12½;
F.Minderhout 4,82; W.v. Zundert 4,79; I.Roeken 4,78.

Hoog.: T.Aarts 1.42; S.Groothuizen, I.de Jong en T.Mol 1.40;
I.Roeken 1.35; Annie Schijvenaars 1.34,

Kogel: I.Roeken 12,93; T.Aarts 12,49; R.Aarts 10.74; J.Heeren
10.71; T.Mol 10.46.

Discus: I.Roeken 37,86; T.Aarts 37,44; R.Aarts 34,97;
G.de Witte 28,08.

Speer: T.Mol 30,90; A.Schijvenaars 27,79.

5-kamp: T.Aarts 1239 pnt.; T.Mol 1092 pnt.

VI A. MIDDEN/LANGE AFSTAND (1960 - HEDEN).

EPILOOG DER OUDEREN.

Tot nog toe heb ik de THORhistorie kunnen indelen in mooie partjes. Vanaf 1960 is dat veel moeilijker. Afwisselend treden dames en heren, technische en loopnummers naar voren. Daarom een andere indeling waarbij ik eerst de midden en lange afstand heren onder de loep zal nemen. Hier moest men het nog geruime tijd doen met de "oude" garde. Daartoe behoorde niet meer Kees Malipaard. Geschokt vernam het THORlegioen hoe Kees vlak voor Kerstmis 1959 betrokken raakte bij een auto ongeval en overleed zonder nog bij kennis gekomen te zijn. Altijd THORlid in hart en nieren en ondanks ongunstige omstandigheden na zijn verhuizing nog steeds in zijn sterke jaren. Mentaal voor niemand bang was hij ook lichamelijk erg sterk zoals hij bewees door zonder specifieke training daarvoor tot tweemaal toe clubkampioen te worden. Een tijdperk was voorbij. Na Deny Jansen kenden we enkele jongeren met inhoud, maar ze verlieten THOR al snel. Als eerste Koen v. Stralen, in 1960 als 1e jaars senior 400 m. in 50,9 en 800 m. 1.56,4. En uit Wouw Frans (Sooike) v.d. Boom die rond deze tijd indruk maakte als crosser. Hij schreef er heel wat op zijn naam en versloeg daar bij meermalen de crack-in-spé Michielsens uit Stabroek. Met 1.24,7 op de 600 m. was hij één van de snelste B-junioren uit zijn tijd. Door studie zou ook Sooike slechts enkele jaren actief zijn. Op de marathon betwistten Jac.Aanraad en Piet Kolmeyer elkaar de hegemonie, Piet Branse wordt onze eerste snelwandelaar (5e op de Ned.kamp. '60) en Piërrre v. Loon wordt een gevreesd super lange afstand loper, die op een 10 km. zelfs marathonkampioen Bleeker verslaat. Als 30-jarige begint Piërrre aan een werkelijk imponerende afsluiting van zijn loopbaan. Rond 1961/1962 zijn hij, Pau Bakker en Kees Mies aan elkaar gewaagd en ze zwepen elkaar op tot zeer sterke tijden (zie overzicht). In 1961 behalen ze op drie grote kampioenschapswedstrijden drie 2^e plaatsen: clubtitel crosskamp, club titel veldloopkamp (thans zijn de cross en veldloop kamp samengevoegd als zijnde resp. de ± 10 en de ± 5 km. cross) en de 4 x 1500 m, (in 16.41,4 met Jac. als 4^e loper). Op de 5000 m. Ned.kamp. zaten ze gedrieën allen bij de eerste tien! In 1962 loopt Kees zijn fabelachtige tijd van 1.25,58 op de 25 km ..

Als nieuwe leden zijn het vermelden waard, de erg snelle C-jongen Rini de Weert (Hoeven) en ook uit Hoeven Rini Marijnissen, die door Pau Bakker THOR binnengeleid werd. Even later komt uit Rucphen Peter v.d. Maas. Terug naar de senioren. Alleen het ontberen van een echte kopman als Roovers hield THOR van titels af. Die kopman komt nu maar de achterban verdwijnt; Perdaems en v. Loon zijn getrouwd en Kees Mies heeft zijn boerderij.

EEN NIEUWE KOPMAN.

December 1962. Felle sneeuwstormen bedekten ons land met een decimeters dikke sneeuwlaag. Visdonk was alleen te voet of langzaam rijdend per fiets bereikbaar. Om half één stond Van Reusel in de Beeklaan bij Pa Janse om het Malipaard crossparcours uit te gaan zetten. Zou men gaan of niet, per fiets of te voet, zou men niet voor niets komen? Na een half uur praten besloten ze niet te gaan, er zou toch niemand zijn. Wordt er plots om 2 uur gebeld, waar ze toch bleven? Op Visdonk stonden ze, 23 jongens en meisjes, dames en heren, gekomen tot uit Etten, Gastel en (mevr. Malipaard) uit Bergen. Op die dag werd Jac. v. Eekelen corsskampioen. Onder hoede van een trainer via de N.S. begint zijn doorbraak en Jac. maakt grote vorderingen; 800 m. 1.58,1, 1500 binnen de 4; 5000 m. 14,50; steeple 9,39.

1964 brengt hem twee 2^e plaatsen, nl. steeple en crosskamp (achter Snepvangers). Ver daarachter lopen Pierre v. Loon, Kees en Mart Mies en Joop v. Bastelaar, terwijl Peter v.d. Maas en Rini Marijnissen snel sterker gingen lopen.

1965 was voor Jac. het hoogtepunt. Op de steeple liep hij 9.02,8, op 0,6 sec. na de snelste tijd ooit door een Nederlander gelopen. Op dit nummer werd Jac. bovendien Ned.kampioen. Voorts op de crosskamp 2e, de 10 km. 3e.

Interessant was ook de 800 m. waar Ben v. Zundert nieuwe mogelijkheden vond en Rinus draaide als in zijn jonge jaren en op zijn 33e verjaardag zijn beste tijd liep (zie overzicht). Op de 3000 m. doorbrak Mart Mies de 9 min. Barrière.

Het was weer wel voor enkele jaren gedaan met titels. Niet met medailles want ook 1966 werd een goed jaar. Jac. op de 10 km. 3e, steeple 3e en in de crosskamp 5e. Wat tijden betreft stond hij op zijn hoogtepunt, waarbij hij moest erkennen dat ondanks alle training de records van Roovers onaangestast bleven. Op de nog langere afstand (uurloop) slaat Jac. een goed figuur.

Zoals Roovers, v. Loon en de Witte al hadden getoond, schenen ook nu weer de dertiger jaren (Jac. was nu 31) die der sterken te zijn. Maar ook het jongere spul roerde zich. Bij de junioren werd Marijnissen op de cross 4^e; 3000 m. 2^e; 1500 m. steeple 4^e en v.d. Maas op de 1500 4^e, de steeple 2^e. Ook hun tijden spreken duidelijke taal:

800 m. rond de 2.03; 1500 m. in ± 4.08; 3000 m. Rini 8.42,3; Peter 8.55,5;

1500 steeple Peter 4.23,4; Rini 4.29,2.

De bekende THORloopschool had weer twee paradepaardjes. Ook in de crossen zaten deze "leerlingen" van Jac. v. Eekelen steeds vooraan.

1967. Jac. wordt op de crosskamp 4^e. Rini en Peter zetten hun grote vorderingen bij hun overgang naar de senioren niet of nauwelijks voort. Bij de junioren staan inmiddels klaar Roel Vissers en vooral de nog C-junior Peter Havermans. Het belangwekkendste op loopgebied schijnt de THORcross te zijn.

In het verleden had THOR al heel wat reeksen wedstrijden georganiseerd; Parklaanestafette (t/m 1956), Dwars door Roosendaal (t/m 1945), in 1946 wordt de eerste cross georganiseerd als in de Verfraaiing met losse hekken en met de slootjes een veldloop wordt uitgezet. In 1948 volgt de 1^e Visdonkloop, een onderlinge bosloop die vanaf dan een open wedstrijd wordt, in 1959 naar het Vrouwenhof overgeplaatst wordt i.v.m. de betere bereikbaarheid (Vrouwenhofloop), maar die in 1961 weer als onderlinge cross terug naar Visdonk verhuisde en vanaf 1962 als de Kees Malipaardcross tot op heden als clubcrosskampioenschap werd voortgezet.

Toch bleef het idee van een open THORcross levend. Van 1962 t/m 1966 organiseerden de neven Kees en Mart Mies in Oud Gastel een THORcross, in 1966 begon ook in Roosendaal zelf een THORcross reeks.

Met de tijd meegaand werden hieraan ook prestatielopen verbonden, die de THORcross tot één der grootste van ons land maakten. In 1967 waren er maar liefst 1600 deelnemers, in 1968 waren het er al 2500 en dit aantal zou in de komende jaren tot zelfs een kleine 3500 stijgen.

1969. Met op de Ned.crosskamp Rini als 8e. Jac. 11e en Peter als 25e. Hiermee werd na 4 jaar door de lopers opnieuw goud behaald, want THOR was 1^e in de clubrangschikking. Rini en Peter bereiken thans hun beste prestaties (overzicht). Op de 5000 m. Ned.kamp. wordt Rini 4^e. Verder geen schokkende gebeurtenissen dit jaar. Roel Vissers komt voor het eerst binnen de 2 min., A-junior Ton v.d. Maas loopt een goede 800 in 2.00,0. B-jongen Havermans staat voor een opvallende opvolging borg terwijl we de naam van Ad Buys (Hoeven) tegenkomen.

GOEDE JUNIOREN, MAAR.....

Rini en Peter gingen om hun maatschappelijke positie denken, leverden nog wel goede prestaties, maar toch niet zodanig dat v. Eekelen de leidende positie niet kon heroveren. Het wachten was op de jongeren; Peter Havermans, de Rotterdammer Lex v. Someren, Ad Buys, Chris Wouters.

1971 wordt weer een goed (junior)jaar onder aanvoering van de krachtig gebouwde Havermans. In januari verbeterde Peter het Ned. indoorrecord 1500 m. tot 4.01,2, in februari tot 3.57,2.

In een onregelmatige race kwam Peter op de indoorkamp tot een 4^e plaats.

4^e ook op de crosskamp, maar met B-junior Chris Wouters, v. Someren en Ad de Kok als 15^e, 18^e en 28^e werd wel de clubtitel veroverd. Door het winnen van de 1500 m. junioren zorgde Peter in het baanseizoen voor een tweede Nederlandse titel. Op de estafetteloop wordt op de 4 x 800 m. zilver behaald door Henk, uit de bekende stal van v.d. Maas, v. Someren, Ton Klaassen en

Havermans in de grootste tijd van 8.03,9, een absoluut THORrecord.

De tijden, die Peter dit jaar liep spreken duidelijke taal:
800 m. 1,56,9, 3000 m. 8.38,4!

Ook op het lange afstandfront begint nieuw bloed te stromen. Maar ook even aandacht voor onze 2e snelwandelaar. Dat was Tonny Buyzen, die net zo vaak in Zwitserland zat als hier en die het 10 km. snelwandelrecord op 57.16 brengt. Bij de nieuwe leden was uit Oudenbosch Wim Maatjens die werd ontdekt op de THORcross, de kleine Ad Muys, weer één van die K.P.J.ers en door Rinus v. Aart terecht als super lange afstandman opgemerkt. De belangwekkendste atleet is evenwel Rom Jansen, eveneens uit Oudenbosch afkomstig en al vanaf de vijftiger jaren lid, hoewel hij nooit voor opvallende prestaties gezorgd had. Vaak behoorde hij tot de categorie der uitvallers, waarna Joop v. Bastelaar hem "publiek" eens uitmaakte voor "slappe". Welke mysterieuze krachten toen boven kwamen, is en blijft een mysterie. Het woord talent geeft daarvoor een niet voldoende verklaring. In 1971 liep hij de 10 km. in 33,05, op de uurloop 17.403 m. en dat was nog maar het begin. Voorts was er de veteraan Koos v. Oyen, nooit atletiek bedreven, maar voor het lange werk uit het goede hout gesneden.

1972. Als senior verbetert Peter nog enigszins zijn tijden, Ad Buys komt op de 3 km. binnen de 9. Grootste verrassing was echter Rom Jansen, die dit jaar het marathonrecord met meer dan een half uur verbeterde tot 2.32.41 en het 20 km. record van P.v. Loon (1.09.26) naar 1.08.09 bracht. Dit was des te opmerkelijker omdat Rom toch al 37 jaren telde.

1973. Goede tijden van vooral Chris Wouters (3000 m. 8.55,6) die ook 4^e werd bij de crosskamp jongens A.. Bij de junioren B werd Ad v. Minderhout op de 800 m. 2^e (2.01,0). Terwijl deze jongens onder Jac.v. Merode traiden, is de rest verzameld onder de hoede van Rinus de Witte en (momenteel) Rini Marijnissen. Deze wedstrijdathleten zijn geen topathleten, maar gaan vooral op de langere afstanden goed mee. Naast Jansen, Muys en Maatjens beginnen daartoe ook te behoren Mart Bruyns (nog een K.P.J.-er) en, als aspirantenproduct, René de Kok die zich dank zij een goede techniek tot een behoorlijk steeple-loper zou ontpoppen. Maar het is vooral de zelf zijn weg zoekende Ad Buys, die in een grootse uurloop de 18 km. overschrijdt. Het was zijn laatste wedstrijd voor THOR (studie) maar lopen doet Ad nog steeds met op de 10 km. al een tijd van 29,50. Vermeld mag ook worden hoe de THORcross inmiddels uitgegroeid is tot een deelname van zo'n 3500 deelnemers!

1974 e.v.. Met onze marathonlopers begint men al aardig rekening te houden. Ad Muys plukt de vruchten van zijn vele training, bij de fitheidsleden wordt de stille maar erg sympathieke Piet Veraart uit Wouw ontdekt. Op de Ned.kamp

marathon eindigt hij meteen als 12^e! Het komende jaar zou Piet op tragische wijze komen te overlijden. Op nationale successen hoefden de lopers niet meer te rekenen nu ook Havermans ging verhuizen en Chris Wouters ging studeren en al naar gelang trainde. Resteert een hechte groep harde werkers zoals boven al genoemd (Muys, Maatjes, de Kok, opnieuw Marijnissen, van tijd tot tijd Wouters, de fitheidsontdekking Marcel de Kievith) die hier en daar hun tijden nog wel kunnen en zullen verbeteren.

Apart genoemd mag worden Rom Jansen, die als veteraan nog steeds (veel) harder gaat. Op zijn erelijst staat tot op heden:

1975; 10^e op de marathonkamp; 1976: 25 km. kamp 2^e veteraan (bij de veteranen van 50-60 jaar werd ook Koos v. Oyen 2^e!) en afgevaardigde naar de officiële wereldkampioenschappen in Engeland waar Rom 9^e werd en daardoor een belangrijk aandeel had in de 2^e plaats van Nederland in de landenrangschikking veteranen cross-kamp 1976.

Via de senioren naar de junioren, waar enkele snelle jongeren klaar stonden; de A-jongens Tonny Trommelen, als B-junior tot de beste 3000 m. lopers behorend en op de crosskamp (1975) 4^e en Goof v. Kalmthout (op de 800 m. binnen de 2) en de B-junior Jan v. Antwerpen (800 m. reeds in 1.59,9), Helaas zijn de twee eerstgenoemden alweer afgevallen.

Beste prestaties 1960 - 1976:

800 m. v. Zundert 1.56,1; v. Stralen, de Witte, Havermans 1.56,4, Vissers 1.56,9, v. Eekelen 1.58,1, F.v.d. Boom 1.58,6, v. Kalmthout 1.59,4, v.d. Maas 1.59,5, Rob v. Mechelen 1,59,6, v. Antwerpen 1.59,9, Wouters 2.00,0; Marijnissen 2.00,7; Trommelen 2.00,8; v. Minderhout 2.01,0; v. Someren 2.01,2; IJzerman 2.01,4; Cees v.d. Aerssen 2.01,6.

1500 m.: Havermans 3.57,2; v. Eekelen 3.58,0; v.d. Maas 3.59,2; Marijnissen 4.02,7; Wouters 4.02,9; de Witte 4.04; Trommelen 4.04,8; Buys 4.04,9; M.Mies 4.05,4; Bakker 4.05,6; Vissers 4.06,1; v. Someren 4.09,1; de Kok 4.10,2; C.v. Stralen 4.10,8; v. Minderhout en Bruyns 4.13,2.

3000 m.: v. Eekelen 8.30,3; Marijnissen 8.33,6; Havermans 8.37,8; Wouters 8.42,0; v. Loon 8.45,1; Bakker 8.47,4; K.Mies 8.48,4; v.d. Maas 8.49,8; Buys 8.51,5; Bruyns 8.51,8; Trommelen 8.52; de Kok 8.57,8; M.Mies 8.59,1; Maatjens 9.00,1; de Kievith 9.02,8; Jansen 9.08,8.

3000 steeple: v. Eekelen 9.02,8; de Kok 9.43,0; Kees Mies 9.47,6; Bakker 9.53,6; Marijnissen 9.54,2; v.d. Maas 9.54,5; Bruyns 10.06; v. Bastelaar 10.17,8.

5000 m.: v. Eekelen 14.45; Marijnissen 14.48,2; v. Loon 14.58,2; C.Mies 15.07,7; Bakker 15.08,8; Wouters 15.13,4; de Kok 15.28,6; Maatjens 15.29,6; Jansen 15.35,9; v.d. Maas 15.42,0; Buys 15.51; Bruyns 15.51,8.

10 km.: v. Eekelen 30.59,8; v. Loon 31.51,6, Jansen 32.10,1; Maatjens 32.27,6; Marijnissen 32.50; Muys 32,56,2; de Kok 32.57,9; K.Mies 33,10; Bruyns 33,59; R.de Witte 34.19; Ad v.d. Maas 34.41,

10 EM: Buys 52.45; Jansen 53,03; Maatjens 53.05; Muys 53.35; Marijnissen 53.42; v. Eekelen 55.27; Bruyns 55.25; de Kok 55.34; Heijmans 56.37 de Kievith 57.08.

Marathon: Janse 2.32.41; Muys 2.32,48; de Kievith 2.37.03(in 1977); Veraart 2.39,0; R.de Kok 2.47.21; Frans Bierbooms (begonnen als trimmer} 2.47,53; Marijnissen 2.48,49; Jan van Rijsbergen (ook al ex-trimmer) 2.56,59; J.v. Eekelen 2.59.02; Bruyns 2.59,13; Toon v. Kalmthout (oud-trimmer) 2.59.14; Rien Heijnen (idem) 3.02.44; R.de Witte 3,02.54; Cees Ros (idem) 3.03,04; v. Oyen 3.06.04; Kolmeijer ± 3.06

Uurloop: Buys 18.259; Jansen 18.072; Maatjens 17.794; v. Eekelen 17.619; Marijnissen 17.603; Bruyns 17.391; de Kok 17.341; Muys 17.320; de Kievith 16.859.

20 km. snelwandelen: P.Brans 2.03,05.

VI B. SPRINT EN TECHNISCHE NUMMERS.

DE EERSTE OPLEVING.

Nu de successen uit de vijftiger jaren minder werden, werd het vele werk voor Pa Janse teveel vooral toen de wintertrainingen nauwelijks meer bezocht werden.

Het bestuur werd verweten dat er van haar te weinig uitging, nieuwe leden werden slecht opgevangen, er werden voorstellen gedaan (buitenlandse wedstrijd, bezoeken van trainingsweekends.....) waar nimmer iets van doorging.

De ommekeer komt in 1962. Zoals dat al eens eerder gebeurde, gaan wat actieve leden Pa Janse bij de trainingen assisteren, zodat deze zich kan terugtrekken. Rinus de Witte leidt de afstandlopers, Toos Meskers en later Toos Aarts de dames, Rinus Schiffer de indoortrainingen en technische nummers bij de heren.

Ben v. Zundert hield dan de sprinters bij elkaar. Vooral de komst van Schiffer was een geschenk uit de hemel. In zijn Amsterdamse jeugdperiode beoefende hij serieus de atletiek en stond vaak in de Nederlandse jeugdploeg. De mogelijkheden die hij bij AAC had, waren hier onbekend. Zo drong Rinus bijv. aan op gewichtstraining maar in THOR zag men dat nog niet zitten. Er waren ook andere problemen. Zowel bij dames als bij heren waren de leeftijdsverschillen te groot. Van C-junior tot en met senior, het trainde allemaal samen. Adri de Witte nam de junioren bij de buitentrainingen toen over, maar het bleef een erg labiele organisatie die overigens weinig verschilde met die tijdens de vijftiger jaren.

Dat toch zulke goede resultaten geboekt werden, pleit voor het kunnen van de atleten, die THOR had. Voor de uitschieters waren er nu wel centrale trainingen, die in de regio plaats vonden. Waar men deze jaren ook goed in was, was het organiseren van nevenactiviteiten. Trips in het duister, Sinterklaasavondjes en oriëntatielopen vormden sfeervolle hoogtepunten, die beslist veel aan de clubbinding bijgedragen hebben.

Eén vrij grote groep jongeren komt vrij plots tot opvallende prestaties op de sprint en de technische nummers. We pakken de draad op bij 1959. Via het Norbertus kwamen toen vele jongeren in THOR: Kees Goverde en Henk Huysmans uit Zevenbergen, Frans v. Boven, de zeer begaafde maar weinig trainende hoogspringer, Theo v. Nassau en Jac.v. Merode, die van de aspiranten overkwamen.

Ned.estafette-kamp: op de 4 x 300 m. junioren werden C.v. Stralen; v. Nassau; Corrie Mathijssen en Koos de Klerk 3^e. Hun tijd van 2.32,8 betekende een grote verbetering van het clubrecord. Ondanks slechte wissels ging ook de 4 x 100 m. als 3^e voorbij (46.7).

1960. Als B-junior sprong Theo v. Nassau 6.48. Op de jeugdkamp. wordt hij 2^e en dat terwijl men toen de scheidingskampioenschappen junioren A en junioren B nog niet kende! Frans v. Boven, ook B-junior, springt met 1.75 over zijn eigen lengte, Kees Goverde en Jac.v. Merode behoren tot de beste junioren op resp. ver (6.60) en speer (51.71).

1961 brengt successen op de seniorenkamp.: Goverde op ver 2^e; op de B-kamp. wordt v. Merode met de speer 1^e; v. Zundert op hinkstap 1^e, op de 100 en 200 m. 2^e.

1962. Goverde doorbreekt op verspringen de magische 7-meter grens en hij zou dat nog vele malen doen. Het is ook het jaar waarin Schiffer lid wordt en we Kees v. Meel ontmoeten, een sterke C-jongen met vele mogelijkheden.

Enkele andere wapenfeiten uit 1962: de heren NKS-kampioen, 2^e in de zuidelijke competitie.

Ned.kamp.: Willy Willems, op de 400 m. met 49,5 tot de snelsten op dit nummer, wordt 4^e.

Willy maakt ook deel uit van de Nederlandse ploeg, die dit jaar het Nederlandse record 4 x 400 m. verbeterde.

Op de estafette kamp. worden v. Nassau, Goverde, v. Zundert en Willems 3^e (3.25,6).

Kees v. Meel eindigt op de meerkampkamp. junioren eveneens als 3^e.

Ben v. Zundert drong door tot de top met op de 100 m. 10,8; 200 m. 22,1 en 400 m. 50,7.

Eindelijk wordt de 4 x 100 m. tijd van v. Osta c.s. verbeterd tot 45,4. Deze resultaten, samen met die op de midden/ lange afstand, waren dusdanig dat weer gedacht ging worden aan deelname aan de strijd om de P.H.-beker. Het zomerseizoen werd gevolgd door de door Schiffer verzorgde indoortraining, die opviel door zijn variatie, en waar serieus gewerkt werd en waar ook de technische atleten wat aan hadden.

1963/1964. Er volgt een grote toeloop nieuwe leden, die veelal jarenlang lid bleven. Onder hen opnieuw vele Norbertus-leerlingen. Onder de nieuwelingen Paul v. Gool en Henk Huysmans II uit Zevenbergen, Leo Nieuwlaat, Rob v Mechelen (momenteel opnieuw actief), Jan v. Overveld, de Jonge Boer Jan Braat, Rein Swint die overal op in te zetten was, Piet Scheepers, Ad Havermans, Jan Roovers. Zij vormden met de al eerder genoemde atleten een vrij hechte groep. Inmiddels overbrugt Schiffer afstanden die men hier nog nooit gezien had. In 1964 is het zover dat weer deelgenomen wordt aan de competitie, die nu anders en landelijk opgezet is.

THOR was ingedeeld in wat nu de 1^e klas is, maar bengelde wel achteraan. Op de voorgrond traden behalve Schiffer (discus 44,37, kogelslingeren 42,62) v. Merode (speer 55,85), Goverde die weinig trainend op de Ned.kamp. toch 4^e wordt op verspringen (7.10) en de snel opkomende v. Meel.

1965. In zijn laatste juniorenjaar bereikt Kees zijn top. Op de jeugdkamp. 10-kamp wordt hij 3^e, op verspringen 5^e. Naast 11,2 op de 100; 15,7 op 110 horden, 1.70 hoog; 40,97 met de (junioren)discus enz. werd Kees onze tweede 7-meter springer. Schiffer reikt op kogelslingeren (op de Ned.kamp. 5^e) over de 45 m. en kogelstoten wederom ruim over de 13 m.. Jac. v. Merode doorbrak met de speer de 60 m. grens. Pas lid verrast Jan Braat, zonder over enige techniek te beschikken, met een 13,89 m. hinkstapsprong en een 2.90 m. sprong met de polsstok. In de zuidelijke competitie werd het een 1^e plaats, vóór P.S.V., in de landelijke een 8^e.

1966. Veel pech in de (enige) competitiewedstrijd, waar Rinus de Witte op de 800 m. viel, een paar spikepunten in de kuitspier kreeg, maar toch de wedstrijd uitstompeelde alvorens op de operatiekamer in het ziekenhuis terecht te komen. Met 18.002 pnt. toch een 7^e plaats. De sprint blijft de sterke zijde. In Corrie Mathijssen ontmoeten we een goede 400 m. looper. Goverde (100 m. - 10.9), v. Nassau, v. Zundert en v. Merode brengen de 4 x 100 m. tijd op 43,7. Jac.v. Merode, hard trainend, waagt zich tevens op de 10-kamp en op de Ned.kamp. wordt hij met 6186 pnt. 7^e. Inmiddels dient zich bij de B-jongens John IJzerman aan, ook iemand met vele mogelijkheden. De grote groep genoemde junioren begint langzamerhand de seniorleeftijd te bereiken, een deel van hen begint een voortgezette studie, blijft nog wel een aantal jaren lid, maar doet het rustig aan en komt alleen incidenteel (competitie en onderlinge wedstrijden) in actie. Anderen verdwijnen, een volgende (kleine) groep is nog altijd actief, Bij velen van hen bestaat nog altijd een diepe belangstelling voor het clubgebeuren, waaruit blijkt dat THOR voor hen iets betekend heeft.

Bij de junioren B wordt Wim Kokke uit Gastel de opvolger van John IJzerman, die zich snel naar boven aan het werken is. Voor het eerst gaat ook de juniorencompetitie van start. Het THOR-optreden hierin is geen succes. Zowel bij de heren als bij de jongens ontbreken op te vele nummers een goede 2^e man, nummers als horden, polshoog en hinkstap blijven een onderontwikkeld gebied. Zo ging de ervaring tijdens de eerste helft van de jaren 1960 voorbij.

SAMENSPEL TUSSEN TRIM EN ATLETIEKSPOORT.

Veel was al veranderd vergeleken met 10 jaar terug toen de technische nummers bepaald werden door atleten, afkomstig uit andere verenigingen. Veel moest en zou er nog veranderen om de technische nummers een volwaardige plaats te geven. De competitie deelname was daarbij erg belangrijk want juist hiër werden de tekorten zichtbaar. Maar nieuwe plannen kosten geld. Pa Janse verdiende in zijn eentje fikse bedragen door het ophalen van de toto. Veel nieuw materiaal kon hierdoor

aangekocht worden. Eind 1967 werd besloten de trainers vergoedingen te geven. Ook buiten de trainingen werd door de trainers menig uurtje aan THOR besteed om van de nu komende generatie een hechte eenheid te smeden. Het gevolg was een reeks fantastische weekendkamps (op de fiets naar Renesse), gezellige fuiven, play-ins met niet-atletiek activiteiten zoals zwemmen, fietsen, tafeltennis enz.. Het was alweer Pa Janse, die al jaren eerder de mogelijkheden tot financiering had gezien; de oprichting van een knookjesafdeling, geheel aansluitend op de heersende fitheidspropaganda die toen op gang kwam. Na veel bedenkingen ging eindelijk op 26 november 1967 de herentrimgroep van start. Vooral Ben v. Zundert en Pi  re v. Loon droegen als eerste trainers bij tot het grandioze succes van dit initiatief. Anderzijds werden de atletencontributies snel aangetast. Van f 1,25 in 1962 (in 1927 was dat f 1.--!), tot f 2.-- in 1969, f 4.-- in 1971; f 6.-- in 1974 en f 8.-- in 1976.

Inmiddels had 1968 voor een nieuw bestuur gezorgd. Enerzijds was de oude vertrouwde bestuurskern zo lange tijd en zo intens bij het clubgebeuren betrokken geweest dat een afscheid zwaar zou vallen. Aan de andere kant was in de loop der jaren de onderlinge verstandhouding steeds meer aangepast. In een tijd waarin het maatschappelijk leven snel veranderde en met zijn tendenzen naar democratisering en inspraak een steeds dynamischer aanpak vereiste vond het afscheid plaats. Daarom kon het voorkomen dat de wijze waarop het afscheid van deze werkers, die toch alles belangeloos deden, plaatsvond, niemand bevrediging schonk. Bij deze bestuurscrisis trad het voltallige bestuur af.

In stilte verdwenen ze; Louis Clerx, 2 jaar penningmeester en 20 jaar voorzitter, die enerzijds THOR met straffe hand regeerde, anderzijds een trouw en energiek leider was, die als speaker eens Piet v. Leeuwen one minute 65 hoog liet springen, momenteel voorzitter van De Gildezonen en nog steeds het THORspeldje met trots dragend, Johan v. Reusel, 5 jaar commissaris, 33 jaar secretaris wiens werkklust niet hoog genoeg geacht kan worden. Elk vrij uurtje was voor THOR en het afscheid was dan ook een pijnlijke ervaring.

Tot het groepje werkers behoorde ook Ad de Witte, 14 jaar bestuurslid en nog steeds volop actief als wedstrijdsecretaris en verenigingsdrukker..... Dan de grote opponent, Piet Janse, vanaf 1942 bestuurslid. Eerst 7 jaar als trainer zijnde, daarna 19 jaar als penningmeester. In 1968 werd hij voor een jaar voorzitter om de nieuwe ploeg in te werken. Piet, die uiteindelijk de atletiek binnen THOR goed op poten gezet heeft en tot op heden zeer actief. Al fietsend verdient hij nog jaarlijks duizenden guldens (toto) voor THOR. Binnen de KNAU vervulde hij menige functie en talloos zijn de onderscheidingen; KNAU-erekruis (1940; P.P.-periode, erelid Pro Patria), kolonel Thompsonbeker (1943), lid van verdienste

(1960), KNAU-erelid (1972) en opgenomen in de Orde van Oranje-Nassau (1970). Een nieuwe tijd stond voor ons. Uit de trimkringen kwamen ook steeds meer kaderleden voort; jury en bestuursleden, tezamen met de meer (atletiek) ervaren oud-atleten een goed lopend geheel vormend.

Het veldwerk.

1968. Schiffer, v. Merode, v. Meel en v. Zundert zijnde de oude kurken waarop de club nog drijft. Schiffer die op een privéterrein een kogelslingerring heeft aangelegd, wordt op de NK op dit nummer zelfs 4e. Nieuwlaat, Ad Havermans, v. Mechelen, Scheepers, v. Boven en Roovers vormen de brug naar een nieuwe groep jongens die klaar staat om de lege plaatsen in te nemen.

Allereerst John IJzerman, die zijn juniorentijd afsloot met een 2^e plaats op de 10-kamp. (5995 pnt.). Polsstokspringen was nog altijd een vrijwel onbeoefend nummer, maar John en vooral de uit Hoeven afkomstige KPJ-er Kees Matthijssen zouden daar spoedig verandering in brengen. Een gevraagde glasfiberstok wordt van verenigingszijde (nog) niet aangekocht. Zij moeten eerst de techniek maar eens onder de knie krijgen. Onder elkaar bekostigen de polsstokspringers een eigen glasvezelstok. Als jongeren waren daar Wim Hokke (Gastel), Rob Battes, Ton Klaassen, Ed IJzerman, Henk Nachtegaal en de springers Jean Paul Balleur en Gert v.d. Hil die beiden vroegtijdig afvielen.

1969. Opnieuw belangrijke veranderingen. De trimafdeling loopt zo goed dat op 1 januari een damesafdeling toegevoegd wordt. De mensen, die Schiffer bij het trainen assisteerden hielden er langzamerhand mee op en het wordt weer sukkelen.

Daarop bood Jac.v. Merode aan om alles goed op poten te zetten. Er zouden verschillende apparaten door de leden zelf vervaardigd gaan worden zoals een discusskooi en een prima functionerende polsstok-springinstallatie. Jac. had in de loop der jaren allerlei literatuur doorgewerkt en de voorbereiding der trainingen en verdieping in de atletiekonderdelen kostten hem zeker zoveel tijd als het geven van de trainingen zelf. Het ging ten koste van andere bezigheden en in Jacs visie moest dat gecompenseerd worden. Voor menig bestuurslid werd hij hierdoor een omstreden figuur. De trainingsvergoedingen stijgen van ± f 2.300.-- in 1968 tot f 4.850.-- in 1969. Jac. weet voor THOR ook beslag te leggen op halters en gewichten en een gewichtstraining gaat van start. Omdat er weinig actieve leden op de technische nummers over zijn, kan hij beginnen aan de basis, d.w.z. de junioren, hiervoor genoemd en waarbij zich ook Olaf Constandse, Wim Huige, Cock v. Meer, Fred Knol, Ad v.d. Sluis e.a. voegen. Op de NKS-kampioenschappen worden de junioren meteen al 1^e.

Competitie En Kampioenen.

Als leraar is Jac. druk doende leden te werven, eerst op de LTS, later onder de Norbertijnen. En we komen ze tegen. Uit Hoeven, Obe Brandsma en Jan Matthijssen, broer van Kees die zich met de training en begeleiding van de polsstokspringers zou gaan bezig houden, voorts Jan Mol, Kees Schrauwen, in 1972 Rob de Mooy, Peter Christianen, Jos v.d. Berg, Jac. Uitdenboogaard, in 1973 Jos Vroegrijk en Frank Hellendoorn, die voortkwamen uit de al jarenlang op zo'n voortreffelijke wijze door Joop v. Bastelaar geleide (jongste) jeugdafdeling, maar die beiden snel afvielen, Francois Stoop, Kees Meesters en John Hareygers, in 1974 Leo Houtekamer, Peter Godschalk en Peter v. Leeuwen zoon van hoogspringer Piet v. Leeuwen en die als B-junior ook van de v. Bostelaars groep overkwam, evenals de werper Jacco v. Gastel in 1976.

1970. Van de komende opgang geeft de finaleplaats in de herencompetitie blijk. Op de estafettekamp. verbeteren Goverde, Kokke (met rugwind beiden 10,8 op de 100 m. dit jaar), v. Merode en IJzerman kort achter elkaar de clubrecords 4 x 100 m. (43,5) en de 4 x 200 m. (1.31,7).

1971. Het clublokaal op Visdonk komt klaar en als belangrijk advies en overlegorgaan ontstond de Trainersraad. Het zijn de jaren van de weekendkampen, in het clubblad wordt veel over training en trainingsprogramma's geschreven, in "De Leede" komt het tot indoorwedstrijdjes en de looppupillen van Jac met Peter Havermans als kopman boeken successen.

De verjonging van het actieve front zet zich voort. Schiffer moet op medische gronden met atletiek stoppen en ook v. Meel en Goverde komen nauwelijks meer op wedstrijden uit. Van de ouderen zit alleen trainer Jac. nog altijd in de lift met op de 10 kamp een 5^e plaats (dit jaar 6655 pnt.) terwijl ook IJzerman op dit nummer met 6500 pnt. snel vooruit gaat. De glasfiberstok werpt zijn vruchten af. Vier man overschrijden de 3 meter, met bovenaan John IJzerman met 3.81 m.. Bij de junioren wordt voorts nog twee maal zilver behaald: Ton Klaassen wordt op de indoorkamp. 400 m. jongens A 2^e in 51,6 en de jeugd ploeg wordt achter AAC 2^e in de competitie. Wie dat niet meer meemaakte was de hardwerkende Rinus de Graaf die door een hartaanval onverwachts overleed.

1972 1 x.

Nieuwe medailles bij de jongens B: indoor 60 m, Schrauwen 3^e, Mol 6^e,
baankamp. 100 m. Schrauwen 3^e, Mol 4^e,
polshoog. Olav Constandse (dit jaar 3.60) 2^e.
Juniorencompetitie 3^e.

De verjonging begint ook in de senioren ploeg door te werken en in de finale wordt het een 4^e plaats.

Bij de heren overwint John IJzerman met de polsstok de 4 meter. De 31-jarige Jac v. Merode zorgt na 15 jaar weer voor een kampioenschap op een technisch nummer. Onder slechte omstandigheden is de door training geharde Jac een groots winnaar. Wederom verbeterde hij een aantal clubrecords; 110 m. horden 15,4; 400 m. horden 56.0; 10-kamp 6792 pnt.. Op Dit laatste volgde John met 6704 pnt..

1973 2 x.

Medailles van junioren B:

Frank Hellendoorn op polshoog 3^e.

Junioren A: op de estafette kamp. worden Ed IJzerman, Jan Mol, Kees Schrauwen en Jos Vroegrijk kampioen (45.1!)

De tweede jeugdkampioen was Ed IJzerman die met 14.03 het hinkstapspringen won. Het was John IJzerman die dit nummer zeer deskundig en bijna wetenschappelijk begeleidde. Voorts werd Constandse 2e op polshoog, een nummer waarop Kees Matthijssen zich als trainer helemaal voor inzette, en tot slot op kogelslingeren John Hareygers 2e.

In de breedte groeit het al evenzeer, zoals blijkt uit de competitieresultaten. De junioren worden achter AAC 2e. Hun puntenaantal is het op één na hoogste, ooit door een juniorenploeg behaald. Het hoogste puntenaantal is uiteraard van AAC zelf. Bij de heren werd THOR na een spannende finale 3e met 7 punten achterstand op nr. 2 en 9 pnt. voorsprong op nr. 4. Het betekende promotie naar de hoofdklasse.

1974 2 x.

Het jaar begint met de nodige bedenkingen, Op de wintertrainingen geven de technici maar matig acte de présence, Jac zelf ziet dan een hoofdklasseploeg, waarvoor meer atleten nodig zijn, niet zitten terwijl zijn nieuwe financiële verlangens het bestuur te ver gaan. Jac neemt (voorlopig) als trainer afscheid.

Naast IJzerman en Matthijssen komt Kees v. Meel naar voren als trainer. In 1974 werd ook begonnen met de gemengde training op de technische nummers, in 1974 ook begon de Red Band op te treden als sponsor. Door alle pessimisme geprikkeld, veroverden de heren in de hoofdklasse een prachtige 7^e plaats, de junioren werden wederom 2^e.

De THOR heren/jongens hadden bewezen tot de besten van ons land te behoren, ondanks training op een afgekeurde baan met gebrekkige accommodatie; een polsstokinstallatie en een werpkooi waren van eigen fabrikaat evenals de steeplebalk voor de verspringbak. Rubber transportbanden vormden de aanloop voor verspringen, het onkruid schoot tussen de sintels op. Deze competitieresultaten waren een troef in de handen van het bestuur waarvan de als trimmer begonnen Piet Lofvers voorzitter was en nog steeds is. Talloze uren werden besteed in deze zaak die al zo'n 12 jaar speelde. Besprekingen met

o.a. de Red Band en gemeente met als resultaat dat in 1976 een splinternieuwe kunststofbaan in gebruik genomen kon worden.

Individueel werden er 2 eerste en 7 tweede plaatsen behaald.
Junioren B: François Stoop 2^e op ver (6.24) en 2^e op hinkstap dit jaar 13.60), Jos Vroegrijk 2^e op de 100 m. (dit jaar 11,5).
Junioren A: indoor 60 m.. Kees Schrauwen 3^e, Kees Meesters op hoogspringen indoor 3^e op de baankamp. 2^e waarbij hij doordringt tot het selecte groepje der 2 meter springers, Olav Constandse op polshoog indoor 2^e, op de baan wordt hij met 4,20 m. kampioen terwijl Jan Mol 3^e wordt. John Hareygers kampioen op kogelslingeren, 200 m. Leo Houtekamer 3^e.
Heren: Ed IJzerman met 14.61 2^e op hinkstap, Jac v. Merode 2^e op speerwerpen.

1975 7 x.

Jongens C: speerwerpen Jacco v. Gastel 2^e.
Jongens B: hinkstap, Peter v. Leeuwen 1^e (dit jaar 13.45 naast verspringen met 6.56 m.).
Jongens A: indoor hoog Kees Meesters 1^e (2.07), hinkstap, François Stoop zowel indoor als op de baan kampioen, Leo Houtekamer op 100 en 200 m. 1^e.
Heren: Ed IJzerman kampioen op hinkstap indoor (14.67 m.), op de baan 2^e. Op de hinkstap werden dus 4 titels behaald, terwijl ook Houtekamer op de diverse sprintnummers het zo goed doet (zie bestenlijst).

1976 1 x.

Onder slechte en versnipperde trainingsmogelijkheden i.v.m. de renovatie van het sportpark werden toch weer goede resultaten geboekt.

Jongens A: hinkstap François Stoop 1^e, Peter van Leeuwen 2^e, Bij de senioren werden ze resp. 4^e en 5^e. En verspringen Peter 2^e.

Bij de heren vielen John IJzerman, Olav Constandse en Kees Meesters net buiten de medailles maar ze bewezen toch tot de vaderlandse top te behoren. In de competitie stonden de heren na de eerste wedstrijd zowaar 2^e en uiteindelijk waren ze als 4^e gerechtigd aan de finale deel te nemen. Helaas strooide de NKS roet in het eten.

Ongunstig.

Op eigen kracht heeft THOR veel bereikt. Op het gebied van atletiek ligt Roosendaal geografisch ongunstig. De vooruitgang op atletiekgebied kwam steeds vanuit het westen van ons land maar om een goed allround "Hollandse" trainer te contracteren voor bijv. een avond per week kon 10 jaar geleden niet vanwege de hoge reiskosten- en trainingsvergoedingen. Alleen deelname aan centrale, districts en regionale trainingen doorbreken de

beperkende clubgrenzen. En in het crossseizoen speelde België een zeker zo belangrijke rol als Nederland. Wat de Hollandse clubs nog meer voor hadden was (en is) de enorme bevolkingsopeenhoping van de Randstad, terwijl Roosendaal met zijn thans ruim 50.000 inwoners slechts beperkte mogelijkheden biedt.

Ook de grote wedstrijden vonden meestal plaats in dat westelijke stukje boven de Moerdijk. Toch lukte het THOR, dank zij trainers als Piet Janse, Jac v. Merode en bij de dames Ine v. Zundert-v. Merode om mede een leidende rol te spelen bij het doorbreken van het monopolie van N.- en Z.Holland en Utrecht. Nu sinds een aantal jaren een grote mate van gelijkschakeling bereikt is, doet zich een ander ongunstig verschijnsel gelden. Sociaal gezien vinden alle rangen en standen binnen THOR hun plaats. Het aantal manlijke kernleden dat een hogere beroepsopleiding volgt (volgde) is echter vrij aanzienlijk. Omdat de studie en beroepsmogelijkheden in de eigen plaats beperkt is, vertrekken er meer leden dan er van andere clubs bijkomen. Bijv. Kokke, Havermans, Huige en Ruys vormden voor andere verenigingen een welkome aanwinst. Ondanks het nog altijd chronisch tekort aan werpers en stoters is THOR nog altijd springlevend, draait mee met de besten, ziet de toekomst hoopvol tegemoet en doet alles om "bij" te blijven.

De resultaten op de technische en sprintnummers van 1960 t/m 1976:

100 m Houtekamer (met rugwind 10.6); Goverde (R.W. 10,8); v. Zundert (id.); Kokke (id.) allen 10,9; van Merode en Battes 11.0; Rademakers 11.1; Roovers, van Meel en E.IJzerman 11.2; v. Nassau, v. Overveld, Huysmans en Schrauwen 11.3, Willems en Hontelé 11.4 (6 man met 11,5),

200 m Houtekamer 22.0; v. Zundert 22,1; Goverde 22,3; Rademakers 22,4; Battes 22,9; Klaassen 23.0; v. Merode, v. Meer en E.IJzerman 23,1; v. Nassau 23,2; Kokke 23,3; J.IJzerman 23,6; v. Meel 23,8; Huysmans en Adri Koevoets 23,9; v. Overveld 24,0.

400 m Willems 49,5, Houtekamer 49,7; v. Zundert 50,3; Klaassen 50,9; v. Nassau en C.v. Stralen 51,4; v. Merode en J.IJzerman 51,5; Scheepers en Vissers 51,7; C.Mathijssen en v. Mechelen 51,8; v. Meer 51,9, Uitdenboogaard 52.3; Kokke 52,8; Huysmans 53,5; P.Havermans 53,9.

110 horden v. Merode 15,4, J.IJzerman 15,5; v. Meel en Nagtegaal 15,7; v. Gool en E.IJzerman 16,6; Constandse 17.0.

200 horden v. Meel 26,3; Hontelé 27.0; v. Gool 27,3; v. Merode 27,5; C.Mathijssen 28,0; Gobbens 28,2; van Nassau 28,6.

400 horden J.IJzerman 55.0; v. Merode 56.0; Nagtegaal 58.0; Gobbens 59.4; v. Someren 59,6.

hoog Meesters 2.07; E.IJzerman en Stoop 1.90; J IJzerman 1.86; Brandsma 1.85; v. Merode 1.83; Constandse en v. Leeuwen 1.80; v. Boven 1.77½; A.Havermans; Huige; v.Meel en Poirot 1.75.

ver Goverde 7,14 (R.W. 7.19); v. Meel 6.99 (R.W. 7.00); v. Leeuwen 6,89; E.IJzerman 6.81; Stoop 6.73; Huysmans 6.69; v. Merode 6.56; Nieuwlaat 6.54; v. Nassau 6.49; Meesters 6.44; J.IJzerman en Schrauwen 6.40; Constandse 6.37; Roovers 6.35; Rademakers 6.25; Kokke 6.14; v. Stralen 6.13; v. Gool en Balleur 6.08; J.Matthijssen 6.03.

polshoog Constandse 4.40; J.IJzerman 4.10; J.Mol 3.90; J.Mathijssen 3.70; v. Merode 3 40; v.d. Berg 3.30; Hellendoorn 3.10; E.IJzerman en Ad Buyk 3.00; Braat en Schrauwen 2.90.

hinkstap E.IJzerman 14.61; v, Leeuwen 14.37 (indoor); Stoop 14.22 (R.W. 14,27); Braat 13.89; v. Zundert 13.38; Constandse 12.82; Schrauwen 12.59; v. Nassau 12.47; K.Matthijssen 12.00.

kogel Schiffer 13.72; Jac Vreeke en v. Merode 12.84; Roovers 12.66; J.IJzerman 12.25; Hontelé 11.55; v. Meel 11.52; A.Konings 11.45; A.Havermans 11.15.

discus Schiffer 46,89; J.IJzerman 40.02; v. Merode 38.18; v. Meel 37.14; J.Matthijssen 36.46; K.Matthijssen 35.32; Schrauwen 34,78; A.Havermans 34.16; A.Konings 33.93.

Speer v. Merode 65,64; J.IJzerman 59,26; Schiffer 53,24; A.Havermans 51.48; Constandse 51.40; v. Meel 49.22; Hareygers 47,90; Nieuwlaat 47,76; Swint 46.56; v. Someren 45,34; Ad v.d. Sluis 44.68; Meesters 44.40; Huysmans 44.08; Rob de Mooy 43.96; v. Gool 40.78; Knol 40.64; Balleur 40.14.

kogelslingeren Schiffer 47.18; Hareygers 41.28; Godschalk 38.68.

10 kamp v. Merode 6792; J.IJzerman 6776; Constandse 5888; E.IJzerman 5692; J.Mathijssen 5530; v. Meel 5245, (alleen senioren 10-kamp.)

Naschrift:

Inmiddels is het jubileumjaar goed begonnen voor Peter van Leeuwen door op de Ned. indoorkamp. 1977 eerste te worden en op hinkstapspringen en op verspringen jongens A.

VI C DAMES (1960 - HEDEN).

LANGZAME OPVANG.

In tegenstelling tot de heren en jongens heeft de damesatletiek binnen THOR nooit zo'n vlucht genomen. Tijdens en kort na de oorlog bracht Pa Janse de eerste ploeg bijeen, die als een vriendinnenkring aan elkaar hing. Na het uiteenvallen hiervan waren het een aantal individuele topatletes die het gezicht van de damesploeg bepaalden. Toen deze weg gingen vallen, bleef er maar bitter weinig over. Op de B-kamp 1961 wordt Riet Aarts met de kogel 1^e, met de discus 2^e; Toos Meskers in haar laatste THORjaar 2^e op de 100 m..

Met Toos Aarts is de damesafdeling opgenoemd. Voor de aanvulling zorgden Marina Tak, Corrie v. Stralen, die slechts kort lid was (als C-meisje 4.57 m. ver); Toos Thijs die op hoogspringen verraste (als A-juniore 1.50); Elly Ernest, de jonge Marian v. Sprundel en Els v. Gils in 1964 gevolgd door Jeanne de Leeuw, Mia Linskens en Annie Hermus.

Toos Thijs werd dat jaar op hoogspringen B-kampioene (N.K. 6^e), in de zuidelijke competitie werd men 3^e. De beste en meest opvallende prestaties werden geleverd op de midden afstand; Mia Linskens 2.42,6 op de 800 m, A-meisje Elly Ernest 1.42,7 op de 600 m, een zuidelijk record.

Hoewel de leeftijdsverschillen ver uit elkaar lagen, was de groep groot genoeg en telde zij genoeg toppers om een aantal succesjes te boeken. In de competitie werden zij in 1965 Nederlands kampioen in de 2^e klasse en werd er naar de 1^e klasse gepromoveerd, in de zuidelijke competitie werden de dames 2^e, de meisjes 1^e.

Meest opvallend was het optreden van Marian v. Sprundel die op de N.K.hoogspringen bij de B-meisjes kampioene werd(dit jaar 1.50) en op verspringen met een iedereen verrassende sprong van 5.08 3^e. Dan was er Elly Ernest die met 1.38,6 tot de beste 600 m. loopsters behoorde.

Jeanne de Leeuw ontwikkelt zich met 32 m. tot een redelijk speerwerpster. Op de NK is Toos Aarts nog altijd goed voor een 5^e plaats op kogelstoten en met de discus gooien Toos en Riet nog altijd 35 á 36 m..

1966. Elly Ernest wordt als middenafstandatlete flink belaagd door Jopie Hermes en Marij Vermeulen, die evenmin als M.v.d. Vorst op de werpnummers leden voor jaren waren. Marian v. Sprundel was als allround atlete een geweldig atletiektalent. Op de NK junioren werd ze kampioene verspringen (5.20), 2^e op hoog en 2^e in de vierkamp.

Op de trainingen geeft Ben v. Zundert het op om "die eigenwijze trienen" het sprinten bij te leren. Vanaf deze tijd wordt Ineke de Merode noodgedwongen trainster. Zoals Jac dat

bij de jongens zou doen, dook Ine serieus in de stof en aan de lesvoorbereidingen werd zeer veel tijd besteed. Wat de dames in de komende jaren zouden bereiken, was vooral het werk van haar veeleisende en inspirerende leiding. Successen staan niet op zichzelf en daarom besteedde zij veel aandacht aan groepsbinding, zoals we dat in het vorige hoofdstukje al tegenkwamen.

In 1968 kreeg THOR, en de damesploeg in het bijzonder, een gevoelig verlies te incasseren. Op die fatale 26^e maart raakte Marian v. Sprundel bij het dramatische Moerdijkbrugongeval betrokken. Als pupil in THOR gekomen, uiterlijk steeds onverstoorbaar, tijdens de training van het ene onderdeel naar het andere lopend, innerlijk erg gevoelig zoals bleek uit de wijze waarop zij steeds met dieren omging. Marian, die voordat zij die morgen naar haar werk ging haar dood al had aan voelen komen en de tekst van haar doodsprentje al enige tijd klaar had liggen. Het was dan ook een roerend afscheid toen de zeer vele clubgenootjes deze juniore, waarvan nog zoveel te verwachten was geweest, naar de laatste rustplaats begeleidden.

Meer nieuwe leden kwamen de dames en vooral meisjesrangen versterken. De al enkele jaren meedraaiende Joke Rommens werd een goede middenafstandloopster, de verspringster Annemieke Senden, het talent Ineke v.d. Meyden, sprintster Marian Potters, Fien de Rooy (discus) en de C meisjes Sonja Tammer en Alice Verhofstadt die eveneens van alle markten thuis was. In 1969 kwamen daar nog bij Marie-Paul Stoop en Marian Govers. Samen met de "oude" kern zou voor het eerst een werkelijke damesploeg opgebouwd worden, met op zowel het werpen en stoten, de sprint als de midden afstand een goede bezetting, Op de N.K.cross werd Elly 6^e dame, Joke Rommens 7^e A-meisje. Voor Elly kwam de doorbraak toen zij een 800 m-tijd realiseerde van 2.08,4. In een tijd dat je met 2.03 nog tot de wereldtop behoorde, betekende dat de 6^e beste Nederlandse tijd aller tijden.

1969. In de competitie behaalden de dames voor de 4^e achtereenvolgende maal een 7^e plaats. De meisjes brachten het in de hoogste klasse tot een 6^e plaats. Van deze junioren zou het moeten komen; Annemieke Senden benaderde op verspringen de 5 meter, Joke Rommens liep 2.24,5 op de 800 m. en werd op de N.K. hierop 5^e terwijl Ineke v.d. Meijden voor de 800 m. als B-meisje slechts 2.22,7 nodig had en op de N.K. 600 m. 4^e werd (dit jaar 1.38,5). Maar ook op de 100 m. was zij met 13.0 dit jaar elk THOR meisje en dame de baas. Op de crosskamp eindigde Ine als 3^e. Bij de dames bleef Elly onze troef; kamp.cross 7^e, 800 m. 4^e.

HET HOOFDKLASSESYNDROOM.

1970. Wat 1969 te zien gaf, werd nu voortgezet. Individuele topprestaties op N.K. waren voor de meisjes B: Alice Verhofstadt (dit jaar 1.55) op hoog 2^e, voor de meisjes A Ine v.d. Meyden 800 m. indoor kampioene en op de baankamp 400 m. 3^e, 200 m. 5^e.

Dames: Elly Ernest 800 m. 3^e en 1500 m. 3^e. Op de 4 x 800 m. behaalden Ernest, Joke Elsten, Rommens en v.d. Meyden met 9.30 nog een kampioenschap. Op de 4x 200 m. werden Elly, Ineke de in vorm zijnde Mia Linskens en Marian Govers 3^e (4.46,6) terwijl dit kwartet een jaar later de (club)recordtijd van 50,3 bereikte. Velen boekten deze jaren grote vooruitgang. De oefeningen met o.a. fietsbanden wierpen hun nut af. Mia Linskens (100 m. in 12,7) werd met 5.29 m. onze nieuwe 5-meter springster. Ine v.d. Meyden (100 m. 12,5, 200 m. 25,5) werd na Elly de 2^e loopster die de 400 m. binnen de minuut aflegde. Daarnaast waren er zo'n 7 loopsters die de 100 m. tussen 13,1 en 13,3 liepen. Jo Rommens doet het ook op de springnummers uitstekend en op kogelstoten bereikt Toos Aarts nota bene een persoonlijk record.

Op speerwerpen beginnen Marian Govers en de nieuwelingen Annemarie Joossen en Ingrid Scholten de 30 m. te naderen en de discus wordt bekwaam gehanteerd door Els v. Gils en Fien de Rooy. Dan stond Elly in de 4 x 800 m. ploeg van Nederland die in september op het Londense tartan van Chrystal Palace het Nederlands record pakte.

In de competitiefinale wordt een 4^e plaats behaald. Volgens de reglementen moest in een afzonderlijke promotie/degradatiewedstrijd tussen de laatste drie hoofdklasseploegen en de eerste drie 1^e klasseploegen uitgemaakt worden wie er daadwerkelijk promoveerde of degradeerde. Nu was er bekend dat Fortis die tot de laatste drie hoofdklassers behoorde, zich vrijwillig liet degraderen zodat vier (dus ook THOR) 1^e klassers aan de promotie/degradatiewedstrijd in Haarlem zouden kunnen deelnemen. Een telefoontje met de competitieleiding van de bond bevestigde dat. In de allersterkste bezetting vertrok THOR op 11 oktober naar Haarlem. Ter plaatse werd ons echter medegedeeld dat we niet mee mochten doen. Na protesten had men er nl. de reglementen bijgehaald en hierin stond dat alleen de DRIE best geklasseerde 1^e klasseploegen in de promotie/degradatiekamp konden uitkomen. Na enig beraad kregen wij het gedaan om buiten "mededinging" en helemaal buiten de wedstrijd zelf om, een eigen wedstrijd af te werken. Na het hoogspringen begonnen zo onze meisjes met dat nummer, na de 800 m. gingen onze meisjes over de baan enz.. Een hevig teleurgestelde maar tevens tot het uiterste geprikkelde ploeg behaalde zonder tegenstandsters een score van 16.179 pnt., hetgeen genoeg geweest zou zijn voor een 3^e (dus hoofdklasse)plaats!

Maar nog was het hoofdklasserschap niet verloren toen bekend werd dat De Keien in de finale was uitgekomen met atletes die daartoe niet gerechtigd waren. De Keien werd vanwege dit "bedrog" gediskwalificeerd zodat THOR toch als 3^e uit de finale kwam en hierdoor de deelname aan de promotie/ degradatie wedstrijden volkomen terecht en reglementair werd. Om dezelfde reden werd De Keien ook in die wedstrijd gediskwalificeerd en de toestand na Haarlem was aldus: hoofdklasser Fortuna vrijwillig naar de 1^e klasse, Unitas te elfder ure idem, De Keien gediskwalificeerd, 1 Holland 16.600, THOR 16.179, 2 G.A.C. 15.979, 3 PSV 15.378. Eerst werd de 3^e hoofdklasseplaats aan PSV aangeboden, maar PSV zag af van promotie. De bond die er nu niet onderuit kon om THOR te laten promoveren, liet tóch via allerlei kronkelredeneringen De Keien tot de hoofdklasse toe.

1971. Geen verdere titels voor de dames en meisjes die minimaal aan kampioenschappen deelnamen. Indoorkamp. 400 meisjes A: Ine v.d. Meyden 2^e. Op de NK 800 en 1500 waren er weer 2 derde plaatsen voor Elly Ernest. Terwijl Joke Rommens op de 800 m. tot 2.14,2 komt, is er bij de trimdames iemand die iedereen te snel af is. Het zelfde jaar loopt deze tengere lichtgewicht Corrie Konings-Rijpers de 800 m. in 2.18,6. Wie zich ook bliksemsnel ontwikkelt is Alice Verhofstadt. In fraaie stijl glijdt ze in 16,3 over de horden, springt over de 5 m. ver en vergaart in de vijfkamp 3599 pnt. Met Marij Vermeulen, Els v. Gils en Toos Aarts blijft het werpen en stoten goed bezet. Zou dan nu het hoofdklasserschap binnen bereik liggen? Maar opnieuw hadden zij veel pech. Elly Ernest had door een lichte blessure op 0,2 sec. na de limiet gehaald voor de Europese kampioenschappen 1500 m. te Helsinki. De vorm kwam terug met twee keer brons op de NK en de plannen voor het komende jaar zouden komen te liggen op de 1500 m. i.v.m. deelname aan de Olympische Spelen van München. En toen kwam er die afslaande vrachtwagen terwijl Elly met haar fiets op de hoek van die straat stond te wachten om over te steken. Haar voet werd verbrijzeld en voortdurende pijn maakte een rentree onmogelijk.

Nòg een atlete moesten de dames missen. Alice moest een jaar met atletiek stoppen toen bekend was dat zij een vergroeiing van de ruggewervel had. Toch bewees de damesploeg over een enorme veerkracht te beschikken en in de finale werden ze prachtig 3^e. Dus op naar de promotie/degradatiewedstrijden. Het laatste nummer, de 4 x 100 m. estafette moest de beslissing brengen waarbij een kleine voorsprong op nr. 4, Ciko, helaas omgezet werd in een nipte nederlaag. 13 Punten kwamen wij tekort om 3^e en dus hoofdklasser te worden.

1972. Grote veranderingen staan op til als Ine gezinsuitbreiding verwacht en het trainerschap op moet geven. Hoewel vaak lastig voor het bestuur bleek nu wel hoezeer zij de drijvende kracht van de damesploeg was geweest. In drie jaar tijds kregen twee trainers, t.w. Jules Breinburg en Jan

de Morée niet de kans het hiaat op te vullen dat door het vertrek van Ine was ontstaan en de ploeg geraakte in de versukkeling.

Velen zijn het erover eens dat de vrouwelijke ziel een ondoorgrondelijk iets is en meerdere oorzaken zijn dan ook voor die teruggang aan te wijzen. Met Ine verdwenen in de loop der jaren ook anderen. Men geraakte getrouwd en er kwamen daarmee andere verplichtingen om de hoek kijken. Velen verminderden de trainingsintensiteit zo ze de wedstrijd sport niet helemaal verlieten (o.a. Ine v.d. Meijden). Aan groepsbinding en beleving werd minder gedaan en het prestatiepeil daalde. De overgeblevenen vormden a.h.w. een clan, die zich tegenover de omgeving, inclusief de trainers, afzette. De gemengde training begon toen net te spelen, maar de meeste dames zeiden "we kunnen het alleen wel af". Wie tot op heden overbleven? De onverwoestbare Toos Aarts, Jeanne de Leeuw, tot nu toe onvervangbaar op speerwerpen en verspringen, Alice Verhofstadt en Sonja Tammer als meest actieven, daarnaast een enkeling die af en toe de THOR-sfeer nog eens komt opsnuiven. Daarnaast waren er een aantal B-meisjes die wél wat in de veranderingen zagen; Marie-José Brandt, Henny Joossen, Elly Stroecken, Hélène Nachtegaal, Dymph Roks, Henny Wennekes (als 1e jaars 2.21,4 op de 800), Ria Stultiens, Bets Wagemakers. De leeftijdsverschillen met de dames was voor hen te groot, ze vonden er hun draai niet en er ontstonden een tweetal kwijnende groepen, want ook van die B-meisjes is vrijwel niemand meer over momenteel.

Toch zouden de dames nogmaals de KNAU-bestuurderen voor problemen stellen. Behalve een doorbrekende Marie-Paul Stoop (100 m - 12,6) is er van de sprint-elite niets meer over. Jeanne Gobbens voegt zich nu bij de 5 meter springsters terwijl Corrie Lambrechts die grens dicht nadert. Met die ups en downs worden de dames in de competitie 4^e. Volgens de nieuwe reglementen waren er niet langer promotie/degradatiewedstrijden, maar degradeerden de laatste drie hoofdklassers automatisch (geen probleem) en promoveerden de eerste drie 1^e klassers. Moeilijkheid was dat ADA II in die 1^e klasse kampioen was en volgens diezelfde reglementen kon een tweede ploeg nooit naar de hoofdklasse promoveren. Wij kwamen goed weg, want nu zouden de THORDames als derde ploeg kunnen promoveren.....dachten we. Maar vreemd genoeg werd besloten dat in dit geval ploeg 10 van de hoofdklasse in die klasse mocht blijven. Protesten onzerzijds werden terzijde gelegd, evenals het voorstel van een arbitragecommissie en weer was het hoofdklasserschap ons door de neus geboord.

EEN KERN VAN LOOPSTERS.

1973, Henny Wennekes en Corrie Konings ontdekten het Belgische cross mekka. Samen wonnen ze deze winter zo'n 35 crossen! Op

de NK cross werd B-meisje Henny kampioene, Corrie bij de dames 3^e. In de zomer verlegde Corrie haar afstanden naar de 1500 en 3000 wat goed beviel. Steeds langere afstanden zou Corrie gaan lopen en uiteindelijk werd ze ook veteranen crosskampioene (officieus). Op Henny was echter roofbouw gepleegd (niet van THOR uit), de druk werd te groot, de terugslag volgde en een talentvolle jongere verdween. Daarentegen kwam Alice Verhofstadt er sterk terug. Nog A-juniore sprong ze 1.65 hoog en de horden nam ze in 15,6.

1974. Terwijl bij de dames van een opbouwende training weinig sprake was, kwam na twee jaar een nieuwe grote groep meisjes van de jongste meisjesgroep over. Daaronder waren er een aantal die wel wat in hun mars hadden en waarvan de eersten hun bijdrage aan de huidige competitieploeg reeds leveren. Een nieuwe kans werd geboden, welke vooral door nieuwe (loop)trainer Kees Konings werd aangegrepen. Met Kees hebben de dames opnieuw een trainer die, net als destijds Ine van Merode, een strakke groepsbinding van groot belang acht. Resultaten? Echtgenote Corrie draait haar hand niet om voor een 30 km - loop, NK cross 3^e, 3000 m in 10.06,2 als 5^e.

In 1975 behaalden Alice Verhofstadt, Joke Elsten en Jeanne v. Ginneken bij de crosskamp. de clubtitel binnen. Bij de meisjes A werd Henny Wennekes in een poging om weer terug te komen 4^e. Corry stort zich vervolgens op de marathon, wint de volksmarathe van Marathon naar Athene en wordt (officieus) Ned.kampioene op deze afstand met een tijd binnen de 3 uur! Hoewel de Nederlandse recordlijst deze afstanden nog niet kende had ze wel de (officieuze) records uurloop, 15 km, 10 EM, 20 km, 25 km en marathon in handen. Na het seizoen 1976 staat Corrie met haar marathontijd als 2^e Nederlandse (achter de jongere Claire Spauwen) nog altijd 21^e op de wereldranglijst aller tijden. Op de estafette kamp. werden Wilma Broeren, Marita Wouters en Ellen v. Gremberghen (als C meisje 1.41,7 op de 600 m) 3^e op de 3 x 800 m (7.35,1) en 3^e op de 3 x 400 m..

1976. Voor Corrie Rijpers werd het een nieuw hoogtepunt: NK cross 4^e, op de officieuze (alweer) lange afstand kamp. 25 km kampioene en veteranen crosskampioene. In het Engelse Coventry vond een fantastische bekroning plaats van een zo laat begonnen loopbaan toen zij (officieus) wereldkampioene op de veteranenmarathon (voor de dames is dat vanaf 35 jaar) werd. Dan kreeg THOR nog versterking van het Zaanland-lid Tineke Kluft, een jonge seniore die op de NK 1500 m meteen 2^e werd. En de loopsters op de juniorenkamp.; 400 m. Meisjes B: Ellen v. Gremberghen 4^e, 1500 m. meisjes A: Wilma Broeren 4^e. Omdat deze groep zo goed draaide, trok zij velen naar zich toe; Elly Stroecken, Bets Wagemakers, Jo Elsten, Ingrid v. Minderhout, deels Alice Verhofstadt naast de al eerder genoemde junioren. Dat er toch ook op de technische nummers goede atletes onder hen schuilden, toonde de NK 1976 aan:

Meisjes B – Marion Mol (als C-meisje 1.56 hoog) 4e op kogelstoten (12.62 m); meisjes A – Anita Goddrie op ver 4e op welk nummer zij met Jeanne Gobbens voortdurend in de slag zit. Dan zijn er Dini v. Eekelen, José v.d. Wijngaard en nog een enkeling. Door de aantrekkingskracht van de groep van Kees Konings werd de groep meisjes, die de technische nummers beoefenden, toch wel erg klein. Het trainerskorps dat het winterseizoen 76/77 uitgebreid is met opnieuw Jac v. Merode en met Kees Kluft en met krachttraining en specialisatietraining zullen mogelijk het evenwicht kunnen herstellen. Mogelijk dat het lang verwachte hoofdklasserschap werkelijk binnen bereik komt. De finale werd dit jaar alweer bereikt, terwijl ook de jongens/senioren van deze vernieuwingen zullen kunnen profiteren.

Terwille van de duidelijkheid heb ik zoveel mogelijk de meisjesnamen van de damesleden gehanteerd. Hiermee komen we op het laatste sociale aspect van onze vereniging; ontmoetingsplaats tussen de beide sexen. Vanaf de oprichting van de damesafdeling zijn vele THORhuwelijken tot stand gekomen. Daardoor kennen we een aantal' dames momenteel onder een andere naam; Riet v. Loon-Aarts, Toos v. Eekelen-Aarts, Mia Lieberwirth-Linskens, Elly v. Mechelen-Ernest, Jeanne Gobbens-de Leeuw, Annemarie Marijnissen-Senden, Els v. Meel-Gils.

Beste prestaties van 1961 – 1976:

100 m. T.Meskers, M.v. Sprundel, I.v.d. Meyden en M.Potters 12,5; M.Vermeulen 13,1; J.Hermus, M.Govers, E.v.Gremberghen 13,2; J.de Leeuw, A.Senden, J.Rommens, E.Stroecken 13,3.

200 m. I.v.d. Meyden 25,5; E.Ernest 26,1; M.Potters 26,4; A.Verhofstadt 26,5; M.Stoop 26,6; M.Linskens 26,7; A.Goddrie 27,1; E.Stroecken 27,2; M.Potters, A.Theunis en T.Kluft 27,3; T.Meskers en J.Hermus 27,4; A.Senden en E.v. Gremberghen 27,6; J.de Leeuw 27,8; M.Vermeulen 27,9.

400 m. E.Ernest 57,4; T.Kluft 58.0; I.v.d. Meyden 58,4; J.Rommens 59,4; E.v. Gremberghen 59,7; J.Hermus 61,3; M.Wouters 62,1; A.Verhofstadt 62,4; M.Linskens 62,5; C.(Konings)Rijpers 63 0.

800 m. E.Ernest 2,06,8; T.Kluft 2.12,7; J.Rommens 2.14,2; C.Rijpers 2.18,6; E.v. Gremberghen 2.18,8; M.Wouters 2.18,9; I.v.d. Meyden 2.19,5; J.Hermus 2.19,7; W.Broeren 2.20,1; M.Vermeulen 2.20,9; H.Wennekes 2.21,4; A.Verhofstadt 2.23; I.v. Minderhout 2.26,1; J.Elsten 2.26,9; D.Roks 2.30,6; B. Wagemakers 2.32,9; R.Stultiëns 2.33,7; M.J.Brandt 2.34,0;

1500 m. E.Ernest 4.22,4; T.Kluft 4.31,7; C.Rijpers 4.46,3; W.Broeren 4.53,4; J.Hermus 4.58,4; J.Elsten 5.11,1.

3000 m. C.Rijpers 10.06,2; W.Broeren 10.54,5;

C.Rijpers: 10 km. 37.27,8; marathon 2.57,12.

100 m. horden: A.Verhofstadt 15,6; D.v. Eekelen 16,6;
M.Linskens 16,8; E.v. Gils 17,0; J.Rommens 17,5; A.Hermus
17,8; J.v.d. Wijngaard 18,1; I.v.d. Meyden 18,4; A.Goddrie
18,7.

hoog: A.Verhofstadt 1.65; D.v. Eekelen 1.60; M.Mol 1.56; M.v.
Sprundel, A.Joossen, H.Joossen, S.Tammer 1.55; T.Thijs 1,51;
J.v.d.Wijngaard, W.Broeren 1,50; J.Rommens 1.48; J.de Leeuw
1.45.

ver: A.Goddrie 5,55; J.de Leeuw 5.42; M.Linskens 5.41;
A.Verhofstadt 5.34; E.Stroecken 5.13; D.Gietman (C-meisje)
5.05; C.(v. Loenhout)Lambrechts 5.04; T.Meskers 5.00; A.Senden
4.97; J.Rommens 4.91; E.v. Gils 4.90; D.v. Eekelen 4.88;
J.v.d. Wijngaard 4.77; W.Broeren 4.70;

kogel: T.Aarts 12.66; E.v. Gils 12.06; R.Aarts 11.32;
M.Vermeulen 11.16; A.Joossen 11.02; M.v. Sprundel 10,70; M.Mol
(als juniore) 10.67; T.Thijs 10.45; M.v.d. Vorst 10.40;
E.Ernest 10.58.

discus: R.Aarts 36.12; T.Aarts 35.16; E.v. Gils 34.89;
A.Joossen 32.70; F.de Rooy 32.30; M.Mol 29.12; J.de Leeuw
29.02; M.Vermeulen 28.82; S.Tammer 28.74; T.Thijs 28.40;
M.Constandse 27.86; D.v. Eekelen 27.64.

speer: A.Joossen 34.54; M.Stoop 33.38; J.de Leeuw 32.40;
M.Vermeulen 31,40; J.Scholten 29.88; M.Govers 29.30; C.v.
Tiggelen 27.70; M.v.d. Vorst 26.34; A.Verhofstadt 25.88; Lian
Tammer 25.72; D.v. Eekelen 25.50; T.Thijs 25.30; E.v. Gils
25.18.

5-kamp : A.Verhofstadt 3599 pnt.; M.Linskens 3341; T,Thijs
3185; E.v. Gils 2878; D.v. Eekelen 2433; A.Goddrie 2425.

TOT BESLUIT.

Zo komen we aan bij het heden. Het is duidelijk dat het karakter van onze vereniging geëvolueerd is, zoals ook de hele maatschappij veranderd is. Het begin van dit werkstuk is wellicht interessanter zoals er toestanden beschreven zijn, die we nu niet meer kennen. De laatste hoofdstukken zullen u zakelijker en technischer overkomen.

Maar veranderde THOR zelf ook niet zo? Van in grote mate gezelligheidsclubje tot de vereniging waarin atleten hun uiterste grenzen proberen te bereiken? In dit licht bezien mag zeker de rol van de Red Band gezien worden. Haar directeur, dhr. Overwater, werd anno 1976 onze nieuwe beschermheer, nadat de Red Band al enkele jaren geleden was begonnen de financiële lasten van THOR enigszins te verlichten. In ons kleine atletiekwereldje liep THOR daarmee weer voorop. Door de samenwerking tussen Red Band, gemeente, KNAU en NSF kon uiteindelijk de nieuwe prachtige kunststofbaan in gebruik worden genomen. Kosten 1¼ miljoen.

Aan een krachtcentrum wordt ook al gewerkt en het heden kan met optimisme afgesloten worden. Veel zal daarbij afhangen van de leden. Kan de gestagneerde aanvoer van de jongens-junioren doorbroken worden? Zullen de meisjes over vijf jaar nog lid zijn om dan de nieuwe dameskern gestalte te geven? Niets is onzekerder, een onzekerheid die ook samenhangt met onze veranderde wereld. Was sport vroeger een van de weinige vormen van vrijetijdsbesteding, thans is zij een van de vele. Door de harde trainingsactiviteit die de atleten/s zich (moeten) getroosten, wil men althans blijven, is atletiek zeker niet meer de aantrekkelijkste voor Jan Modaal, wel een van de mooiste zoals velen dat binnen THOR hebben ervaren. Steeds hebben wij moeten strijden, vaak hebben bestuur en leden op de barricaden gestaan, daardoor een hechte onderlinge band en een eigen sfeer scheppend. Het was en is zoals de impulsieve maar recht uit het hart komende Dirk de Bruyn eens gezegd heeft:

"Er is maar één stad en dat is Rotterdam, er is
maar één club, en.....dat is THOR"!

Om een toekomstvisie over een momenteel erg gezonde club te geven, is een onmogelijkheid. Daarvoor kunnen de omstandigheden te snel veranderen. Wat ik wel kan doen is dit werkstuk te besluiten met de wens waarmee zo menig jaarverslag en afscheidsbrief placht te eindigen:

"DAT THOR MOGE GROEIE EN BLOEIE TOT IN LENGTE DER DAGEN"!!!

Etten-Leur, sept.1975 - dec.1976.

TABELLEN:**TABEL I. HET DAGELIJKS BESTUUR.**

Voorzitter	Secretaris	Penningmeester
1927 Piet Schepers	1927 Jan de Beer	1927 Rinus Vreugde
1928 M.v. Egeraat	1928 Theo Schoonen	1928 A.Cadot
1930 W.Jansen	1931 C.J.Luykx	1930 Antoon Rovers
1931 Th.v. Wely	1932 Mart Bogers	1933 Louis Clerx
1934 W.Jansen	1935 Johan v. Reusel	1935 Mart Bogers
1942 Jos Klamers		sept. 1936 Rinus v. Reusel
1947 Louis Clerx		1937 Piet Cadot
		1940 Theo Schoonen
		1945 Rinus v. Reusel
		1949 Piet Janse
1968 Piet Janse	1968 Jac v. Eekelen	1968 Theo v. Nassau
1969 Rinus de Graaf	1977 Marcel de Kievith	1969 Koos v. Oyen
1971 Cor v. Beurden (waarn.)		1970 Kees Knappers
1972 Piet Lofvers		1975 Frans v. Meer

Opmerkingen bij Tabel IIOpmerkingen aspiranten:

Vanaf 1950 ook jongens en vanaf 1959 inclusief kleuterklas.

Sen. En jun.:

1970/1971 ook D-junioren hierbij gerekend. Ook de kleine groep specifieke juryleden en bestuursleden zijn hierbij steeds betrokken.

TABEL II. LEDENTALLEN.

Per dec van jaar:	werkend lid sen + jun	Onderafd- atletiek	tot aal	Adspi rante n	Onder- afd. gym	Fit- heids leden	lid v. verdienste en ereleden	Dona- teurs	To- taal
1927	30		30						30
1928	37		37					6	43
1929									
1930	57		57					24	81
1931	53		53					25	78
1932	64		64					30	94
1933	52		52					22	74
1934	52		52					25	77
1935	43		43					16	59
1936	40	17	57					14	71
1937	55	12	67					11	78
1938	55	11	66					7	73
1939	39	10	49						49
1940	44	10	54			250		0	304
1941	61		61			250		0	311
Heren incl Dames jun. A-B-C.									
1942	50	23	73						73
1943	68	48	116						116
1944	63	40	103						103
1945	68	42	110						110
1946	41	30	71			47			118
1947	45	29	74						74
1948	48	22	70						70
1949	51	14	65	30				10	105
1950	62	32	94	30				28	152
1951	79	42	121	60				38	219
1952									250
1953									250
1954									250
1955	73	23	96	134					230
1956	60	18	78	144					222
1957	76	18	94	152			5	46	297
1958	70	22	92	137			5	43	277
1959	61	35	96	148	32		5	53	334
1960	60	23	83	158	43		5	44	333
1961	76	31	107	154	33		5	45	344
1962	82	24	106	141	40		5	41	333
1963	91	46	137	93	29		5	32	296
1964	82	43	125	90	27		5	35	282
1965	90	43	133	77	27		5	32	274
1966	89	36	125	59	27		6	31	248
1967	91	57	148	69	30	16	6	30	299
1968	97	67	164	133	34	66	6	25	428
1969	122	79	201	171	28	288	7	28	723
1970	176	149	325	133	25	422	8	28	941
1971	158	141	299	166	26	483	8	17	999
1972		185	278		29	504	8	26	1030
1973		182	208		30	439	9	22	890
1974		169	208		26	403	9	22	837
1975		158	180		80	338	9	19	784

TABEL III. FINANCIËLE GEGEVENS.

* = volgens begroting.

Per	Inkomsten	uitgaven	Saldo
dec. 1927			f 1,02
dec. 1928	f 407,12	f 442,42	-f 34,28
dec. 1929			f 80,00
dec. 1930	*f 463,00	f 430,00	Zeer gunstig
dec. 1931			f 248,00
dec. 1932			f 358,48½
dec. 1933	f 464,91	f 501,35	f 349,04
dec. 1934	*f 420,00		
dec. 1935	*f 418,00		f 62,10
dec. 1936	f 413,19	f 418,64	f 56,65
dec. 1937	*f 347,50	*f 397,00	f 0,00
dec. 1938			
dec. 1939			f 28,28
dec. 1940	f 725,55	f 629,24	f 130,86
dec. 1941	f 1.917,70	f 1.779,30	f 269,26
dec. 1942	f 1.478,51	f 1.733,05	f 14,72
dec. 1943	f 1.517,81½	f 650,10	f 882,43½
dec. 1944	f 990,10½	f 355,93	f 1.516,61
dec. 1945	f 928,00	f 1.244,24	f 1.200,37
dec. 1946	f 819,00	f 1.172,16	f 847,21
dec. 1947	f 937,05	f 1.501,14	f 295,70
dec. 1948	f 904,15	f 868,83	f 331,02
dec. 1949	f 771,54	f 800,62	f 307,21
dec. 1950	f 876,90	f 788,72	f 395,39
dec. 1951	f 1.533,89	f 1.015,03	f 914,35
dec. 1952	f 1.992,20	f 2.376,15	f 530,40
dec. 1953	f 1.974,16	f 2.163,63	f 340,93
dec. 1954	f 2.275,74	f 2.179,06	f 437,61
dec. 1955	f 3.012,00	f 2.925,96	f 523,65
dec. 1956	f 2.547,50	f 3.040,85	f 30,30
dec. 1957	f 3.127,66	f 3.023,35	f 134,61
dec. 1958	f 2.694,29	f 2.795,38	f 33,52
dec. 1959	f 2.910,28	f 2.893,24	f 50,38
dec. 1960	f 3.026,65	f 3.039,54	f 47,49
dec. 1961	f 3.197,34	f 3.207,33	f 37,50
dec. 1962	f 3.852,00	f 3.769,31	f 120,19
dec. 1963	f 3.275,45	f 3.383,77	f 11,87
dec. 1964	f 4.348,70	f 4.187,07	f 173,50
dec. 1965	f 4.385,05	f 4.349,76	f 208,79
dec. 1966	f 4.385,41	f 4.458,28	f 135,92
dec. 1967	f 5.934,22	f 5.866,51	f 203,63
dec. 1968	f 12.413,14	f 7.413,57	f 5.203,07
dec. 1969	f 16.060,86	f 15.749,57	f 5.514,36
dec. 1970	f 37.955,07		f 3.820,19
dec. 1971	f 45.467,58		f 1.558,70
dec. 1972	f 50.297,19		-f 1.665,01
dec. 1973	f 49.531,77		-f 6.845,81
dec. 1974	f 53.877,36		-f 1.124,69
dec. 1975	f 61.574,05		f 4.038,92

TABEL IV. CLUBKAMPIOENSCHAPPEN.

Resp.behaald puntentotaal/aantal nummers = gem. aantal punten per nummer.

1935 J. de Vliegheer 1220/4 = 305
 1936 J. de Vliegheer 2197/5 = 439
 1937 F. Looyen 2270/5 = 454
 1938 C.v. Osta 3042/5 = 608

1939

1940 J.v. Gurchom

1941 J.v. Gurchom

1942 P. Leyten

1943 P. Leyten

1944 P. Leyten 2058/5 = 411

1945 P. Leyten 2501/5 = 500

1946 G. Leys 2479/5 = 495

1947 G. Leys 3025/6 = 504

1948 P. Leyten 2819/6 = 469

1949 P. Leyten 2833/6 = 472

1950 P. Leyten 2726/6 = 454

1951 C. Malipaard 2685/6 = 447

1952 L. Vlamings 3244/6 = 540

1953 L. Vlamings 3280/6 = 546

1954 L. Vlamings 2968/6 = 494

1955 L. Huyskens 2631/6 = 438

1956 L. Vlamings 3190/6 = 531

1957 C. Malipaard 2870/6 = 478

1958 W. Willems 3076/6 = 512

1959 B. Hontelé 3176/6 = 529

1960 C. v. Stralen 3097/6 = 516

1961 J. v. Merode 2843/6 = 473

N. Maas

R. v. Elst

N. Maas

T. Mol

T. Mol

T. Mol

T. Mol

A. Dhaese

N. Luyten

N. Luyten

T. Mol

T. Mol

T. Aarts

T. Aarts

T. Aarts

T. Aarts

R. Aarts

R. Aarts

R. Aarts

1747/5 = 349

1414/5 = 282

1589/5 = 317

1309/5 = 261

1584/5 = 316

1194/5 = 238

1799/6 = 299

1368/5 = 273

1461/5 = 292

1456/5 = 291

1802/5 = 360

1707/5 = 341

1860/5 = 372

1898/5 = 379

1579/5 = 315

1468/5 = 293

1518/5 = 303

CROSS"KAMPIOENSCHAPPEN"

Onderlinge bosloop

F. Ribbens

N. Maas

G. Leys (Seizoen 47/48)

P. v. Loon T. Heynen

P. v. Loon

P. v. Loon

R. de Witte G. de Witte

W. Roovers

W. Roovers

W. Roovers

W. Roovers

W. Roovers

P. v. Loon

P. Bakker

P. v. Loon

J. v. Eekelen

R. Aarts

J. v. Sprundel

Vervolg tabel 4:

1962 R. Schiffer	2870/6 =	478	T. Meskers *	3042/5 =	608	C. Mies	C. v. Stralen
1963 K. Goverde	2902/6 =	483	T. Aarts	3035/5 =	607	J. v. Eekelen	J. v. Sprundel
1964 J. v. Merode	3278/6 =	546	T. Thijs	3360/5 =	672	J. v. Eekelen	M. Linskens
1965 J. v. Merode	3305/6 =	550	M. Linskens	3083/5 =	616	J. v. Eekelen	M. Linskens
1966 J. v. Merode	3638/6 =	606	T. Thijs	3163/5 =	632	J. v. Eekelen	E. Ernest
1967 J. v. Merode	3248/6 =	541	E. v. Gils	3283/5 =	656	R. Marijnissen	E. Ernest
1968 J. v. Merode	3310/6 =	551	E. v. Gils	3173/5 =	634	J. v. Eekelen	E. Ernest
1969 J. v. Merode	3377/6 =	562	E. v. Gils	3460/5 =	692	R. Marijnissen	E. Ernest
1970 J. IJzerman	3092/6 =	515	E. Ernest	3303/5 =	660	P. v.d. Maas	E. Ernest
1971 J. v. Merode	3683/6 =	613	J. Rommens	3296/5 =	659	J. v. Eekelen	C. Konings
1972 J. v. Merode	3572/6 =	595	J. Gobbens	3270/5 =	654	A. Buys	A. Verhofstadt
1973 J. v. Merode	3560/6 =	593	J. Gobbens	2603/5 =	520	R. Marijnissen	C. Konings
1974 J. v. Merode	3590/6 =	598	A. Verhofstadt	3169/5 =	633	W. Maatjens	C. Konings
1975 J. IJzerman	3575/6 =	595	A. Verhofstadt	3135/5 =	627	W. Maatjens	C. Konings
1976 J. IJzerman	2579/4 =	644	A. Verhofstadt	2388/4 =	597	M. de Kievith	T. Kluft

Opmerking bij crosskamp: Van 1947 – 1958 heb ik de uitslag van de onderlinge bosloop aangehouden, in 1959 en 1960 die van de Vrouwenhofloop.

* Clubkampioenschappen dames: Vanaf 1962 werd de puntentelling drastisch herzien waardoor de grote verschillen voor en na deze tijd.